

2462053.....	3
2461973.....	8
2461975.....	16
2461969.....	22
2461979.....	26
2460534.....	33
2461972.....	37
2462044.....	40
2462051.....	44
2462041.....	48
2462037.....	52
2461974.....	56
2462082.....	61
2462114.....	65
2462087.....	69
2462134.....	73
2461996.....	77
2462006.....	83
2460556.....	88
2462112.....	92
2462113.....	102
2462102.....	108
2461965.....	110
2461962.....	114
2462051.....	115

2462053

*Όλα στη ζωή μας είναι λέξεις
Κι αν είναι δύσκολο να αγαπήσεις χωρίς λέξεις
Είναι πραγματικά αδύνατο να πενθήσεις χωρίς λέξεις*

*Οι σκέψεις για το χαμό της Αθηνάς έχουν γίνει λέξεις μέσα μου
Τις αισθάνομαι σαν γλυπτά που μοιάζουν με σφαίρες
Ταξιδεύουν μέσα στο σώμα μου και στο μυαλό μου
χτυπάνε και εξοστρακίζονται
αλλά δε βρίσκουν το δρόμο για το στόμα μου*

Αγαπητοί φίλοι και συγγενείς,

Με βαριά καρδιά σας ανακοινώνουμε τον θάνατο της πολυαγαπημένης μας Αθηνάς Άλντοβιτς. Η τελετή μνήμης θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 08.10.2028, στις 11.00, στο αποτεφρωτήριο της Ριτσώνας.

Παρακαλούνται οι φίλοι, αντί στεφάνου, να δωρίσουν λέξεις στην οικογένεια.

Με εκτίμηση,

Μιχάλης Άλντοβιτς
Στέλλα Σιδηροπούλου
Βίβιαν Άλντοβιτς
Τηλέμαχος Άλντοβιτς

Η είδηση του θανάτου της Αθηνάς έγινε πρώτο θέμα σε όλα τα τοπικά μέσα, αλλά

και εκτός της χώρας. Σημαντικοί άνθρωποι της πολιτικής, της τέχνης, της επιστήμης, αισθάνθηκαν την ανάγκη να σχολιάσουν, να σταθούν στο πλευρό της οικογένειάς μας, να δωρίσουν λέξεις και, σε ένα βαθμό, να επανεξετάσουν το πλαίσιο που μας οδήγησε εδώ. Η κοινή γνώμη συμφώνησε ότι επρόκειτο για τραγωδία, και ακούστηκαν φωνές που επέμεναν πως έπρεπε να έχουν δοθεί περισσότερες από 1000 λέξεις/ημέρα στα παιδιά κάτω των 10 ετών, όπως η Αθηνά. Λίγοι, όμως, ήταν αυτοί που αμφισβήτησαν ανοιχτά το όλο οικοδόμημα.

Είναι η πρώτη φορά που βρίσκομαι σε αποτεφρωτήριο. Σε αντίθεση με τις εκκλησίες που μου δημιουργούν αμηχανία και νευρικότητα, στο χώρο αυτό αισθάνομαι ηρεμία. Τα χρώματα που υπάρχουν στο κτίριο, η γεινίαση με το πευκοδάσος, οι φεγγίτες που υπάρχουν σε κάθε κλειστή αίθουσα δημιουργούν μία καλοδεχούμενη αντίθεση με τον λόγο που σε οδηγεί εδώ.

Οι γονείς μου κινούνται στο χώρο μεθοδικά, χαιρετάνε φίλους, και ενίοτε σχεδόν χαμογελάνε. Μου κάνει τεράστια εντύπωση που καταφέρνουν να είναι τόσο λειτουργικοί σε μία τόσο βάνουση συγκυρία. Μου έχουν αναθέσει την ευθύνη του οικογενειακού πορτοφολιού λέξεων, (χρησιμοποιήσαμε το πορτοφόλι της μητέρας μου για το συγκεκριμένο σκοπό), το οποίο, από το πρωί, δέχεται ασταμάτητα δωρεές λέξεων από γνωστούς και αγνώστους. Ο μετρητής λέξεων, πριν δημοσιεύσουμε την αναγγελία για την κηδεία ήταν στο 8164. Αυτή τη στιγμή οι λέξεις που έχουμε έχουν ξεπεράσει τις 150 χιλιάδες, ενώ οι δωρεές εξακολουθούν να έρχονται χωρίς διακοπή.

Ρίχνω μία ματιά στις λέξεις που μας έχουν στείλει. Πολλές από αυτές είναι λέξεις συμπαράστασης για τη δύσκολη συγκυρία που περνάμε: έχουμε, για παράδειγμα, λάβει περισσότερες από 1500 φορές τη λέξη «αγάπη», περίπου 1000 φορές τη λέξη «κουράγιο» και μερικές εκατοντάδες φορές τις λέξεις «ζωή», «ελπίδα», «δύναμη» και «χαρά». Εκτός από τις λέξεις παρηγοριάς, έχουμε παραλάβει πολλές λέξεις που δεν σχετίζονται με το πένθος, αλλά έχουν ιδιαίτερα υψηλή αξία στις αγορές. Κάποιος μας έστειλε την λέξη «σύγκλιση» στα αγγλικά ("convergence") που, για λόγους που δεν μπορώ να κατανοήσω, βρίσκεται στην κορυφή των πολύτιμων λέξεων στις πλατφόρμες αγοραπωλησίας λέξεων τις τελευταίες εβδομάδες, με την τιμή της να κυμαίνεται από 350€ ως 500€ το κομμάτι.

Η μεγάλη αίθουσα τελετών στο αποτεφρωτήριο της Ριτσώνας είναι ασφυκτικά γεμάτη. Αναγνωρίζω πολλούς φίλους και συγγενείς, ανάμεσα στους οποίους είναι και η οικογένεια του πατέρα μου που ήρθε από το Βελιγράδι για την κηδεία. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που τους γνωρίζω μόνο από εκπομπές στο διαδίκτυο και στην τηλεόραση, καθώς επίσης και αρκετοί δημοσιογράφοι, φωτογράφοι και αστυνομία.

//Όλοι μας έχουμε πράγματα που μετανιώνουμε, όλοι μας κάνουμε σκέψεις για αυτά που κάναμε ή που δεν κάναμε, που αλλάζανε τροχιά στις ζωές μας, και στις ζωές των αγαπημένων μας ανθρώπων.

Δεν μπορώ να σταματήσω να σκέφτομαι το πώς θα ήταν η ζωή μου, η ζωή όλων μας, αν είχα επέμβει στον καυγά του πατέρα μου με την Αθηνά. Προσπαθώντας να δικαιολογήσω την απραξία μου στον εαυτό μου, πάντα καταφεύγω στα ίδια τεχνάσματα. Δεν μπορούσα να γνωρίζω. Δεν είχα χρόνο να αντιδράσω. Δεν έφταιγα εγώ. Όμως την 6^η Οκτώβρη, κι ενώ το είχα υποσχεθεί στην αδελφή μου, δεν στάθηκα στο πλάι της. Δεν έκανα τίποτα όταν ο πατ[^]//

Όταν μετατρέπω σε λέξεις, στο μυαλό μου, όσα συνέβησαν την 6^η Οκτώβρη, δάκρυα ανεβαίνουν στα μάτια μου. Σχεδόν αυτόματα, διώχνω τις σκέψεις για να μην κλάψω και συγκεντρώνομαι στα πρακτικά θέματα του παρόντος. Είναι πιο ασφαλές να αφήνω τις σκέψεις να περιφέρονται άμορφες στο σκοτάδι μέσα μου.

Μία όμορφη γυναίκα γύρω στα 60 έρχεται προς το μέρος μου. Με τα μακριά άσπρα της μαλλιά, την καταπράσινη πλεκτή μπλούζα και την μακριά πορτοκαλί της φούστα, θυμίζει παλιά χίπισσα. Σε φυσιολογικές συνθήκες θα προσπαθούσα να εξαφανιστώ στο πλήθος και να αποφύγω την οποιαδήποτε επαφή με ανθρώπους αυτή τη στιγμή, όμως η συγκεκριμένη παρουσία μου εμπνέει εμπιστοσύνη. Στέκεται μπροστά μου, κλείνει τα μάτια της και ανοίγει τα χέρια της με τις παλάμες προς τα πάνω. Καθώς βάζω τα χέρια μου μέσα στα δικά της, με τα μάτια μου κλειστά, ακούω τα χείλη της να ψιθυρίζουν «Βίβιαν, η αγάπη σου για την Αθηνά θα μας σώσει».

Ανοίγω τα μάτια μου και κοιτάζω γύρω μου. Η χίπισσα έχει ήδη εξαφανιστεί. Συνέβη αλήθεια αυτή η συνάντηση ή την ονειρεύτηκα; Επανερχομαι στο παρόν που, ενώ

πριν μπορούσα να το διαχειριστώ, ξαφνικά το αισθάνομαι να με συνθλίβει. **Νιώθω πως αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να βρω καταφύγιο ούτε στο παρόν, ούτε στο παρελθόν. Να προσπαθήσω, μήπως, να κρυφτώ στο μέλλον;** ετούτο το μέλλον, που διαγράφεται ασφυκτικό, αμφίβολο, φοβισμένο, κατακερματισμένο, σίγουρα δεν με εμπνέει ως ησυχαστήριο.

Οι προσκεκλημένοι έχουν όλοι καθίσει στους πάγκους, ενώ στο πίσω μέρος έχει πολλούς όρθιους που συνωστίζονται. Στο χώρο τώρα επικρατεί μία άβολη ησυχία. Ο πατέρας μου, ντυμένος στα μαύρα, και χωρίς να βγάλει τα γυαλιά ηλίου του, ανεβαίνει στο βάθρο του ομιλητή, ενώ η μητέρα μου, επίσης μαυροντυμένη και φορώντας τα γυαλιά της, στέκεται στα αριστερά του.

«Προς το τέλος της ταινίας «Μόνος Εναντίων Όλων» του Γκασπάρ Νοέ, ο πρωταγωνιστής, απελπισμένος από τις αλλεπάλληλες αποτυχίες και ατυχίες που τον χτυπάνε δίχως τελειωμό, επιδίδεται σε έναν μανιώδη, λυτρωτικό μονόλογο που καταλήγει με τις ακόλουθες λέξεις:

*«Περίεργο το πως αποτυγχάνω στα πάντα.
Η γέννησή μου, η νιότη μου,
οι σχέσεις μου, η δουλειά μου*

Θα έπρεπε να μην έχω γεννηθεί ποτέ.

Όλη μου η ζωή είναι ένα λάθος».

Βλέπω στα μάτια όλων σας συμπόνια και αγάπη.

Σας ευχαριστώ για τα λόγια παρηγοριάς και τις λέξεις που δωρίσατε.

Όσο κι αν προσπαθήσω, δεν μπορώ να αποτινάξω το αίσθημα ευθύνης που νιώθω για το χαμό της κόρης μου.

Η Αθηνά θυσιάστηκε για όλους μας.

Αν μπορούσα να επιλέξω, θα θυσίαζα την ανθρωπότητα για να πάρω πίσω την Αθηνά».

2461973

Κυρίες και κύριοι, απόψε στο Κανάλι 62 φιλοξενούμε τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, Χαράλαμπο Θεοφάνους. Ο κος Θεοφάνους θα απαντήσει σε όλες τις απορίες μας για τη νέα πραγματικότητα που θα έχουμε να διαχειριστούμε από τις αρχές του επόμενου μήνα.

Κ62: Κύριε Θεοφάνους καλώς ορίσατε στο κανάλι 62. Είμαστε όλοι ανήσυχοι για το πώς θα αλλάξουν οι ζωές μας από την 1^η Αυγούστου. Πείτε μας παρακαλώ, πώς θα λειτουργήσει το σύστημα περιορισμού λέξεων;

ΧΘ: Καλώς σας βρήκα. Θα χαρώ πολύ να ξεδιαλύνω το τοπίο σχετικά με τους λεκτικούς περιορισμούς και να παρέχω στους συμπολίτες μας χρήσιμες συμβουλές για όλα όσα έρχονται.

Από την Τρίτη 01.08.2028, σχεδόν όλοι οι πολίτες της γης θα λάβουν από τις κυβερνήσεις τους ένα ψηφιακό πορτοφόλι λέξεων το οποίο θα καταγράφει και θα ελέγχει τις λέξεις που χρησιμοποιούμε. Όπως ανέφερε στο διάγγελμά του ο πρωθυπουργός, κάθε χρήστης από 10 ετών και άνω θα δικαιούται να χρησιμοποιήσει μέχρι 500 λέξεις την ημέρα, ενώ τα παιδιά 3-10 ετών θα δικαιούνται μέχρι 1000 λέξεις την ημέρα.

Κ62: «Σχεδόν» όλοι;

ΧΘ: Έξι κράτη-παρίες αποφάσισαν να μην συμμετέχουν στο πρόγραμμα, θέτοντας σε κίνδυνο τόσο τις ζωές των πολιτών τους όσο και του υπόλοιπου πλανήτη. Πρόκειται για την Βόρεια Κορέα, το Ιράν, το Τουρκμενιστάν, τη Σομαλία, την Ονδούρα, και τη Βενεζουέλα. Δε θα ήθελα να σπαταλήσουμε περισσότερο χρόνο για αυτά τα ανεύθυνα, απερίσκεπτα κράτη στην κουβέντα μας.

Κ62: Μπορείτε να μας εξηγήσετε πώς γίνεται οι λέξεις να είναι «αναλώσιμες»;

ΧΘ: Να πούμε δυο λόγια για το οικοσύστημα λεκτικών περιορισμών.

Κάθε φορά που ένας άνθρωπος λέει μια λέξη προφορικά, ή την γράφει σε ένα πληκτρολόγιο ή σε μία οθόνη κινητού τηλεφώνου, δίνεται στη λέξη ένας μοναδικός κωδικός (napoID) που την κάνει ανιχνεύσιμη και μοναδικά αναγνωρίσιμη για τις ανάγκες αυτού του προγράμματος.

Οι λέξεις θεωρούνται αναλώσιμες από 01.08.2028 από την άποψη πως, όταν μια λέξη προφέρεται ή γράφεται, θεωρείται χρησιμοποιημένη. Οι χρησιμοποιημένες λέξεις μεταφέρονται σε ένα πολύ μεγάλο δημόσιο αποθετήριο λέξεων, απ' όπου μπορούν να περισυλλεχθούν και να χρησιμοποιηθούν μερικές φορές ακόμα. Το πόσες φορές ακόμα εξαρτάται από την ίδια τη λέξη και το πόση φθορά έχει υποστεί στην πρώτη -και τις επόμενες- χρήσεις. Οι πολύ φθαρμένες λέξεις, δηλαδή οι λέξεις που έχουν λιγότερο από 10% της αρχικής τους ισχύος, περισυλλέγονται και τοποθετούνται στη χωματερή λέξεων του ΔΟΛ.

Αλλά ας μην προτρέχω στα τεχνικά θέματα. Θα ακολουθήσει αναλυτική ενημέρωση από τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης κο Σολομών Λαβλέα αύριο το απόγευμα για τα τεχνικά θέματα όλου του οικοσυστήματος.

Κ62: Πώς διαχωρίζονται οι παλιές και οι νέες λέξεις;

ΧΘ: Ένας γενικός κανόνας που ισχύει είναι πως οτιδήποτε λέγεται ή γράφεται μετά την 1η Αυγούστου 2028 περιλαμβάνεται στις ελεγχόμενες λέξεις.

Στο πρόγραμμα ετούτο, μας ενδιαφέρουν οι ψηφιαποιήσιμες και οι ψηφιοποιημένες λέξεις -δηλαδή οι λέξεις που μπορούν να αναπαρασταθούν ως ακολουθίες των ψηφίων 0 και 1- και πιο συγκεκριμένα οι ψηφιοποιημένες λέξεις που καταλήγουν στο διαδίκτυο. Οι λέξεις αυτές είναι που δίνουν τροφή στα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης, πράγμα το οποίο ίσως μας ωθήσει στο λεγόμενο singularity -δηλαδή σε μία κατάσταση στην οποία η εξέλιξη της τεχνητής νοημοσύνης γίνεται τόσο γρήγορα που η ανθρωπότητα χάνει τον έλεγχο της- στις αρχές του επόμενου έτους. Για αυτό γίνεται όλη αυτή η προσπάθεια.

Στον προφορικό λόγο, όλες οι λέξεις που λέγονται μετά την 1^η Αυγούστου 2028 θεωρούνται καινούργιες μια και ο προφορικός λόγος λειτουργεί μόνο σε πραγματικό χρόνο. Λέξεις που έχουν ηχογραφηθεί πριν την 1^η Αυγούστου θεωρούνται παλιές, όμως γίνονται καινούργιες -δηλαδή αποκτούν μοναδικό κωδικό nanoID και ελέγχονται- όταν και αν αναπαραχθούν μετά την 1^η Αυγούστου.

Στον γραπτό λόγο, λέξεις που έχουν γραφτεί πριν την 1^η Αυγούστου θεωρούνται παλιές. Αντίστοιχα, γίνονται καινούργιες όταν χρησιμοποιηθούν ξανά, ή ανατυπωθούν, μετά την 1^η Αυγούστου.

K62: Ποιοι δικαιούνται λέξεις από την πολιτεία;

XΘ: Λέξεις θα δοθούν σε όλους τους πολίτες των χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα περιορισμού των λέξεων. Να διευκρινίσω εδώ κάτι σημαντικό: λέξεις δικαιούνται μόνο οι άνθρωποι, όχι νομικές οντότητες, μηχανές τεχνητής νοημοσύνης, λογισμικό ή οποιοσδήποτε άλλος Μη Ανθρώπινος Παραγωγός Λέξεων (ΜΑΠΛ).

Τα ΜΑΠΛ θα μπορούν να παράγουν νόμιμα λέξεις με δύο τρόπους:

- Είτε με δωρεές από ανθρώπους
- Είτε με χρήση μεταχειρισμένων λέξεων από το δημόσιο αποθετήριο

K62: Εφόσον οι νομικές οντότητες δεν δικαιούνται λέξεις, αυτό θα συνεπάγεται πως οι 500 λέξεις ανά ημέρα που θα έχουμε στη διάθεσή μας πρέπει να καλύπτουν και τις επαγγελματικές μας ανάγκες;

XΘ: Ακριβώς. Οι λέξεις που θα έχουμε στη διάθεσή μας θα πρέπει να καλύπτουν όλες τις εκφάνσεις (επαγγελματική, προσωπική, συλλογική, καλλιτεχνική κτλ) της ανθρώπινης δραστηριότητας.

K62: Πώς θα ελέγχεται η χρήση των λέξεων;

XΘ: Η χρήση των λέξεων θα ελέγχεται από τα μικρόφωνα των έξυπνων κινητών, που απαιτείται να είναι ανοιχτά για τη χρήση του πορτοφολιού λέξεων. Για τους επιτραπέζιους υπολογιστές, οι χρήστες οφείλουν να συγχρονίζουν τα ψηφιακά τους πορτοφόλια λέξεων από τα τηλέφωνα με την αντίστοιχη εφαρμογή στον επιτραπέζιο ή στο φορητό υπολογιστή.

K62: Εξηγήστε μας παρακαλώ, με παραδείγματα, πώς θα γίνεται η καταμέτρηση των λέξεων.

XΘ: Βεβαίως. Ας εξετάσουμε μερικά διαφορετικά, καθημερινά σενάρια.

1. Συζήτηση στο σπίτι, στο γραφείο, στην καφετέρια, σε δημόσιους χώρους. Όλες οι λέξεις καταγράφονται και αφαιρούνται από το ψηφιακό πορτοφόλιο των χρηστών.
2. Αναπαραγωγή μουσικής με στίχους: Εδώ έχουμε μία περίπτωση που παλιές λέξεις, δηλαδή λέξεις που έχουν γραφτεί πριν την 01.08.2028 γίνονται καινούργιες. Στην περίπτωση αυτή, παραγωγός λέξεων θεωρείται ο χρήστης που βάζει το κομμάτι να παίζει και οι λέξεις αφαιρούνται από το πορτοφόλι λέξεων που βρίσκεται πιο κοντά στην πηγή του ήχου. Ο χρήστης θα πρέπει να έχει στο πορτοφόλι τους τους στίχους του κομματιού που θέλει να ακούσει, διαφορετικά θα έχει συνέπειες (θα συζητήσουμε αργότερα για τις συνέπειες και τις ποινές).
3. Ανάγνωση βιβλίου, ψηφιακού ή αναλογικού: κανένας περιορισμός στις λέξεις μια και πρόκειται για κατανάλωση λέξεων και όχι παραγωγή.
4. Συζήτηση σε Ζώνες χωρίς Συνδεσιμότητα (ΖΧΣ): κανένας περιορισμός στις λέξεις. Να σημειώσω εδώ πως, μετά την σύμπτυξη των δικτύων κινητής τηλεφωνίας με τις δορυφορικές επικοινωνίες, υπάρχουν ελάχιστες Ζώνες Χωρίς Συνδεσιμότητα στον πλανήτη μας. Πληροφορικά αναφέρω πως οι καταχωρημένες ΖΧΣ αυτή τη στιγμή είναι 6, κυρίως κοντά στους πόλους της γης. Η συνολική τους έκταση είναι ~77,000 km². Οι ζώνες αυτές καταγράφονται αναλυτικά εδώ: <https://offthegrid.org>.
5. Συνομιλία με προγράμματα τεχνητής νοημοσύνης τύπου ChatGPT: Το λογισμικό τεχνητής νοημοσύνης και οι νομικές οντότητες, μετά την 1^η Αυγούστου θα λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό με μεταχειρισμένες λέξεις που θα τους χορηγούνται συνήθως από τις εταιρείες διαχείρισής τους.

K62: Θα υπάρχουν ποινές για τους παραβάτες, κι αν ναι, ποιες θα είναι αυτές;

ΧΘ: Ναι θα υπάρχουν ποινές. Πρέπει να είμαστε πολύ αυστηροί με τους εαυτούς μας αν θέλουμε να βγούμε νικητές από αυτή την πολύ δύσκολη συγκυρία.

Διευκρινίζω πως οι ποινές υπάρχουν μόνο για τις παραβάσεις σε σχέση με τις νέες λέξεις, όχι για τις μεταχειρισμένες.

Όπως αναφέρθηκε πιο πριν, κάθε πολίτης θα έχει στη διάθεση του ένα ηλεκτρονικό πορτοφόλι στο οποίο θα υπάρχουν οι λέξεις που μπορεί να χρησιμοποιήσει. Το μείγμα των λέξεων εξαρτάται από την εργασία του καθενός, τις γλώσσες που χρησιμοποιεί στην καθημερινότητα του και τις προτιμήσεις του, και θα διαμορφωθεί στην εβδομάδα προσαρμογής που ξεκινάει στις 23 Ιουλίου.

Αν μία λέξη δεν είναι στο ψηφιακό πορτοφόλι λέξεων του χρήστη, θα χορηγείται ένα ελαφρύ ηλεκτροσόκ στο χρήστη από το κινητό του τηλέφωνο μαζί με γραπτή προειδοποίηση.

Το ηλεκτροσόκ αυτό δεν είναι επικίνδυνο για την υγεία των χρηστών, και χρησιμεύει περισσότερο ως υπενθύμιση παρά σαν σωματική τιμωρία.

Κ62: Συγγνώμη που σας διακόπτω, θέλετε να μας πείτε δύο λόγια για τη λειτουργία ηλεκτροσόκ που διαθέτουν όλα τα σύγχρονα κινητά τηλέφωνα;

ΧΘ: Βεβαίως. Για όσους ακροατές τυχόν δεν γνωρίζουν το ιστορικό υπόβαθρο: στα τέλη του 2026 διεξήχθη ένα φρικτό έγκλημα στην Αίγυπτο. Δύο νέες γυναίκες, 18 και 21 ετών αντίστοιχα έπεσαν θύματα ομαδικού βιασμού από 8 νεαρούς στο προάστιο El-Khalifa, νοτιοανατολικά του Κάιρο. Οι γυναίκες αυτές βιάστηκαν και ξυλοκοπήθηκαν άγρια. Η μικρότερη εκ των δυο πέθανε, ενώ η μεγαλύτερη επέζησε βαριά τραυματισμένη, και είναι αναγκασμένη να χρησιμοποιεί αναπηρικό καροτσάκι για όλη της τη ζωή.

Με αφορμή αυτό το έγκλημα, η διεθνής κοινότητα πίεσε τους μεγάλους κατασκευαστές συσκευών κινητής τηλεφωνίας να έχουν λειτουργία taser στα νέα μοντέλα. Μέσα σε λίγους μήνες, όλα τα σύγχρονα κινητά απέκτησαν λειτουργία

taser, και τα πιο πρόσφατα μοντέλα μπορούν να χορηγήσουν το ηλεκτροσόκ ακόμα και χωρίς φυσική επαφή. Εκτιμάται ότι η λειτουργία αυτή αποσόβησε μεγάλο αριθμό επιθέσεων και εγκλημάτων.

Πλέον η λειτουργία ηλεκτροσόκ (taser) τίθεται στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, στην προσπάθεια που γίνεται με κοινό εχθρό τη φλυαρία μας η οποία, όπως μας προειδοποίησαν οι φίλοι μας από το διάστημα, μπορεί να μας καταστρέψει.

Επανέρχομαι στο κυρίως θέμα μας. Υπενθυμίστε μου παρακαλώ που βρισκόμασταν;

K62: Στις ποινές.

ΧΘ: Στις ποινές, βεβαίως. Κάθε χρήστης δικαιούται μέχρι πέντε παραβάσεις κάθε μέρα χωρίς περαιτέρω συνέπειες. Στην έκτη παράβαση εντός 24 ωρών, επιβάλλεται στο χρήστη λεκτικό πρόστιμο ισόποσο με το 2% των λέξεων που υπάρχουν στο πορτοφόλι του. Ο μετρητής παραβάσεων μηδενίζεται και η διαδικασία επαναλαμβάνεται από την αρχή, αν χρειαστεί. Το λεκτικό πρόστιμο αυξάνεται κατά 1% κάθε φορά που χρειάζεται να επιβληθεί. Δηλαδή, την επόμενη φορά που θα επιβληθεί στον ίδιο χρήστη λεκτικό πρόστιμο θα ισοδυναμεί με το 3% των λέξεων που έχει στο ψηφιακό του πορτοφόλι.

K62: Κι αν ο χρήστης δεν έχει πια λέξεις;

ΧΘ: Σε αυτή την περίπτωση ο χρήστης αποκτά χρεωστικό λεκτικό υπόλοιπο στο κράτος. Οι διαφορές θα συμψηφιστούν με μελλοντικές επιδοτήσεις λέξεων.

Επανέρχομαι στα προηγούμενα. Αν η παράβαση γίνεται από εξαρτημένο μέλος, οι ποινές που ανέφερα πιο πάνω επιβάλλονται στο γονέα ή κηδεμόνα.

Τώρα, αν η παράβαση γίνεται από κάποιον εκτός του οικοσυστήματος περιορισμού λέξεων -άνθρωπο ή ΜΑΠΛ- η λέξη αφαιρείται από τον κοντινότερο εγγεγραμμένο χρήστη πορτοφολιού λέξεων στο σημείο που γίνεται η παράβαση (ή χορηγείται ηλεκτροσόκ αν η λέξη δεν υπάρχει στο πορτοφόλι του), ενώ ταυτόχρονα του

στέλνονται οι συντεταγμένες του παραγωγού της λέξης. Σε αυτές τις περιπτώσεις ενθαρρύνουμε τους πολίτες να καταγγέλλουν πάντα τις παραβάσεις στις αρχές, και, αν έχουν την ψυχραιμία, να συζητάνε απευθείας με τους παραβάτες.

Αυτό το κάνουμε γιατί βασιζόμαστε σημαντικά στη βοήθεια των πολιτών για να εφαρμόσουμε το πρόγραμμα λεκτικών περιορισμών. Ο κρατικός μηχανισμός, όσο αποτελεσματικός κι αν είναι, δεν επαρκεί για να καλύψει όλες τις παραβάσεις, ειδικά το πρώτο διάστημα.

K62: Κύριε Θεοφάνους, γιατί ηλεκτροσόκ και λεκτικά πρόστιμα και όχι χρηματικά πρόστιμα;

ΧΘ: Το ερώτημα αυτό τέθηκε και συζητήθηκε αναλυτικά. Καταλήξαμε πως δεν θέλουμε να δώσουμε την ευκαιρία στους πιο ευκατάστατους πολίτες και ΜΑΠΛς να εξαγοράσουν τη φλυαρία τους. Το ηλεκτροσόκ δημοκρατικοποιεί την όλη διαδικασία.

K62: Ποιες είναι οι εγκεκριμένες από το κράτος μέθοδοι να επικοινωνήσει κανείς χωρίς να χρησιμοποιήσει λέξεις;

ΧΘ: Συγχωρέστε μου την ποιητική διάθεση αλλά ο προφανέστερος τρόπος είναι να επικοινωνούμε χωρίς λέξεις. Αντιλαμβάνομαι ότι η συγκεκριμένη συγκυρία, έχοντας τη Δαμόκλειο Σπάθη της γενικής τεχνητής νοημοσύνης να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια μας, δεν προσφέρεται για τέτοιου είδους λυρικές εξερευνήσεις και πειράματα. **Παρόλα αυτά θέλω να σας προτρέψω, όσο σας είναι δυνατό, να θυμηθείτε την αξία, και τη δύναμη της σιωπής. Θα εκπλαγείτε από το πόσα πολλά μπορείτε να επικοινωνήσετε χωρίς να πείτε κουβέντα.**

Πιο πρακτικά τώρα, για να απαντήσω στο ερώτημά σας. Οι μέθοδοι επικοινωνίας που εγκρίνονται από το κράτος είναι, βασικά, οι ακόλουθες τρεις:

- Ψιθυρίζουμε στο αυτί αυτού με τον οποίο θέλουμε να επικοινωνήσουμε. Προσέχουμε οι συσκευές καταγραφής λέξεων να είναι σε απόσταση ασφαλείας.
- Γράφουμε αυτό που θέλουμε να πούμε σε χαρτί
- Επικοινωνούμε με νοηματική γλώσσα

Να επισημάνω ότι δεν ενθαρρύνουμε καθόλου το κλείσιμο των κινητών τηλεφώνων. Οι συσκευές αυτές είναι κομβικές στο να αναλύουμε τα δεδομένα που συλλέγουμε από τους χρήστες, τόσο όταν επικοινωνούνε όσο και όταν σιωπούν. Επομένως κάνουμε ισχυρή σύσταση στους πολίτες να μην κλείνουν ποτέ τα κινητά τους τηλέφωνα. Δεν θέλουμε να αναγκαστούμε να επιβάλλουμε ποινές για το κλείσιμο των κινητών τηλεφώνων, στηριζόμαστε στην συνεργασία σας και στην προσπάθειά όλων μας για το στόχο αυτό.

Κ62: Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας κύριε Θεοφάνους. Έχετε να προσθέσετε κάτι;

ΧΘ: Εγώ σας ευχαριστώ για την πρόσκληση. Προσωπικά, αισθάνομαι αισιόδοξος για την εποχή που έρχεται. Εύχομαι σε όλους σύνεση, υπομονή και εμπιστοσύνη στο κράτος.

2461975

Η παρότρυνση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη για την εβδομάδα προσαρμογής ήταν ξεκάθαρη:

«Μην φείδεστε λέξεων· ζήστε τη ζωή σας ακριβώς όπως θα το κάνατε πριν τους περιορισμούς, μιλήστε ελεύθερα, απολαύστε την ελευθερία της γλώσσας. Το μόνο που πρέπει να έχετε κατα νου είναι να έχετε πάντα τα κινητά τηλέφωνα μαζί σας, και να έχετε την ανοιχτή στο παρασκήνιο την εφαρμογή «πορτοφόλι λέξεων», η οποία θα γίνει διαθέσιμη για όλα τα λειτουργικά συστήματα την Κυριακή 23.07.2028 στις 07.30 στον ιστότοπο <https://aqi2029.gov.gr>

Η εφαρμογή τρέχει στο παρασκήνιο και καταγράφει τις λέξεις που χρησιμοποιείτε καθημερινά, τις γλώσσες που χρησιμοποιείτε, και την ταχύτητα που μιλάτε. Στο τέλος κάθε μέρας της εβδομάδας προσαρμογής θα έχετε μία προσωποποιημένη αναφορά για το πώς χρησιμοποιείτε τη γλώσσα, πόσες λέξεις ανά μέσο όρο παράγετε ανά ημέρα, ποιες από αυτές είναι στα Ελληνικά και ποιες σε άλλες γλώσσες, πόσες και ποιες περιπτώσεις λέξεις χρησιμοποιείτε συχνά, και γενικότερα πώς μπορείτε να βελτιστοποιήσετε τη χρήση της γλώσσας ώστε να είστε έτοιμοι για την 1^η Αυγούστου».

Το μυαλό των χάκερς υποβάλλει την πραγματικότητα σε τουλάχιστον τρία φίλτρα επεξεργασίας: ανάλυση, κριτική σκέψη και εξέταση από απόσταση.

Πριν ξεκινήσω την εβδομάδα προσαρμογής, κάνω διάφορες εικασίες σχετικά με το πώς εκπαιδεύεται ο αλγόριθμος στο πορτοφόλι λέξεων. Γίνεται, άραγε, να τον χειραγωγήσεις χρησιμοποιώντας τις κατάλληλες λέξεις; Κι αν τον χειραγωγήσεις, τι ακριβώς θα μπορούσες να πετύχεις; Πόσο μακριά από το κλειστοφοβικό περιβάλλον της εφαρμογής θα μπορούσες να φτάσεις;

Η αρχική μου σκέψη είναι να ταΐσω τον αλγόριθμο του πορτοφολιού μου με τις πιο σπάνιες, εξεζητημένες, ξεχασμένες λέξεις που υπάρχουν στην Ελληνική γλώσσα. Στην πορεία, συλλαμβάνω μία πολύ πιο ενδιαφέρουσα και ριζοσπαστική ιδέα, που συνάδει πολύ καλύτερα με τη συγκυρία: θα ταΐσω τον αλγόριθμο **απόλυτη σιωπή**. Θα το έχουν προβλέψει οι σχεδιαστές; μήπως απλά καταστρέψω την ευκαιρία μου για μία αξιοπρεπή συλλογή λέξεων χωρίς να καταλήξω πουθενά;

Εξετάζοντας την ιδέα λίγο πιο ψύχραιμα, θεωρώ πιθανό ο αλγόριθμος να μου δημιουργήσει μία λίστα με τις 500 πιο συνηθισμένες λέξεις, αν δεν έχει καθόλου δεδομένα εισόδου. Έχω όμως τεράστια περιέργεια να το δοκιμάσω και αποφασίζω να το κάνω.

Στις 07.40 το πρωί, στο δωμάτιό μου, επιβεβαιώνω στο πορτοφόλι λέξεων πως είμαι έτοιμη να ξεκινήσω την εβδομάδα προσαρμογής. Τη στιγμή που πατάω το "OK", δυο μετρητές αρχίζουν να εργάζονται. Στην κάτω αριστερή γωνία βρίσκεται ένα χρονόμετρο, και στην κάτω δεξιά ένας μετρητής λέξεων.

Καλύπτω το κινητό μου με δυο χοντρά υφάσματα, φροντίζοντας να είναι ιδιαίτερα παχύ το στρώμα που καλύπτει το μικρόφωνο. Για να εξασφαλίσω την επιτυχία του πειράματος, αποφασίζω να μείνω στο δωμάτιό μου όλη μέρα, ακούγοντας μουσική χωρίς στίχους και βλέποντας βωβό κινηματογράφο, με ενδιάμεσα διαλείμματα για ύπνο. Έχω ενημερώσει την οικογένεια μου πως δεν θέλω να με ενοχλήσει κανείς.

Το πρώτο 24ωρο προσαρμογής -που για εμένα έχει γίνει 24ωρο αναμονής- επιλέγω τέσσερις ταινίες χωρίς λέξεις: το Ουκρανικό *Plenya* (2014) που διαδραματίζεται σε ένα οικότροφείο για κωφούς εφήβους, όπου κυριαρχεί μια βίαιη και εγκληματική υποκοουλτούρα, το *Begotten* (1990), μια ασπρόμαυρη ταινία τρόμου που απεικονίζει μια σειρά από σουρεαλιστικές και εφιαλτικές σκηνές χωρίς διάλογο και με ελάχιστη αφήγηση, το «Όλα Χάθηκαν» (2013) όπου ο πρωταγωνιστής παλεύει για την επιβίωσή του στη θάλασσα μετά από μια σύγκρουση που υπέστη το σκάφος του, και το *Decasia* (2002), μια πειραματική ταινία που αποτελείται από αρχαιακό υλικό παλιών ταινιών, οι οποίες έχουν υποστεί σημαντική φθορά με το πέρασμα του χρόνου.

Για τα διαλείμματα ανάμεσα στις ταινίες, επιλέγω τρεις δίσκους χωρίς λέξεις: το Song for my Father από Horace Silver Quintet (1965), το Airs του Loren Mazacanne Connors (1999) και το Aqua Necromancer του Merzbow (1998).

Αργά το βράδυ, ξεκινάω την τελευταία από τις τέσσερις ταινίες που έχω επιλέξει, το Decasia. Η πρώτη κιόλας σκηνή με στοιχειώνει: ένας περιστρεφόμενος δερβίσης που εκτελεί τον παραδοσιακό του χορό. Ενώ είχε τύχει να ξαναδώ σκηνές με περιστρεφόμενους δερβίσηδες στο παρελθόν, η εικόνα του δερβίση σε συνδυασμό με την αισθητική και την ατμόσφαιρα του κατεστραμμένου φιλμ στο Decasia μου δημιουργεί μια βαθιά αίσθηση πνευματικότητας και μία έντονη μεταφυσική περιέργεια. Καταλήγω να βλέπω περισσότερες από δέκα φορές τη συγκεκριμένη σκηνή, χωρίς καν να ολοκληρώσω την ταινία. Τι συμβολίζει αυτή η σκηνή και γιατί με επηρέασε τόσο πολύ;

Ώρα 07.40, πρωί επόμενης ημέρας. Το πορτοφόλι λέξεων μου με ενημερώνει, με μία ηχητική ειδοποίηση, πως η συλλογή λέξεων μου είναι έτοιμη:

agent, blockchain, breeze, greenbridge, quadrillion, sentience, singularity, solomon, triangulation, αγεφύρωτος, αγκαλιά, αγωγός, αδέξια, αδιάκοπα, αθροιστικά, αθωότητα, αιχμαλωτίζω, ακατάπαυστη, ακινητοποιώ, ακόλουθη, ακολουθώ, ακροάτριες, αλλιώς, αλλοδαποί, αμελητέα, άμεσος, αμέτρητα, ανάβει, αναζήτηση, αναΐς, ανάκρισης, αναπάντεχα, αναρτημένα, ανέλαβε, ανεξάρτητα, ανήλικοι, ανιχνεύει, ανοδικά, ανοιχτά, αντηχεί, αντίδρασης, ανώτεροι, αξίζει, απαγορεύονται, απάτης, απέναντί, απέτυχα, απλές, απογειώσουν, απόγευμα, αποθετήρια, απόλυτα, απόπειρες, αποτέλεσμα, απουσία, απρόβλεπτη, απώλεια, άρεως, άρθρα, αρμονία, άρνηση, αρχεία, άστεγος, αστερισμό, αστράγαλο, ασφάλειά, ασφαλή, ατμόσφαιρα, ατμοσφαιρική, ατομικές, άτσαλος, ατύχημα, αύγουστο, αυθάδεια, αφθαρσία, αφρούς, αφηφήσουν, βαμμένα, βγάλει, βγούμε, βεβαίως, βιασύνη, βίβιαν, βινυλίου, βλοσυρή, βομβαρδίσουν, βρείτε, βυθίζεται, γαλάζια, γαλήνης, γείτονές, γέλια, γενέθλια, γέννηση, γερμένοι, γιγάντια, γιορτή, γκόγκολ, γκρεμού, γλυκιά, γνωματεύσεις, γνωστό, γραβάτα, γράμμα, γραφή,

γρήγορα, γυαλιά, γυναίκα, γυρισμένη, δαίμονες, δάσκαλοι, δεκέμβρη, δέκτη, δέρματος, δεσμευτική, δεσποινίς, δευτέρα, δεύτερης, δηλώσεις, δημοκρατίας, δημόσια, διαλέγω, διάρκεια, διαρροές, διασκέδαση, διαφέρει, διδακτέα, διεθνή, διερευνά, διέρρευσε, διέσπειρε, διευθύνσεις, δικτύου, δίλημμα, διοργανώσουμε, δίχασαν, δομικός, δράση, δύσκολα, δυστυχία, δυσφορία, δωμάτια, δωρεάν, εγγραφή, έγκριτο, εγχειρίδια, έθνος, εθνόσημο, είμαστε, εισόδημα, εκκωφαντική, εκπέμπουμε, εκπλήξεις, εκρήξεις, έκταση, εκφορά, έκφραση, ελάχιστα, έλεγχος, ελεύθερα, ελληνικά, εμβραθύνουμε, εμπειρία, εμπόδιο, εμφάνισή, έμφαση, εναλλάσσονται, ενδιάμεσα, ενημέρωσε, ενθουσιασμό, ενισχυμένες, έννοια, ενοικιαστές, εντολές, έντονος, ενώπιον, ενώσουν, εξαιρέσουμε, εξαρτάται, εξηγήσει, εξοστρακίζονται, εξωγήινο, εξωφρενικά, εξώφυλλο, επαφή, επέζησε, επέμβει, επιθέσεων, επίπεδο, επίσημα, εργοδότες, ερεθίζει, ερμηγεία, ερυθρά, εστιάζει, εταιρεία, ευαισθησία, ευάλωτα, ευγένιος, ευγνωμοσύνη, ευεργέτη, ευθυγράμμιση, ευκαιρία, ευκρίνειας, εύρεση, ευρήματα, ευφύεστατο, εύχομαι, εφαρμογή, εφεδρικά, εφικτό, ζευγάρι, ζυγισμένες, ζωντάνια, ηγούμαι, ηθικές, ηθοποιοί, ηλεκτρική, ημεδαποί, ησυχία, ηχοσυστήματα, θέματα, θεμελιώδη, θεοκρατία, θέρμανση, θέτοντας, θλίψη, θνητοί, θυσία, ιανουαρίου, ιδεαλισμό, ιερείς, ινδοευρωπαϊκές, ίντερνετ, ισορροπία, καθιστικό, καίγεται, καινοτόμες, κáιρο, καλημέρα, καλιφρονά, καλπάκι, καμβά, κάμερες, κανένα, καπάκι, καρδιά, καρφισσωμένο, καστανά, κατέστρεψε, καχυποψία, κέντρα, κεραίας, κερδίσουν, κήπου, κίνδυνο, κινηθεί, κλειδί, κλίμα, κόβεται, κόκκινα, κολοσσών, κοντά, κορέα, κόρες, κορμιά, κορώνα, κόσμο, κουδούνι, κούκλες, κουπί, κούφιος, κρανίο, κρατάει, κράτη, κρεβάτι, κρότοι, κρυπτογράφηση, κρύσταλλο, κρύφτηκαν, κρύψει, κρυψώνα, κτίρια, κύματος, κυρία, κωνσταντίνου, λαβλέα, λακωνικά, λαμβάνει, λατινοαμερικάνικη, λεξικά, λεπτά, ληφθεί, λήψης, λιγομίλητο, λίγους, λούντβιχ, λυγμούς, λυρικές, μαζεμένα, μανία, μαντέψατε, μαξιλάρια, μαρζιέχ, μαρμάρηνη, ματιέ, μαύρες, μαχαίρια, μεμονωμένο, μεσαία, μεσήλικας, μεταβιβάζονται, μέταλλια, μηδενίζεται, μηνύματα, μητέρα, μιλάει, μοναδικά, μόνιμα, μόνος, μουδιασμένες, μουσικά, μπαίνοντας, μπάνιο, μπέργκμαν, μπλέξι, μύστες, ναμίμπια, νεαρούς, νεκροί, νέμεσις, νεφέλωμα, νήματα, νίτσε, νομικές, νόμιμη, νομοταγής, νότια, ντιρεκτίβες, νπιτζέινγκ, ντοστογιέφσκι, ντύνει, ξεκίνησε, ξεκολλάει, ξέχνα, ξεχωρίζει, ξυλοκοπήθηκαν, ξύπνιος, οικόσημο, οκτώβρη, ολιγοήμερη, ολόκληρη, ολυμπιονίκης, όμηρος, ονδούρα, όνειρο, οργανισμού, ορίσατε, ορόσημα, ουρλιαχτά, ουσιαστικά, οχήματος, παγκάκια, παγωμένη, παλαιότερη, παναγίας, πανέξυπνη, πανεπιστήμια, παντελόνι, παραίτηση, παρέλθει,

2461969

Στον 10 όροφο του εκθεσιακού κέντρου Σαντόν, στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής, μία ομάδα ~30 ανθρώπων κάθονται γύρω από ένα στρογγυλό τραπέζι. Μία γυναίκα που κάθεται στο μπροστινό μέρος του τραπέζιού, ξεκινάει μία παρουσίαση με τίτλο «τα γεγονότα της 12^{ης} Ιουλίου».

Ελιζαμπεθ Βον Κάρμαν/IAA: Καλησπέρα σε όλες και όλους. Πριν ξεκινήσουμε, θέλω να ενημερώσω τους συμμετέχοντες ότι τα πρακτικά αυτής της συνάντησης καταγράφονται με ψηφιακά μέσα. Εκ μέρους της Διεθνούς Ακαδημίας Αστροναυτικής (IAA) σας ευχαριστώ πολύ που ήρθατε. Βρισκόμαστε απόψε στο εκθεσιακό κέντρο Σαντόν για να συζητήσουμε τα γεγονότα της 12^{ης} Ιουλίου και να πάρουμε κάποιες σημαντικές αποφάσεις. Απόψε είναι μαζί μας, εκτός από τη Διεθνή Ακαδημία Αστροναυτικής (IAA), εκπρόσωποι από τη Διεθνή Αστρονομική Ένωση (IAU), την Επιτροπή για Διαστημική Έρευνα (COSPAR), το Ινστιτούτο SETI, και το Διεθνή Οργανισμό Γλωσσολογίας (ILA).

Τα ξημερώματα της 12^{ης} Ιουλίου, κόμβοι του SETI@home λάβανε ένα μήνυμα από τον αστερισμό Triangulum. Μετά από αναλύσεις και επαληθεύσεις από ένα μεγάλο αριθμό τοπικών ομάδων, το συμπέρασμά τους είναι πως το μήνυμα είναι γνήσιο. Ανάμεσα στους καλεσμένους μας απόψε είναι η Ρενέ Α. Κλαρκ από το Διεθνή Οργανισμό Γλωσσολογίας η οποία θα μας διαφωτίσει σχετικά με το περιεχόμενο του μηνύματος. Κυρία Κλαρκ;

Ρενέ Α. Κλαρκ/ILA: Ευχαριστώ. Φίλες και φίλοι, το μήνυμα έχει δύο μέρη. Το πρώτο μέρος αποτελείται από μία λέξη («ΦΛ□IPAA»), ενώ το δεύτερο είναι ένας αριθμός.

Η ανάλυση έγινε με την πολύτιμη συνδρομή των συναδέλφων μας από το Σύνδεσμο Υπολογιστικής Γλωσσολογίας (ACL). Χρησιμοποιήσαμε στατιστικά μοντέλα, εργαλεία επεξεργασίας φυσικής γλώσσας και ανάλυση μεμονωμένων χαρακτήρων, λαμβάνοντας υπόψη το πως μπορεί να έχει μεταβληθεί η λέξη που παραλάβαμε

λόγω φθοράς στη διαδρομή. Για την ανάλυση χρησιμοποιήσαμε στοιχεία από περίπου 20000 γλώσσες και κώδικες, συμπεριλαμβανόμενων γλωσσών που έχουν εκλείψει εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Να σημειώσω επίσης, εμφατικά, πως για να έχουμε τα αποτελέσματα απόψε μας, παρακάψαμε κάποια από τα πιο χρονοβόρα κομμάτια της επεξεργασίας. Επομένως παρακαλώ έχετε στο νου σας πως τα αποτελέσματα δεν είναι καταληκτικά.

Με στατιστική βεβαιότητα 78%, θεωρούμε πως το πρώτο σκέλος του μηνύματος είναι η ελληνική λέξη ΦΛΥΑΡΙΑ. Το δεύτερο μέρος του μηνύματος περιέχει μία ημερομηνία που μας στάλθηκε σε Ιουλιανή μορφή. Συγκεκριμένα είναι η 2 Ιανουαρίου 2029, και ώρα 15.52. Για το δεύτερο μέρος του μηνύματος, η στατιστική βεβαιότητα της ομάδας μας είναι 98%.

Τζέιμς Χάμιλτον/COSPAR: Ευχαριστούμε πολύ κυρία Κλαρκ. Κυρία Βον Κάρμαν, γνωρίζουμε αν είναι να συμβεί κάτι αξιοσημείωτο εκείνη την ημέρα;

Ελιζαμπεθ Βον Κάρμαν/IAA: Έχει προγραμματιστεί να κυκλοφορήσει το ChatGPT 7.0, κύριε Χάμιλτον.

Σιαογουέι Λιου/IAI: Καλησπέρα και από εμένα και ευχαριστούμε πολύ για την ενημέρωση. Με ενδιαφέρει πολύ να μάθω, αν υπάρχει η πληροφορία, πόσα παρατηρητήρια λάβανε το μήνυμα;

Ελιζαμπεθ Βον Κάρμαν/IAA: Μόνο το ALMA στη Χιλή, κυρία Λιου.

Σιαογουέι Λιου/IAI: Αγαπητοί φίλοι, αντιλαμβάνομαι τον ενθουσιασμό σας σε ετούτη τη συναρπαστική συγκυρία. Όμως να σας υπενθυμίσω, αν και είμαι σίγουρη πως το γνωρίζετε, πως ένα μήνυμα δεν μπορεί να θεωρηθεί γνήσιο αν έχει ληφθεί μόνο από ένα παρατηρητήριο.

Ζαν Λουκ Μαργκό/SETI: Αγαπητές φίλες και φίλοι, οι τοπικές ομάδες εργασίας του SETI@home έχουν καταλήξει δίχως την παραμικρή αμφιβολία ότι το μήνυμα είναι

γνήσιο, και μας έχει έρθει από κάποιο πολιτισμό εκτός του γαλαξία μας. Τα πρωτόκολλα επαλήθευσης μας είναι όλα ανοιχτά και αναρτημένα στο διαδίκτυο και τα αποτελέσματα της εργασίας που κάναμε πυρετωδώς τις τελευταίες μέρες είναι όλα αναρτημένα αναλυτικά στον ιστότοπό μας. Παρότι είμαστε πάντα ανοιχτοί στις παρατηρήσεις και τα σχόλιά σας, θέλουμε να καταστήσουμε σαφές πως θα επανεξετάσουμε τα αποτελέσματά μας μόνο αν εντοπίσουμε κάποιο σφάλμα.

Συζητήσαμε εκτεταμένα το γιατί το σήμα δεν ανιχνεύτηκε από άλλα παρατηρητήρια. Η απάντηση βρίσκεται στην διασπορά δέσμης. Τρία arcseconds είναι μια τιμή τόσο μικρή που μπορεί να δικαιολογήσει επιστημονικά το γεγονός ότι το σήμα λήφθηκε μόνο από ένα παρατηρητήριο. Η ακρίβεια που απαιτείται για την ανίχνευση ενός τέτοιου σήματος σημαίνει ότι είναι απολύτως εύλογο το ότι ανιχνεύτηκε μόνο από το τηλεσκόπιο ALMA, ειδικά εάν άλλα παρατηρητήρια δεν παρατηρούσαν ταυτόχρονα την ίδια περιοχή του ουρανού.

Αγαπητοί συνεργάτες, στο Ινστιτούτο SETI νιώθουμε το βάρος της τεράστιας ευθύνης να ενημερώσουμε τον πλανήτη για αυτή την εξέλιξη. **Το ινστιτούτο μας λειτουργεί με τις αρχές της υπεύθυνης γνωστοποίησης (responsible disclosure), επομένως είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε μια ολιγοήμερη προθεσμία στις κυβερνήσεις του πλανήτη να αποφασίσουν συντεταγμένα το πως θέλουν να διαχειριστούν την κατάσταση**, τόσο στο επικοινωνιακό κομμάτι όσο και στις πολιτικές που ίσως ακολουθήσουν αυτή την κοσμοϊστορική εξέλιξη.

Σιαογουέι Λιου/IAI: Κύριε Μαργκό, θα σας παρακαλέσω να αναλογιστείτε τον αντίκτυπο που έχουν οι δηλώσεις σας. Η διεθνής αστρονομική κοινότητα ακολουθεί πρωτόκολλα επαλήθευσης που δεν έχουν σημαντικές μεταβολές εδώ και δεκαετίες, τα οποία το Ινστιτούτο σας έχει, σε μεγάλο βαθμό, παρακάμψει. Επίσης, δεν γνωρίζουμε καν με βεβαιότητα το περιεχόμενο του μηνύματος και την πρόθεση του αποστολέα, ακόμα κι αν υποθέσουμε πως το μήνυμα για το οποίο συζητάμε είναι γνήσιο. Κι αν είναι όντως γνήσιο, και η λέξη είναι πράγματι «ΦΛΥΑΡΙΑ», θα πρέπει να απευθυνθούμε σε ένα έγκριτο οργανισμό στο χώρο της Σύγχρονης Ερμηνευτικής. Υπάρχει το Κέντρο Ερμηνευτικών Σπουδών στο Βέλγιο, πανεπιστήμια που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτό στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και το Ινστιτούτο Max Planck που έχει κάνει έρευνα στην Ερμηνευτική στα πλαίσια της ενασχόλησής

του με την Ιστορία της Επιστήμης.

Ζαν Λουκ Μαργκό/SETI: Αντιλαμβάνομαι την ανησυχία σας αλλά δυστυχώς δεν μπορώ να παρεκκλίνω από τις κατευθύνσεις που έλαβα από τους συναδέλφους μου. Σαν εκπρόσωπος του Ινστιτούτου, το μήνυμα που θα ήθελα να σας μεταφέρω απόψε είναι αυτό: **αν δεν λάβουμε εγγυήσεις πως η επαφή της 12^{ης} Ιουλίου θα γνωστοποιηθεί στο κοινό με σαφήνεια, ακρίβεια και πληρότητα μέχρι το τέλος της 20 Ιουλίου το αργότερο, την ανακοίνωση θα την κάνει το Ινστιτούτο μας.**

2461979

Κυρίες και κύριοι, απόψε στο podcast μας 只虫子 φιλοξενούμε τον Διευθύνων Σύμβουλο του Διεθνούς Οργανισμού Λέξεων και διακεκριμένο επιστήμονα υπολογιστικής γλωσσολογίας (computational linguistics) Κιθ Μπάρλοου. Ο κος Μπάρλοου θα απαντήσει σε όλες τις απορίες μας σε σχέση με τα γλωσσικά ζητήματα του οικοσυστήματος λεκτικών περιορισμών.

只虫子: Κύριε Μπάρλοου καλώς ήρθατε. Η πρώτη ερώτηση που έχω, κι απ' ότι αντιλαμβάνομαι την έχουν και πολλοί από τους ακροατές μας: πως προέκυψε ο αριθμός των 500 λέξεων/ημέρα; Είναι αυθαίρετος ο αριθμός;

KB: Καλώς σας βρήκα. Να ξεκινήσω την συζήτηση με μία άποψη που μπορεί να σας φανεί προκλητική: κανένας αριθμός δεν είναι αυθαίρετος. **Οι αριθμοί και οι λέξεις είναι τα μοναδικά πράγματα τα οποία μπορούν να οριστούν με σαφήνεια στο σύμπαν.** Οι ζωές μας, οι συνήθειές μας, η πραγματικότητα μας είναι περισσότερο αυθαίρετα από τους αριθμούς που χρησιμοποιούμε.

Για να απαντήσω όμως πιο συγκεκριμένα στο ερώτημά σας. Ο πληθυσμός της γης εν έτει 2028 είναι περίπου 8.5 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Αν εξαιρέσουμε τους πληθυσμούς των έξι χωρών που δε συμμετέχουν στο πρόγραμμα (περίπου 200 εκατομμύρια), καθώς επίσης και κάποιες διαρροές που θα έχουμε για διάφορους άλλους λόγους (σκοτεινό διαδίκτυο, τεχνικά σφάλματα, μεμονωμένοι αποστάτες), έχουμε έναν πληθυσμό περίπου 8 δισεκατομμυρίων ανθρώπων που παράγουν λέξεις.

Από αυτούς, τα 6.8 δισεκατομμύρια είναι ενήλικος πληθυσμός που θα έχει τη δυνατότητα να παράγει 500 λέξεις την ημέρα, δηλαδή συνολικά 3.4 τρισεκατομμύρια λέξεις. Επίσης θα έχουμε 1.2 δισεκατομμύρια παιδιά 3-10 ετών που θα μπορούν να παράγουν μέχρι 1000 λέξεις τη μέρα, ή συνολικά 1.2 τρις λέξεις.

Συνολικά λοιπόν έχουμε 4.6 τρις ελεγχόμενες λέξεις κάθε ημέρα, το οποίο σημαίνει πως για το διάστημα μέχρι το τέλος του 2028, δηλαδή στις 150 μέρες που έχουμε να διανύσουμε, θα παραχθούν το περισσότερο 690 τρις λέξεων.

Κρατήστε αυτό τον αριθμό στο μυαλό σας για λίγο και θα επανέλθουμε.

Οι επιστήμονες μας μάς λένε ότι τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης τα οποία διαθέτουμε αυτή τη στιγμή χρειάζονται, κατά προσέγγιση, ένα τετράκις εκατομμύριο (1 quadrillion) νέων λέξεων για να φτάσουν το επίπεδο της Γενικής Τεχνητής Νοημοσύνης (AGI). Ο αριθμός αυτός παρατίθεται κατά προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρούμενες συχνότητες των λέξεων στην καθημερινότητά μας, και το πόσο επιδραστικές φαίνεται να είναι στην διδασκαλία των συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης.

Να διευκρινίσω, επί τη ευκαιρία, πως για τις ανάγκες του προγράμματος, ο όρος «νέα» λέξη χρησιμοποιείται συνήθως λίγο για να αναφερθούμε σε λέξεις που έχουν χρησιμοποιηθεί ακριβώς μία φορά. Οι λέξεις αυτές διαφοροποιούνται από τις πραγματικά καινούργιες λέξεις, δηλαδή τις λέξεις που θα βρισκονται στα πορτοφόλια των χρηστών και θα είναι έτοιμες προς χρήση.

Για λόγους που δεν έχουμε κατανοήσει ακόμα, οι νέες λέξεις που παράγονται από ανθρώπινη ομιλία είναι ιδιαίτερης σημασίας για την εκπαίδευση των συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης από την άποψη ότι μαθαίνουν πολύ πιο γρήγορα και αποτελεσματικά όταν εκπαιδεύονται από αυτές. Δεν γνωρίζουμε πως αντιλαμβάνονται τη διαφορά από τις λέξεις που παράγονται γραπτώς, ή από τις λέξεις που παράγονται από μηχανές ή νομικές οντότητες, όμως η συγκεκριμένη παρατήρηση έχει επιβεβαιωθεί πειραματικά επανειλημμένως από πολλές διαφορετικές ομάδες, με διαφόρων ειδών δεδομένα και συνθήκες. Ο χώρος αυτός είναι ένα συναρπαστικό πεδίο έρευνας αυτή τη στιγμή.

//Ο καθηγητής κάνει μία παύση αρκετών δευτερολέπτων, με τα χέρια του σταυρωμένα μπροστά στο σαγόνι του και το βλέμμα του στραμμένο χαμηλά//

Θέλω να πάρω ένα ρίσκο σε αυτό το σημείο, θεωρώντας πως οι πολίτες έχουν

δικαίωμα να γνωρίζουν τι γίνεται στα παρασκήνια. Θα σας μεταφέρω τα ενδιάμεσα συμπεράσματα της έρευνας που διεξάγεται στο χώρο αυτό, σημειώνοντας emphaticά ότι τίποτα δεν έχει επιβεβαιωθεί μέχρι στιγμής.

Όσο εμβαθύνουμε στη μελέτη της γλώσσας, των λέξεων και των ατομικών συστατικών τους, ανακαλύπτουμε πράγματα που δεν φανταζόμασταν ότι μπορεί να υπήρχαν εκεί. Πιο συγκεκριμένα: κάποιες ερευνητικές ομάδες -με πρωτοστάτες τα τμήματα επεξεργασίας φυσικής γλώσσας των πανεπιστημίων Adelaide/Αυστραλία και Tsinghu/Κίνα- έχουν εντοπίσει ένα μυστηριώδες συστατικό στις ανθρώπινες εκφράσεις. Για την ώρα, δεν έχουν καταλήξει στη φύση, την προέλευση, τη χρηστική αξία ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να ορίζει αυτή την ανακάλυψη. **Το μόνο στο οποίο συμφωνούν είναι ότι υπάρχει ένα αριθμητικό μοτίβο που εντοπίζεται στις νέες λέξεις που παράγονται από ανθρώπινους χρήστες και που ανιχνεύεται πάντα στις προσομοιώσεις τους.** Θα ήθελα να αποφύγω βαριές λέξεις όπως «πνοή» ή «ψυχή»

只虫子: **Μόλις τις είπατε.**

//Ο καθηγητής πλέον είναι φανερά αμήχανος και νευρικός. Κλείνει τα μάτια του, παίρνει μία βαθιά ανάσα και συνεχίζει//

KB: Έχετε δίκιο. Υπάρχουν διάφορες εικασίες από τις ερευνητικές ομάδες. Προς το παρόν δεν υπάρχει καμία ικανοποιητική επιστημονική εξήγηση. Δεν γνωρίζουμε περί τίνος πρόκειται. Ίσως βρισκόμαστε στα πρόθυρα μια πολύ σημαντικής ανακάλυψης.

只虫子: **Κύριε καθηγητά, ποιος είναι ο αριθμός που έχει εντοπιστεί στα προφορικά δείγματα ανθρώπινων λέξεων;**

KB: Λυπάμαι, αλλά δεν θα μπορέσω να σας πω περισσότερα σε αυτή τη συνέντευξη. Διαισθάνομαι ότι έχω ήδη πει περισσότερα απ' ό,τι θα ήταν φρόνιμο. Όταν, με το καλό, ολοκληρωθούν και δημοσιευτούν τα αποτελέσματα των ερευνών, όλες οι πληροφορίες θα γίνουν διαθέσιμες στο κοινό.

Θα πω απλά το εξής: **το μοτίβο που εντοπίζεται στις λεκτικές δομές που παράγονται από ανθρώπους συμφωνεί με το μήνυμα που λάβαμε τη 12^η Ιουλίου από το γαλαξία**

Triangulum.

.
. .
. .
. .
. .

Μετά από αυτή τη μεγάλη παρένθεση, επανέρχομαι στην αρχική κουβέντα για τον αριθμό των 500 λέξεων ανα ημέρα: το όριο των 500 λέξεων την ημέρα μας οδηγεί, στη χειρότερη περίπτωση σε έναν όγκο λέξεων 690 τρις, αρκετά κάτω από το θεωρητικό όριο του 1 quadrillion που, απ' ό,τι αντιλαμβανόμαστε, μπορεί να φέρει το singularity με άτσαλο τρόπο και να μας πιάσει απροετοίμαστους.

只虫子: Ο αριθμός που αναφέρατε, μήπως έχει σχΛ

KB: Σας παρακαλώ πολύ, μην επιμένετε.

只虫子: Κύριε Μπάρλοου, μιλήστε μας για το γλωσσικό κομμάτι. Πώς ορίζεται μία λέξη; Τι συμβαίνει με τις γλώσσες που δεν χρησιμοποιούν την έννοια της «λέξης» όπως οι Ινδοευρωπαϊκές γλώσσες;

KB: Να αναφέρω καταρχάς πως ο Διεθνής Οργανισμός Λέξεων έχει στο δυναμικό του εξειδικευμένους γλωσσολόγους σε όλες τις σημαντικές γλώσσες του κόσμου. Οι αποφάσεις για το πως θα καταχωρηθεί κάθε γλώσσα για τις ανάγκες αυτού του προγράμματος λήφθηκαν από τους ίδιους τους ειδικούς.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τα Μανδαρινικά. Πρόκειται για μια λογογραφική γλώσσα, όπου κάθε σύμβολο (ή χαρακτήρας) αντιπροσωπεύει μια ολόκληρη λέξη ή ένα μορφικό σύνολο, αντί για έναν μεμονωμένο ήχο ή γράμμα. Στην καθημερινή χρήση, συνήθως πρέπει να συνδυαστούν δύο χαρακτήρες για να παραχθεί μια «λέξη» όπως την έχουμε στο μυαλό μας στο Δυτικό κόσμο. Για παράδειγμα η λέξη «医院» (προφέρεται γί-γυαν), σημαίνει «νοσοκομείο». Ο πρώτος χαρακτήρας σημαίνει «ιατρικό» και ο δεύτερος «ίδρυμα». Σε αυτή την περίπτωση λοιπόν η λέξη 医院 λογίζεται ως μία λέξη για τις ανάγκες του προγράμματός μας.

Ένα άλλο παράδειγμα. Τα Φινλανδικά είναι συγκολλητική γλώσσα, δηλαδή συχνά συνδυάζονται αρκετές διαφορετικές λέξεις για να δημιουργήσουν μία καινούρια λέξη. Η λέξη «Keskusläämmitys kattilahuone» απαρτίζεται από τέσσερις διαφορετικές λέξεις: Keskus, «κεντρικό», Lämmitys, «θέρμανση», Kattila, «λέβητας», Huone, «δωμάτιο». Συνολικά, η λέξη σημαίνει «λεβητοστάσιο κεντρικής θέρμανσης», και λογίζεται ως μία λέξη για τις ανάγκες του προγράμματός μας.

Τέλος, κι αυτό είναι σημαντικό για όλο τον πλανήτη: **άρθρα, σύνδεσμοι και προθέσεις δεν λογίζονται ως λέξεις** για τις ανάγκες του προγράμματός μας. Για τις αντωνυμίες και τα κύρια ονόματα θα ακολουθήσει νεότερη ανακοίνωση.

只虫子: Τι γίνεται με τους ήχους που δεν είναι λέξεις; Με τις κατασκευασμένες λέξεις;

KB: Κραυγές, φωνές, συριγμοί, σφυρίγματα, αναστεναγμοί, βήχας, φτέρνισμα, φύσημα, κλάματα, γέλια, χασμουρητά, καθώς επίσης και λέξεις που δεν υπάρχουν στα λεξικά μας δεν λογίζονται ως λέξεις.

Θα ήθελα να διευκρινίσω πως η εσκεμμένη παραποίηση λέξεων με σκοπό να μην καταγραφούν από το σύστημα ανιχνεύεται εύκολα. Εκτός από την ομοιότητα με την σωστή λέξη, το λογισμικό μας έχει τη δυνατότητα να ανιχνεύει απόπειρες εξαπάτησης αναλύοντας διάφορα χαρακτηριστικά της φωνής, όπως ο τόνος, ο ρυθμός ομιλίας, το τρέμουλο, η ένταση, η νευρικότητα, οι αλλαγές στην αναπνοή, επομένως το πιθανότερο σενάριο είναι ότι η «ψεύτικη» λέξη δεν θα ξεφύγει από τα φίλτρα μας.

Στην πληροφορική υπάρχουν οι έννοιες των «ψευδώς θετικών» και «ψευδώς αρνητικών» αποτελεσμάτων. Εξυπακούεται ότι το λογισμικό μας θα κάνει σφάλματα, τουλάχιστον στο πρώτο διάστημα. Η πεποίθησή μας είναι πως τα σφάλματα αυτά θα είναι αμελητέα και θα εκλείψουν σχεδόν τελείως μετά τις πρώτες 3-4 εβδομάδες χρήσης του λογισμικού. Παρόλα αυτά, ενθαρρύνουμε τους πολίτες να επικοινωνήσουν με την τεχνική υποστήριξη των πορτοφολιών λέξεων αν παρατηρήσουν επαναλαμβανόμενα σφάλματα.

只虫子: Τι γίνεται με τις λέξεις που δεν είναι αυστηρά γλώσσα; Το πιο προφανές παράδειγμα είναι οι προγραμματιστές που παράγουν κώδικα. Πώς μετριούνται οι

λέξεις που παράγουν οι προγραμματιστές; Αντίστοιχα, πώς θα λειτουργούν οι χημικοί, οι μαθηματικοί και οι λοιποί κλάδοι που χρησιμοποιούν τις δικές τους ορολογίες;

KB: Η πρόθεσή μας είναι να δώσουμε πρακτικές, δίκαιες λύσεις σε όλα αυτά τα θέματα. Σε κάθε επιστημονικό κλάδο που επηρεάζεται από τους περιορισμούς, θα υπάρχουν εγχειρίδια χρήσης και εξατομικευμένες οδηγίες από τις αρμόδιες επιστημονικές ομάδες μας, οι οποίες εργάζονται πυρετωδώς ώστε όλα να είναι έτοιμα την 1^η Αυγούστου. Όπως και με τις φυσικές γλώσσες, θα είμαστε όσο πιο επιεικείς γίνεται με την μέτρηση και τη χρήση των λέξεων. Στους προγραμματιστές συγκεκριμένα, από τα λίγα που γνωρίζω, οι λέξεις θα μετρούνται με βάση τα δυφία που χρησιμοποιούνται για να γραφτεί ο κώδικας και όχι την ψηφιακή αναπαράσταση των λέξεων, κάτι που θα δώσει πολύ χώρο και ελευθερία στους προγραμματιστές να εργαστούν χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

只虫子: Επιτρέψτε μου μία πιο ανοιχτή ερώτηση. Γιατί, στην προσπάθεια μας να αποτρέψουμε ή έστω να καθυστερήσουμε το singularity, αποφασίσαμε να επιβάλλουμε ελέγχους αποκλειστικά στη γλώσσα;

KB: Για δύο λόγους: ο πρώτος, και πιο σημαντικός είναι ιστορικός. Οι πρώτες επιτυχημένες απόπειρες μεγάλων γλωσσικών μοντέλων (large language models) στις αρχές της δεκαετίας βασίστηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό στη γλώσσα, στις λέξεις, για την εκπαίδευση των μοντέλων τεχνητής νοημοσύνης. Παρότι έγιναν απόπειρες να χρησιμοποιηθούν υβριδικές μέθοδοι (στατιστικά μοντέλα, μοντέλα βασισμένα σε μη γλωσσικούς κανόνες) σε μεταγενέστερα μοντέλα, ο βασικός δομικός λίθος της λέξης δεν έχει αφαιρεθεί ποτέ από τα συστήματά μας. Η τεχνητή νοημοσύνη τρέφεται με λέξεις.

Ο δεύτερος λόγος έχει να κάνει με τη φύση της γλώσσας. Η γλώσσα είναι αναπόφευκτη. Βρίσκεται παντού, περιγράφει ό,τι κάνουμε, συνδέει, δημιουργεί, καταστρέφει. Ακόμα και οι δραστηριότητές μας που δεν έχουν τη γλώσσα στον πυρήνα τους, τελικά επιστρέφουν στο πεδίο της γλώσσας για να αξιολογηθούν, κοινοποιηθούν, χρησιμοποιηθούν.

只虫子: Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας. Ο επίλογος δικός σας.

KB: «Τα όρια της γλώσσας είναι τα όρια του ανθρώπινου μυαλού. Όσα ξέρω είναι αυτά για τα οποία έχω λέξεις» - Λούντβιχ Βιτγκενστάϊν

2460534

Μπαίνω σε μία παλιά πολυκατοικία με δροσερή μαρμάρινη είσοδο, απ' αυτές που, τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού, σε κάνουν να αγαπάς την Αθήνα ακόμα περισσότερο. Πατάω το κουμπί για να ανέβω στον 6ο όροφο. Καθώς το ασανσέρ κινείται ανοδικά, κοιτάζομαι στον καθρέφτη. Φοράω στρατιωτικό παντελόνι κι ένα μαύρο κοντομάνικο με μια στάμπα στο μπροστινό μέρος που μοιάζει με τζιτζικα, ενώ κάτω από το έντομο φιγουράρει ο αριθμός 3301.

Βγαίνω από το ασανσέρ. Δίπλα στην καφέ, τάλαιπωρημένη ξύλινη πόρτα στο διαμέρισμα μπροστά μου, το κουδούνι γράφει «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΥΜΦΥΡΜΟΣ».

Μου ανοίγει την πόρτα μία νέα γυναίκα με πολύ όμορφο πρόσωπο με καθαρά χαρακτηριστικά, και πολύ λευκό δέρμα που φοράει γυαλιά, τζιν σορτσάκι και ένα λευκό κοντομάνικο. Στο αριστερό της χέρι έχει ένα κακοφτιαγμένο τατουάζ που μοιάζει με άγκυρα. Τα μαλλιά της είναι ξυρισμένα στρατιωτικά, και η φωνή της μπάσα.

- Καλώς ήρθατε δεσποινίς Τραμέλ
- «Αναίς», απαντάω.
- Καλώς ήρθες Αναίς. Είμαι η Στέλλα. Από 'δω.

Τα στόρια σε ολόκληρο το διαμέρισμα είναι κατεβασμένα, ενώ ένας ανεμιστήρας γυρνάει τεμπέλικα στο καθιστικό που βρίσκεται ακριβώς μπροστά μου. Στα δεξιά μου υπάρχει ένα μικρό δωμάτιο που φαίνεται να έχει σχεδιαστεί ως κουζίνα αλλά να χρησιμοποιείται ως γραφείο ή χώρος υποδοχής. Δίπλα στον τοίχο, κάτω από κάποιες φωτογραφίες αγνώστων, στέκεται ένας ξυπόλητος, αδύνατος άντρας με πολύ μακριά σγουρά καστανά μαλλιά. Φοράει μαύρη βερμούδα και φανέλα με μια μικρή πράσινη γέφυρα στο αριστερό πέτο, ενώ στο αριστερό του χέρι κρατάει ένα κύβο ρούμπικ. Μου προσφέρει μία εγκάρδια χειραψία.

- Μιχάλης.
- Αναΐς
- Κάθισε. Καφέ;
- Όχι ευχαριστώ, έχω πει ήδη δυο

Ο Μιχάλης βάζει ένα φλιτζάνι γαλλικό καφέ από την καφετιέρα στα αριστερά του δωματίου, δίπλα στο ψυγείο και κάθεται σε μία καρέκλα διαγώνια από εμένα, γυρνώντας την πλάτη της καρέκλας προς την εξωτερική πλευρά. Η Στέλλα κάθεται στον πάγκο της κουζίνας.

- Αναΐς, χαίρομαι που τα λέμε από κοντά. Μας αρέσει πολύ το σενάριο όπως το περιέγραψες στο μήνυμά σου. Πες μας, σε ποιο στάδιο είναι η νουβέλα;
- Χαίρομαι και εγώ που σας γνωρίζω. Το βιβλίο βρίσκεται περίπου στη μέση, έχω γράψει το τεχνικό πλαίσιο αλλά μου λείπει το συναισθηματικό συμπλήρωμα που ελπίζω να του δώσει επιπλέον ώθηση.
- Τι σε ωθεί να γράψεις, Αναΐς;
- Συγγνώμη;

Ο Μιχάλης χαμογελάει, σηκώνεται από την καρέκλα και κινείται προς την εξωτερική πλευρά του χώρου. Με την πλάτη του προς τα εμένα, αρχίζει να μιλάει.

- Κάθε βιβλίο, κάθε συγγραφέας, κάθε ιστορία έχει μία κινητήρια δύναμη. Πολλά βιβλία γράφονται πρωτίστως με οικονομικά κίνητρα - η δομή τους, η πλοκή τους, οι ήρωες, οι ίντριγκες, οι αρχές και τα τέλη τους είναι όλα προσαρμοσμένα στις επιταγές της αγοράς, κι ο κύριος στόχος τους είναι να πουλήσουν. Οι συγγραφείς αυτών των βιβλίων αμφιπαλαντεύονται ανάμεσα στις εσωτερικές τους τάσεις για έκφραση και στην εξωτερική πίεση να παράγουν ένα ευπώλητο προϊόν.

- Το «Λεξικόπημα» δεν ανήκει σε αυτή την κατηγορία.

- Αρκετά βιβλία γράφονται για να κάνει ο συγγραφέας ανακωχή με τους εσωτερικούς του δαίμονες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο συγγραφέας αγνοεί τελείως τα χαρακτηριστικά και τις επιθυμίες των αναγνωστών και απλά οδηγείται από την ανάγκη να γράψει, ανάγκη που συχνά γίνεται μανία. Σε κάποιες ακραίες περιπτώσεις,

το αναγνωστικό κοινό δεν υφίσταται καν στο σύμπαν του συγγραφέα.

Ο Μιχάλης έχει πλέον επιστρέψει στην αρχική του θέση και κάθεται στην καρέκλα ακριβώς απέναντι μου.

- Πολλά βιβλία γράφονται για να κάνουν ένα σχόλιο για την κατάσταση του κόσμου. Με την ελπίδα πως θα μπορέσουν να μετατοπίσουν λιγάκι τον πλανήτη προς μία διαφορετική κατεύθυνση. Ποιο είναι το σχόλιο που θέλεις να κάνεις, Αναίς;

Η ερώτηση με αιφνιδιάζει αλλά ταυτόχρονα μου αρέσει. Σηκώνομαι από τη θέση μου και κινούμαι προς την εξωτερική πλευρά του χώρου, περίπου στον ίδιο κύκλο που έκανε ο Μιχάλης λίγα λεπτά πριν. Με την πλάτη μου γυρισμένη προς τους συνομιλητές μου, αρχίζω να μιλάω χωρίς να γνωρίζω που θέλω να καταλήξω.

- Θέλω να κάνω τρία σχόλια.

Το πρώτο σχόλιο έχει να κάνει με τη φλυαρία. Εκτός από την προφανή γλωσσική φλυαρία, παρατηρώ πως η φλυαρία ως φαινόμενο έχει μεταλλαχθεί, κι έχει προσβάλει κάθε έκφανση της ζωής μας. Φλυαρία στην κίνηση, στην τέχνη, στη μουσική, στην αρχιτεκτονική, στη διασκέδαση, στην κατανάλωση, στη μόδα, στη διαφήμιση, στην τεχνολογία, στη γαστρονομία, στην παιδεία, στην πολιτική.

Μιλάμε όταν δεν χρειάζεται, κι όταν χρειάζεται να μιλήσουμε χρησιμοποιούμε πολύ περισσότερες λέξεις απ' ό,τι χρειαζόμαστε. Τα σπίτια μας είναι γεμάτα άχρηστα αντικείμενα. Οι πόλεις μας επιτίθενται στις αισθήσεις μας. Οι τροφές μας δεν έχουν στόχο να γεμίσουν τα στομάχια μας αλλά να εντυπωσιάσουν με τα χρώματα και την εμφάνισή τους. Η μουσική μας, η τέχνη μας συναγωνίζονται για το πως θα κερδίσουν την προσοχή μας, όχι μέσα από εκλεπτυσμένα, όμορφα σχόλια για την ζωή και την ύπαρξή μας, αλλά μέσα από προκλητικές, προβοκατόρικες εικόνες και παραστάσεις. Ο Άλαν Γουότς είχε γράψει κάτι στο βιβλίο του για τα ταμπού και την αυτογνωσία, το οποίο αισθάνομαι ότι ταιριάζει και στο δικό μου σχόλιο για τη φλυαρία: **«Έχουμε χάσει το όραμα του παραδείσου σε τέτοιο βαθμό, που οι καλλιτέχνες και οι τεχνίτες μας δεν μπορούν καν να δουν τη μορφή του».**

Ο πολιτισμός μας έχει μπει σε μια τροχιά υπερβολής, που αυτοτροφοδοτείται και απλώνεται προς όλες τις κατευθύνσεις ανεξέλεγκτα, με μεγάλη ταχύτητα. Κι εδώ είναι το δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω: η ταχύτητα των πραγμάτων. Η σπατάλη, η υπερβολή, η φλυαρία, συνδέονται με το γεγονός πως ο ρυθμός της ζωής μας είναι *φρενήρης*. Μια και ποτέ δεν έχουμε το χρόνο να αναλογιστούμε τι συμβαίνει με τις ζωές μας και τι πραγματικά χρειαζόμαστε, κάνουμε μόνο αυτό που είναι τεχνικά εφικτό στις παρούσες συνθήκες: κινούμαστε σαν μανιακοί προς το γκρεμό, σαν χιονοστιβάδες που αρπάζουν ότι μπορούν καθ' οδόν προς την αναπόφευκτη καταστροφή.

Το τρίτο σχόλιο που θέλω να κάνω σχετίζεται με το πιο επικίνδυνο γνώρισμά μας: την αυθάδεια. Ενώ είναι ξεκάθαρο ότι κινούμαστε με μεγάλη ταχύτητα προς το χαμό, εξακολουθούμε να είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι έχουμε δίκιο, ότι όλα θα πάνε καλά, ότι κάνουμε το σωστό.

Όμως, όπως σοφά το έθεσε ο Ματιέ Κασοβίτς στο «Μίσος», σημασία δεν έχει η πτώση, μα η προσγείωση.

2461972

Στις οθόνες όλων των πολιτών, μπροστά σε μία τεράστια ξύλινη, γυαλιστερή βιβλιοθήκη γεμάτη χοντρούς δερματόδετους τόμους βιβλίων που κανείς, ποτέ δεν έχει διαβάσει, στέκεται ένας άνδρας γύρω στα 55 με λευκό πουκάμισο και γαλάζια γραβάτα. Πίσω του διακρίνεται μία Ελληνική σημαία και μία εικόνα της Παναγίας.

Φίλες και φίλοι:

Το πρωί της 12^{ης} Ιουλίου, λάβαμε ένα πολύ σημαντικό μήνυμα από έναν πολιτισμό πολύ μακριά από τη γη μας. Παρότι δεν γνωρίζουμε τίποτα για τον αποστολέα του μηνύματος, είμαστε βέβαιοι τόσο για τη γνησιότητα, όσο και για το περιεχόμενο του μηνύματος: αν δεν περιορίσουμε δραστικά τον αριθμό των λέξεων που χρησιμοποιούμε, η ανθρωπότητα θα βρεθεί σε σημαντικό κίνδυνο.

Αγαπητοί φίλοι, όλοι και όλες μας αγαπάμε τη γλώσσα μας. Όλα τα συναισθήματα μας, οι χαρές και οι λύπες μας, οι ανησυχίες και οι ελπίδες μας, εκφράζονται με λέξεις. Είναι πολύ δύσκολο να φανταστούμε τη ζωή μας χωρίς τις λέξεις μας, χωρίς τη γλώσσα μας.

Βρισκόμαστε όμως σε μία πολύ δύσκολη συγκυρία που θα πρέπει να προσέξουμε πόσο μιλάμε. Οι λέξεις μας, που τόσο αγαπάμε, μπορούν να μας οδηγήσουν στο χείλος του γκρεμού. Οι μηχανές τεχνητής νοημοσύνης, που μας έχουν φανεί τόσο χρήσιμες στην έρευνα κατά των ασθενειών, στην οργάνωση και απλοποίηση της καθημερινότητάς μας, στο μοίρασμα της γνώσης, βρίσκονται ένα βήμα πριν την γενική τεχνητή νοημοσύνη. Δεν γνωρίζουμε τι θα συμβεί όταν περάσουμε αυτό το όριο. Το μήνυμα που λάβαμε από τον γαλαξία Triangulum μας προειδοποιεί πως κινδυνεύουμε να χάσουμε ο,τι φτιάξαμε με κόπο εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Για το λόγο αυτό, η χώρα μας ευθυγραμμίζεται με την στρατηγική που χάραξε η διεθνής κοινότητα, με τη αρωγή του Διεθνούς Οργανισμού Λέξεων και περιορίζει

σημαντικά τη φλουαρία. Αρχής γενομένης από την 1^η Αυγούστου 2028 μέχρι τις 2 Ιανουαρίου 2029, κάθε πολίτης θα μπορεί να παράξει -δηλαδή πει ή γράψει- μέχρι 500 λέξεις την ημέρα.

Ο έλεγχος θα πραγματοποιείται από ψηφιακά πορτοφόλια λέξεων που θα εγκατασταθούν στα κινητά μας τηλέφωνα για να μας βοηθήσουν να μειώσουμε τις περιπτώσεις λέξεων.

Αναγνωρίζουμε την ανάγκη των παιδιών να μιλήσουν, και για το λόγο αυτό, τα ψηφιακά πορτοφόλια λέξεων των παιδιών από 3 έως 10 έτη θα έχουν το διπλάσιο όριο από αυτά των ενηλίκων, δηλαδή 1000 λέξεις την ημέρα.

Παιδιά μικρότερα από τρία έτη την 1^η Αυγούστου 2028 δεν έχουν περιορισμούς στις λέξεις.

Αγαπητοί φίλοι, ο μέσος άνθρωπος παράγει περίπου 10 χιλιάδες λέξεις την ημέρα. Οι επιστήμονες μας στον τομέα της γλωσσολογίας μας διαβεβαιώνουν πως οι περισσότερες από τις λέξεις που χρησιμοποιούμε δεν είναι απαραίτητες. Πιστέψτε με, φίλες και φίλοι, οι 500 λέξεις που ο καθένας και η καθεμία μας θα έχει στη διάθεση του τους επόμενους μήνες είναι αρκετές για να καλύψουν όλα τα πρακτικά θέματα στις ζωές μας, και να μας μένουν και λέξεις για συζητήσεις όταν χαλαρώνουμε μετά από μία δύσκολη μέρα.

Λέξεις που δεν χρησιμοποιούνται μένουν στο ψηφιακό μας πορτοφόλι και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αργότερα.

Αν ο χρήστης το επιθυμεί, μπορούν να μεταβιβάσει λέξεις σε πορτοφόλια άλλων χρηστών.

Φίλες και φίλοι βρισκόμαστε σε ένα απρόσμενα δύσκολο σταυροδρόμι. Ας δούμε αυτή την αλλαγή ως μία ευκαιρία για σιωπή και περισυλλογή. Όλοι μαζί μπορούμε να προστατέψουμε τις ζωές και το μέλλον των παιδιών μας, και το δικό μας.

Είμαι σίγουρος ότι έχετε πολλές απορίες και αγωνία για το μέλλον μας.

Θέλω να γνωρίζετε πως είμαστε πάντοτε στο πλευρό σας.

Θα ακολουθήσουν διευκρινιστικές ανακοινώσεις τις επόμενες ώρες και ημέρες.

Σας ευχαριστώ πολύ

Ευγένιος Κανελλόπουλος

Οι φίλοι μου, οι γονείς μου, πάντα μου έλεγαν πως απορούν με το πώς δουλεύει το μυαλό μου. Πώς γίνεται να εστιάζει πάντοτε στο πλαίσιο και όχι στο επίκεντρο;

Εν προκειμένω: πάντα αναρωτιόμουν πώς λειτουργεί η σημειωτική σε αυτού του είδους τις βαρύγδουπες ανακοινώσεις και ποιο είναι το παρασκήνιο. Υπάρχει κάποια ομάδα επικοινωνιολόγων που ντύνει, χτενίζει και σκηνοθετεί τον πρωθυπουργό λίγο πριν; Γιατί κάποιες φορές τα μανίκια είναι σηκωμένα και άλλες όχι; Γιατί κάποιες φορές φοράει μόνο πουκάμισο και άλλες πουκάμισο/σακάκι; γίνονται πρόβες; Ποιος αποφασίζει πώς θα φαίνεται το δωμάτιο, αν το παρασκήνιο θα είναι θολό ή ευκρινές;

Αν ο πρωθυπουργός ήταν αριστερών πεποιθήσεων, θα υπήρχε η εικόνα της Παναγίας πίσω του; Ποιος ετοιμάζει το κείμενο, και με ποια κριτήρια επιλέγονται οι λέξεις; Πώς σχετίζεται η ταχύτητα της ομιλίας με το μήνυμα που θέλει να περάσει; Και οι παύσεις που κάνουν αυτοί που μιλάνε, γιατί κάποιες φορές είναι μεγαλύτερες και άλλες μικρότερες;

Θυμάμαι ένα παλιότερο σχόλιο του πατέρα μου όταν τον είχα ρωτήσει ποια είναι η άποψη του για την πολιτική του τότε πρωθυπουργού.

«Η άποψή μου», είπε, «για τον πρωθυπουργό, και για τους περισσότερους πολιτικούς είναι πως είναι περισσότερο ηθοποιοί παρά πολιτικοί».

2462044

Τις επόμενες εβδομάδες και μήνες, οι λέξεις πήραν πολλές μορφές, δίχασαν και ένωσαν, έγιναν αιτία για εγκλήματα αλλά και για έρωτα. Μεταμφιέστηκαν, κρύφτηκαν μέσα σε εικόνες ή σε άλλες λέξεις, αλλάξαν ταχύτητα. Άλλες ξεπουλήθηκαν για ψίχουλα κι άλλες έγιναν το αντικείμενο δημοπρασίας σε Οίκους σαν τον Sotheby's. Οι λέξεις έγιναν το νέο συνάλλαγμα του κόσμου, και οι περισσότεροι από εμάς ξεχασαν το πώς φτάσαμε εδώ, τι προηγήθηκε, και τι ακολουθεί.

Το Τρόλεϊ 11 είναι ένα από τα πολύ αγαπημένα μου κομμάτια της Αθηναϊκής νύχτας. Από τις λίγες 24ωρες συγκοινωνίες της πόλης, χαρίζει σπάνιες εικόνες και ευκαιρίες για εξερεύνηση. Ειδικά τις καθημερινές, τη νύχτα, μπορείς να δεις ένα καταπληκτικό ταξιδιώτη της νύχτας, χαμένοι στις σκέψεις τους, και φυσικά, σωπηλοί.

Ανεβαίνω στο τρόλεϊ στις 02.20, στη στάση Καλιφρονά, με κατεύθυνση προς Ν. Ελβετία. Παρατηρώ τους ανθρώπους γύρω μου. Νυσταγμένα βλέμματα, μοναχικοί ταξιδιώτες της νύχτας, χαμένοι στις σκέψεις τους, και φυσικά, σωπηλοί.

Πάνω από τη μεσαία είσοδο του οχήματος υπάρχει μία μακρόστενη οθόνη. Ένας άντρας με γυαλιά και κατάλευκα δόντια διαφημίζει ένα φίλτρο το οποίο υπόσχεται γιγάντια εξοικονόμηση λέξεων. Πρόκειται για μια πρόσθετη εφαρμογή (plugin) με το όνομα LCN που χρησιμοποιείται συμπληρωματικά με το πορτοφόλι λέξεων του χρήστη και δίνει μία βαθμολογία, σε πραγματικό χρόνο, για το πόσο λακωνικά εκφράζεται ο χρήστης. Πιο συγκεκριμένα, αξιολογούνται τα παρακάτω:

- Μήκος πρότασης (ΜΠ): Μετρά το μήκος της πρότασης
- Λεκτική Πυκνότητα (ΛΠ): Μετρά τη χρήση λέξεων περιεχομένου.
- Πεδίο εφαρμογής (Π): Μετρά το εύρος και την πολυπλοκότητα του θέματος.
- Αναγνωσιμότητα και σαφήνεια (ΑΣ): Αξιολογεί το πόσο καθαρά η πρόταση

μεταφέρει τις ιδέες της.

- Συνοχή (Σ): Μετρά τη λογική συνέπεια και τη σημασία της πρότασης.

Ο διαφημιστής δίνει διάφορα παραδείγματα λέξεων, από απλές καθημερινές προτάσεις τύπου «το μωρό αποκοιμήθηκε» μέχρι δυσνόητες φιλοσοφικές διατυπώσεις όπως «Το θέαμα δεν είναι μια συλλογή εικόνων, αλλά είναι μια κοινωνική σχέση μεταξύ ανθρώπων που διαμεσολαβούνται από εικόνες» ακολουθούμενες από τις βαθμολογίες τους.

Κλείνω για λίγα δευτερόλεπτα τα μάτια μου. Στην οθόνη του μυαλού μου ξαφνικά προβάλλεται ένα απόσπασμα από την ταινία «ο κύκλος των χαμένων ποιητών». Είναι η σκηνή που ένας από τους μαθητές του Ρόμπιν Γουίλιαμς διαβάζει το κεφάλαιο «κατανοώντας την ποίηση» του J. Evans Pritchard, που στόχο έχει να αξιολογήσει την ποίηση με μία αμφιλεγόμενη μέθοδο βαθμολόγησης.

Όπως η ποίηση, έτσι και η λακωνικότητα είναι δύσκολο να αξιολογηθούν από κάποιον αλγόριθμό. Ίσως η απόπειρα να είναι άστοχη, κάποιιοι θα έλεγαν πως είναι βλάσφημη. Για ποιους λόγους η αποτίμηση αντιμετωπίζεται συχνά με καχυποψία, ιδίως όταν παρεισφρεί σε χώρους που παραδοσιακά σχετίζονται με τα ευγενικά, όμορφα, ανόθευτα πράγματα στη ζωή; Ίσως επειδή στο συλλογικό υποσυνείδητο, η αποτίμηση συνδέεται με αγοραπωλησία, αποτελεσματικότητα, καπιταλισμό, αποξένωση, τυποποίηση, ερημοποίηση και τελικά θάνατο; είναι οι αριθμοί ο θάνατος του πνεύματος; **Μπορούν να συνυπάρξουν ειρηνικά αριθμοί και άνθρωποι;**

Συνειρμικά, όταν σκέφτομαι για τη λακωνική έκφραση, θυμάμαι πάντα μία παλαιότερη δήλωση του ποδοσφαιριστή Μάριο Μπαλοτέλι, ενώ αγωνιζόταν για την Εθνική Ιταλίας. Σε έναν από τους αγώνες που έπαιζε, ακούστηκαν ρατσιστικά συνθήματα με αφορμή το χρώμα του δέρματος του. Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφους τι απαντάει στα ρατσιστικά σχόλια, ο Μπαλοτέλι δήλωσε: «Είμαι Ιταλός. Αισθάνομαι Ιταλός. Θα αγωνίζομαι για πάντα με την Εθνική Ιταλίας»..

Η επόμενη διαφήμιση έχει ξεκινήσει να παίζει. Μια όμορφη, χαμογελαστή τετραμελής οικογένεια κάθεται στο καθιστικό του σπιτιού της. Μία αντρική φωνή αρχίζει να μιλάει:

«Δυσκολεύεστε να πειθαρχήσετε το παιδί σας να τηρήσει τους λεκτικούς περιορισμούς; το φίμωτρο ήρθε να σας σώσει. Το φίμωτρο κατασκευάζεται στην Ελλάδα, από μη τοξικά, πιστοποιημένα υλικά, δεν ερεθίζει το δέρμα του παιδιού και δεν προκαλεί πόνο ή δυσφορία. Το φίμωτρο εφαρμόζει με ακρίβεια στο στόμα του παιδιού και μπλοκάρει το 99.9% των λέξεων που λέει το παιδί».

Ακολουθεί μία επίδειξη της αποτελεσματικότητας του φιμώτρου, με εθελόντρια την ηλικίας δημοτικού κόρη που χρησιμοποιείται ως μοντέλο/πειραματόζωο. Όσο βλέπω το αποκρουστικό θέαμα, συνειδητοποιώ ότι η διαφήμιση έχει μια αισθητική εγχειριδίου του ΙΚΕΑ: με εξαίρεση την αρχική περιγραφή του προϊόντος, δεν χρησιμοποιεί καθόλου λέξεις, μόνο εικόνες.

Γυρίζω το βλέμμα μου προς την άλλη κατεύθυνση. Στο πίσω μέρος του τρόλεϊ, μια νεαρή Αφρικανή γυναίκα που κάθεται στην προτελευταία σειρά έχει γύρει το κεφάλι της προς τα πίσω και τα μάτια της είναι κλειστά. Στην τελευταία σειρά, στη μεσαία από τις πέντε θέσεις, κάθεται ένας ιερέας. Σε αντίθεση με τους περισσότερους ιερείς, ο συγκεκριμένος είναι πολύ αδύνατος, και τα μαλλιά του είναι λυμένα στους ώμους του και όχι μαζεμένα σφιχτά και κρυμμένα μέσα στο καλπάκι. Πιο ενδιαφέρον είναι το βλέμμα του, που ατενίζει την πόλη με ένα μείγμα μελαγχολίας και παραίτησης, σαν να βγήκε από ταινία του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν.

Μία από τις θεωρίες μου είναι πως οποιοσδήποτε μπορεί να ερωτευτεί οποιονδήποτε υπό τις κατάλληλες συνθήκες, όπως, για παράδειγμα οι δυο επιβάτες του πίσω μέρους του τρόλεϊ απόψε. Ποιος από τους δυο θα μιλούσε πρώτος στον άλλο, και τι θα έλεγε; **Είναι η απουσία λέξεων εμπόδιο ή λιπαντικό για τον έρωτα;**

Συνειρμικά θυμάμαι το βιβλίο «ο έρωτας στα χρόνια της χολέρας», ένα βιβλίο που βρίσκεται στα σπίτια των περισσότερων ανθρώπων, με το χαρακτηριστικό κίτρινο χρώμα του, κοσμεί τις βιβλιοθήκες του κόσμου, δίπλα σε βιβλία του Καζαντζάκη, του Έρμαν Έσσε, του Νίτσε, του Τολστόι, του Ντοστογιέφσκι, του Νικολάι Γκόγκολ. Οι περισσότεροι άνθρωποι *ισχυρίζονται* πως το έχουν διαβάσει. Στην πραγματικότητα ίσως έχουν διαβάσει μερικά κομμάτια του βιβλίου ή μία περίληψη που δημιουργήθηκε από ένα μοντέλο τεχνητής νοημοσύνης, έτσι ώστε να μπορούν να συμμετέχουν σε

μία συζήτηση όταν χρειαστεί.

Γίνεται, τελικά, να ερωτευτείς χωρίς λέξεις; Στο μυαλό μου έρχονται κάποια ηλικιωμένα ζευγάρια που κάθονται σε πάρκα, σε κήπους, σε παγκάκια, και δε μιλάνε καθόλου ο ένας στον άλλο για λεπτά, για ώρες. Όμως για να κατακτήσουν τη σιωπή, μετά από, ίσως, 40 χρόνια κοινής ζωής, δεν θα πρέπει απαραίτητως να έχουν περάσει από το στάδιο των λέξεων; **Γίνεται να παρακάμψεις τελειώς τις λέξεις και να επικοινωνήσεις από την αρχή μέσω της σιωπής;** Γίνεται το ταξίδι να γίνει ανάποδα, δηλαδή να ξεκινήσεις από τις σιωπές και να καταλήξεις στις λέξεις;

Ίσως, τελικά, το δίλημμα λέξεις ή σιωπή να είναι ψευδές. Υπάρχει, νομίζω, μία εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στις λέξεις και τις σιωπές. Στην ουσία, υπάρχει ένας συγκεκριμένος αριθμός λέξεων, και φυσικά των κατάλληλων λέξεων, για να πει κανείς ακριβώς, όχι αυτό που θέλει να πει, αλλά αυτό που *πρέπει να ειπωθεί*. Κι όταν ακούγεται αυτό που λείπει, η γλώσσα αλλάζει μορφή, κάποιες φορές παίρνει το ρόλο της αρμονίας, μερικές φορές βάφεται με τα χρώματα του πολέμου, άλλες γίνεται ιδανικό.

Κλείνω τα μάτια μου και σκέφτομαι μια σχεδία, μεγάλης επιφάνειας, και πάνω της δεκάδες, ίσως εκατοντάδες άνθρωποι που τραβάνε κουπί. Η θάλασσα είναι ήρεμη, ο ουρανός είναι σε αποχρώσεις του κόκκινου, αλλά όχι απειλητικού κόκκινου της καταστροφής, ζεστού κόκκινου της αυγής. Οι επιβάτες μιλάνε σε πολλές διαφορετικές γλώσσες, για πολλά, ασήμαντα θέματα, προσπαθούν να επικοινωνήσουν αδέξια, για πρακτικά θέματα πλοήγησης, κάποιοι αναρωτιούνται πώς βρέθηκαν εκεί και που πηγαίνουν. Όσο το ταξίδι συνεχίζεται, κάποιοι βουτάνε στη θάλασσα και στη σχεδία μένουν όλο και λιγότεροι.

Όταν τελικά φαίνεται στεριά στον ορίζοντα, οι λίγοι που έχουν μείνει στη σχεδία χαμογελάνε σιωπηλά. Ακούγεται μόνο ο ήχος της θάλασσας, τα κουπιά που αγγίζουν το νερό, και περιστασιακά, η φωνή ενός γλάρου.

2462051

Αισθάνομαι ένα χέρι να μου αγγίζει το πόδι.

Είναι η μητέρα μου. Κρατάει ένα καρτελάκι που γράφει «Σούπερ Μάρκετ;». Κι ακριβώς από κάτω γράφει «Σήμερα είναι τα γενέθλια του μπαμπά. Μην το ξεχάσετε!»

Η μητέρα μου, από τότε που τέθηκαν σε εφαρμογή τα μέτρα, έχει μιλήσει ελάχιστα. Πριν από την 1^η Αυγούστου, έφτιαξε μία σειρά από καρτέλες που συζητάνε όλα, ή τα περισσότερα πρακτικά, καθημερινά ερωτήματα. Για παράδειγμα «καλημέρα», «καληνύχτα», «πεινάς;», «σούπερ-μάρκετ;», «κάνε ησυχία» κτλ. Έχει, όπως και όλοι οι υπόλοιποι ενήλικες 500 λέξεις την ημέρα, αλλά ανήκει στους ευσυνείδητους πολίτες που δωρίζουν τη συντριπτική πλειοψηφία των λέξεων τους σε ευγενείς σκοπούς: συγκεκριμένα, στην εργασία της, ως δασκάλα σε δημοτικό σχολείο.

Διδάσκει στο 67ο Δημοτικό σχολείο Κολωνού, στη Δευτέρα Δημοτικού. Αγαπάει πολύ τη δουλειά της, και ακόμα και στις ακραίες συνθήκες που βιώνουμε, δείχνει μία σπάνια υπομονή και προσαρμοστικότητα. Η δουλειά της μητέρας μου εξαρτάται σε τεράστιο βαθμό από τις λέξεις. Παρόλα αυτά, χωρίς να παραπονιέται, κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να καλύψει τη διδακτέα ύλη χρησιμοποιώντας πολλές χειρονομίες, πολλούς ήχους που δεν είναι λέξεις, και λίγες λέξεις.

Καθ' οδόν για το σούπερ μάρκετ, παρατηρώ τους ανθρώπους στους δρόμους.

Στη νέα τάξη πραγμάτων που έχει διαμορφωθεί

Οι φτωχοί είναι σιωπηλοί

Οι καθημερινοί άνθρωποι μετράνε τις λέξεις

Κάποιοι είναι γερμένοι στο αυτί των διπλανών τους

Μερικοί κάνουν χειρονομίες

Και κάποιων τα στόματα βγάζουν λέξεις, λίγες και μετρημένες.

Διάσπαρτοι ανάμεσα στις σιωπηλές μάζες υπάρχουν άνθρωποι με όμορφα, καθαρά ρούχα, που συζητάνε μεταξύ τους, ή στα τηλέφωνα τους, σαν να μην συμβαίνει απολύτως τίποτα. Πώς το καταφέρνουν άραγε; Χρησιμοποιούν μεταχειρισμένες λέξεις, έχουν επιδοτήσεις από τους εργοδότες τους; Έχουν υλοποιήσει τις τεχνικές αναπνοής που επιτρέπουν «λεκτική αφθαρσία»; Μήπως έχουν αποκτήσει ανοχή στα ηλεκτροσόκ; Μήπως είναι εκτός συστήματος λεκτικών περιορισμών; Τέλος, αλήθεια, δεν φοβούνται για την ασφάλειά τους ενώ να κυκλοφορούν τόσο προκλητικά ανάμεσα στους λεξιπενείς συμπολίτες τους;

Θυμάμαι μία διαφήμιση που είδα πρόσφατα για μία καινούργια εφαρμογή που χρησιμοποιείται συμπληρωματικά στο πορτοφόλι λέξεων των χρηστών. Το όνομα της εφαρμογής είναι 阴阳 ("yin yang"), και δουλειά της είναι να εξασφαλίζει ότι ο χρήστης μπορεί να πει πραγματικά ότι θέλει χωρίς να τον ενοχλήσει η εφαρμογή με ηλεκτροσόκ ή λεκτικά πρόστιμα. Ο τρόπος που το κάνει; είναι μόνιμα συνδεδεμένη στο διαδίκτυο και φροντίζει να βρει κόπιες των λέξεων που χρησιμοποιεί ο χρήστης, σε πραγματικό χρόνο. Η εφαρμογή χρησιμοποιεί ευριστικές μεθόδους, δεδομένα από προηγούμενες συνομιλίες, και μοτίβα χρήσης της γλώσσας του συγκεκριμένου χρήστη ώστε να κάνει διαθέσιμες τις λέξεις στο χρήστη έγκαιρα. Τις λέξεις, η εφαρμογή τις προμηθεύεται είτε από πλατφόρμες αγοραπωλησίας λέξεων, είτε από το δημόσιο αποθετήριο λέξεων, ίσως κι από άλλες πηγές λέξεων που δεν τις γνωρίζω.

Το πρόβλημα με τη συγκεκριμένη εφαρμογή; Κοστίζει 1800€ μόνο η εφαρμογή, χωρίς να συνυπολογίζει κανείς τα έξοδα αγοράς λέξεων όποτε αυτό χρειάζεται. Στο μυαλό μου παίζει η εισαγωγή του «Μόνος εναντίων Όλων», της αγαπημένης ταινίας του πατέρα μου.

ΗΘΙΚΗ

Ξέρεις τι είναι ηθική;

Να σου πω εγώ.

*Η ηθική είναι για αυτούς που την κατέχουν
τους πλούσιους.*

Και ποιος έχει πάντα δίκιο;

Οι πλούσιοι.

Και οι φτωχοί είναι τελειωμένοι.

Φτάνοντας στο σούπερ μάρκετ, παρατηρώ κάτι περίεργο. Οι τεράστιων διαστάσεων διαφημίσεις για φίμωτρα και άλλου είδους εργαλεία περιορισμού λέξεων που καλύπτουν ολόκληρη την πρόσοψη του σούπερ μάρκετ είναι όλες σε αποχρώσεις του κίτρινου, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μία άρρωστη, νοσοκομειακή ατμόσφαιρα εντός του κτιρίου. Κοιτάω αμέσως την Αθηνά: φαίνεται τρομαγμένη, ανήσυχη και χλωμή. Καθώς μου σφίγγει το χέρι με όλη της δύναμη, ψιθυρίζει στο αυτί μου «Βίβιαν! Υποσχέσου μου ότι δε θα με αφήσεις!»

Ενώ ψωνίζουμε κάνοντας χειρονομίες και δείχνοντας καρτελάκια στους υπαλλήλους του σούπερ μάρκετ, η Αθηνά προσπαθεί να ψιθυρίσει κάτι στο αυτί της μητέρας μου. Υποθέτω πως θέλει να της πει για το όνειρο, όμως βλέπω την μητέρα μου να εκνευρίζεται και να την τραβάει από το χέρι.

Σιωπή μπορεί να είναι πολλά πράγματα, πολύ περισσότερα από την απουσία λέξεων. Υπάρχουν σιωπές που είναι βαριές σαν ταφόπλακες, κι άλλες που σε ανεβάζουν στη εξώσφαιρα. Σιωπές ασφυκτικές σαν το ασανσέρ του ΙΚΑ, και σιωπές που ταξιδεύεις μέσα τους για αιώνες. Σιωπές που είναι άδειες σαν το διαστρικό κενό, κι άλλες που ξεχειλίζουν από συναισθήματα και χρώματα.

Η σιωπή στο δρόμο του γυρισμού για το σπίτι μας είναι αμήχανη, αγχωμένη, νευρική, ένοχη, ανήσυχη. Πλησιάζοντας στο σπίτι, η σιωπή μας είναι ανολοκλήρωτη, δυσοίωνη, απειλητική.

Καθώς μπαίνουμε στο διαμέρισμά μας στον 3^ο όροφο, ο πατέρας μου, που βρίσκεται στο καθιστικό και αντιλαμβάνεται την αρνητική ενέργεια, έρχεται να μας υποδεχτεί στην πόρτα. Όμως, πριν προλάβουμε να απομονώσουμε τα κινητά μας τηλέφωνα στην κρουψώνα στο μπάνιο, η Αθηνά αρχίζει να μιλάει γρήγορα και δυνατά.

- Μαμά! Πρέπει να με ακούσετε! Κάτι κακό θα συμβεί!
- Αθηνά! Πόσες φορές σου έχουμε εξηγήσει; Όσες λέξεις λες και δεν υπάρχουν στο πορτοφόλι σου, ή αντλούνται από το δικό μου και του πατέρα σου, ή μας χτυπάει ρεύμα!
- Αφήστε με μόνο να σας πω! Σας παρακαλώ!
- Αθηνά, κόψε τις ανοησίες!
- Μόνο να σας πω!
- Αθηνά ηρέμησε, και κλείσε το στόμα σου!

Ο πατέρας μου παρατηρεί την σκηνή με σοβαρό ύφος και χαμηλωμένο το βλέμμα χωρίς να μιλάει. Ξαφνικά, κατευθύνεται βιαστικά προς την κουζίνα. Ενώ περπατάει, και η λογομαχία στο καθιστικό συνεχίζεται, το σώμα του τινάζεται από ηλεκτρική τάση. Κάτι μουρμουρίζει και μετά από λίγα δευτερόλεπτα επιστρέφει στο σαλόνι κρατώντας ένα φίμωτρο στο δεξί του χέρι.

- Αθηνά, δεν μου αρέσει καθόλου αυτό που θα κάνω αλλά είναι απαραίτητο.
- Μπαμπά, όχι, σε παρακαλώ!
- Είναι για το καλό όλων μας. Συγχώρεσε με.
- Μπαμπά!

Κλείνω τα μάτια μου.

.
. .
.

...ακούω μουγκρητά, αγκομαχητά, σιωπηλά κλάματα. Ακούω βήματα, την πόρτα του μπαλκονιού να ανοίγει, τον αέρα που φυσάει ανήσυχα, σχεδόν πένθιμα. Ένα δυνατό θόρυβο.

Και μετά σιωπή.

2462041

Αγαπητοί φίλοι, καλωσορίσατε στη νέα εποχή, καλώς ορίσατε στη νέα ησυχία. Είμαι ο Βεξ Γκρίντμαν. Σήμερα στο VG podcast υποδεχόμαστε την κυβερνητική εκπρόσωπο του Ιράν κυρία Μαρζιέχ Εμπαντί η οποία θα μας μιλήσει για την απόφαση της χώρας της, και των υπόλοιπων χωρών-συνεταίρων του Ιράν, να μη συμμετέχουν στο παγκόσμιο οικοσύστημα λεκτικών περιορισμών. Να σημειώσω ότι το podcast μας σήμερα δεν υπόκειται σε λεκτικούς περιορισμούς μια και εκπέμπουμε από το χώρο διευθύνσεων IP του Ιράν.

VG: Κυρία Εμπαντί, καλωσορίσατε στο Βεξ Γκρίντμαν podcast. Πείτε μας, με λίγα λόγια, γιατί αποφασίσατε να μη συμμετέχετε στο πρόγραμμα;

ΜΕ: Καλώς σας βρήκα. Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση. Κύριε Γκρίντμαν, πραγματικά δεν έχω λόγια για το «πρόγραμμα» το οποίο μπήκε σε εφαρμογή την 1^η Αυγούστου. Κατά την άποψή μας, πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα που έχουν διαπραχθεί ποτέ.

VG: Έγκλημα;

ΜΕ: Βεβαίως έγκλημα, φρικτό έγκλημα σε καιρό ειρήνης. Κύριε Γκρίντμαν, τι πιο κραυγαλέο από αυτό που κάνανε οι κυβερνήσεις των Δυτικών κρατών; Ο ορισμός του εγκλήματος: «πράξη εμφορούμενη από τη συνείδηση, άδικη και καταλογιστή». Οι λεκτικοί περιορισμοί που επιβλήθηκαν, έχουν βυθίσει δισεκατομμύρια πολίτες στην δυστυχία, εκατοντάδες εκατομμύρια στην ανεργία, και, φυσικά, ήδη αριθμούν δεκάδες χιλιάδες θύματα λεκτικών εγκλημάτων, ανάμεσα στα οποία λογοκλοπές, αυτοκτονίες, ηλεκτροσόκ σε λάθος χρήστες.

Όμως ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Με ρωτήσατε γιατί το Ιράν δεν συμμετέχει στο πρόγραμμα. Να ξεκινήσω από το μήνυμα που μας ήρθε από τον γαλαξία Triangulum και το οποίο ήταν η αφορμή για τα ανήκουστα πράγματα που

ζούμε. Η κυβέρνηση του Ιράν, και των συνεταιρών μας, δεν έχει πειστεί ούτε στο ελάχιστο για τη γνησιότητα του μηνύματος, και ακόμα περισσότερο για την ερμηνεία του. Το μήνυμα έφτασε στον πλανήτη μας φθαρμένο, και ελήφθη μόνο από ένα αστεροσκοπείο. Η ερμηνεία του δεν ήταν τότε ολοκληρωμένη. Με αφορμή αυτό το γεγονός, ο πλανήτης, με πρωτοστάτη όπως πάντα τις Ηνωμένες Πολιτείες, αποφασίζει να επιβάλλει δρακόντεια μέτρα στις γλώσσες μας, στην επικοινωνία μας, στις ζωές μας.

Είναι πραγματικά σπάνιο να διαφωνούμε τόσο καθολικά με μία απόφαση, και ετούτη είναι μία από αυτές τις συγκυρίες. Δεν συμφωνούμε ούτε στο ελάχιστο με την λογική των λεκτικών περιορισμών, δεν εμπιστευόμαστε τις αρρωστημένες εμπνεύσεις της Δύσης, δεν φοβόμαστε την έλευση της τεχνητής νοημοσύνης. Εμπιστευόμαστε τους πολίτες μας και δε θα τους στερήσουμε το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης.

Για να είμαι ειλικρινής, για τους περισσότερους από εμάς στο Ιράν αλλά και στις υπόλοιπες χώρες που απέχουν από το πρόγραμμα, η απορία είναι γνήσια προς τους αρχιτέκτονες και εμπνευστές του προγράμματος: **μας κάνετε πλάκα ή έχετε χάσει το μυαλό σας;** Εσείς, κύριε Γκρίντμαν, είστε υπέρ των περιορισμών;

VG: Κυρία Εμπαντί, ως οικοδεσπότης του podcast δεν θα ήθελα να πάρω θέση υπέρ ή κατά του οικοσυστήματος. Με ενδιαφέρει να μάθω το ιστορικό της απόφασής και της επίσημης θέσης σας.

ME: Σας ανέφερα νωρίτερα την θέση μας σε σχέση με το μήνυμα από το Γαλαξία Triangulum. Θεωρούμε πως το μήνυμα αξίζει μελέτης αλλά σίγουρα δεν αρκεί για να δικαιολογήσει τον τραγέλαφο που βιώνει αυτή τη στιγμή ο πλανήτης.

Μετά τη συνέντευξη του Διοικητή του ΔΟΛ, συζητιέται αρκετά η ύπαρξη ενός αριθμού εντός των ανθρώπινων γλωσσικών δομών, που συμφωνεί με το περιεχόμενο του μηνύματος από το διάστημα. Ο αριθμός αυτός επίσης παρουσιάζει σημαντικό ενδιαφέρον, και μπορώ να σας ενημερώσω επίσημα πως έχει εντοπιστεί και στα Περσικά, από δύο διαφορετικές ομάδες στα πανεπιστήμια της χώρας μας.

Αυτό που θέλω να πω, Κύριε Γκρίντμαν, είναι το εξής: **δεν αμφισβητούμε πως συμβαίνει κάτι πολύ ενδιαφέρον, πιθανότατα κομβικής σημασίας, που σχετίζεται με τη γλώσσα μας και με τις ζωές μας. Είμαστε, όμως διαμετρικά αντίθετοι με τη διαχείριση της κατάστασης από τις κυβερνήσεις σας.**

Για χάρη της συζήτησης, ας δεχτούμε πως συμφωνώ μαζί σας στο ότι το διακύβευμα είναι η επικράτηση των μηχανών ενάντια στην ανθρωπότητα. Ποιες είναι οι εναλλακτικές που έχουμε; Έχουν ακουστεί διάφορες ιδέες για την επιβράδυνση της αλματώδους ανάπτυξης της τεχνητής νοημοσύνης. Κάποιοι δικοί σας επιστήμονες πρότειναν, περισσότερες από μία φορές, να γίνει μία εξαήμερη παύση στην ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης. Διεθνείς επιτροπές έχουν κάνει σοβαρές προτάσεις τόσο για την ευθυγράμμιση (alignment) της τεχνητής νοημοσύνης με τους στόχους που έχουν τεθεί κατά το σχεδιασμό, καθώς επίσης και για εισαγωγή οικουμενικά αποδεκτών ηθικών παραμέτρων στα συστήματά μας.

Υπάρχουν, λοιπόν, πολλές, σοβαρές προτάσεις για να τιθασεύσουμε τα συστήματά μας. Απ' όλες αυτές τις λύσεις, που έχουν ελεγχθεί, συζητηθεί, και σε σημαντικό βαθμό συμφωνηθεί από μεγάλο μέρος του πλανήτη, τι ακριβώς επέλεξε η Δύση; Να επιβάλει τη σιωπή. Η γλωσσική χούντα που επιβάλλεται αυτή τη στιγμή στους πολίτες του κόσμου όχι απλά δεν είναι λύση, μα χειροτερεύει σημαντικά τη θέση μας, τη σχέση μας, και το μέλλον μας με τις μηχανές.

VG: Κυρία Εμπαντί, αντιλαμβάνομαι την άποψη σας, Όπως σας είπα πιο πριν, θα ήθελα να αποφύγω να πάρω θέση. Θα ήθελα όμως να διευκρινίσω πως η γλωσσική «χούντα» που επιβλήθηκε, για να χρησιμοποιήσω τη δική σας έκφραση, είναι προσωρινή. Οι ηγέτες όλων των κρατών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, και φυσικά οι αρχιτέκτονες του προγράμματος, έχουν κάνει σαφές ότι η κατάσταση που βιώνουμε είναι μόνο για λίγους μήνες, μέχρι να απαντήσουμε συντεταγμένα στην απειλή των μηχανών. Χρησιμοποιώντας, κατά πάσα πιθανότητα, κάποιες ή όλες από τις προτάσεις που αναφέρατε.

ME: Κύριε Γκρίντμαν, συμπαθάτε με, αδυνατώ να πιστέψω πως είστε τόσο αφελείς. **Τα πιο βάνουσα, άδικα, παράλογα μέτρα πάντοτε επιβάλλονται με την πρόφαση ότι θα είναι προσωρινά.** Τίποτα δεν είναι πιο μόνιμο από το προσωρινό.

VG: Ποια είναι η πρόταση του Ιράν και των εταιρών;

ME: Η πρότασή μας είναι η ψυχραιμία, ο ορθολογισμός, η σύνεση και η αξιοπρέπεια.

Κύριε Γκρίντμαν, ο φόβος σας έχει παραλύσει. Ποιος θα το φανταζόταν πως τα κράτη σας, οι εμπνευστές της Δημοκρατίας, της Λογικής, των Ατομικών Δικαιωμάτων, του Κράτους Δικαίου, θα χάνανε σε τέτοιο βαθμό την επαφή τους με τις αξίες που τα έπλασαν, που θα έπρεπε να σας χαστουκίσει μία Θεοκρατία για να συνέλθετε;

2462037

Στο μπάνιο μας, πίσω από το πλυντήριο, υπάρχει ένα πλακάκι το οποίο μετακινείται στο πλάι και πίσω του ο τοίχος είναι κούφιος, ίσως από κάποια επισκευή που είχε γίνει από τους προηγούμενους ενοικιαστές. Το κενό αυτό, περίπου στο μέγεθος ενός κουτιού παπουτσιών, αποτελεί ιδανική κρυψώνα για τα τέσσερα έξυπνα κινητά της οικογένειας. Με το πλακάκι μπροστά τους και με την προϋπόθεση πως όλες οι ενδιάμεσες πόρτες είναι κλειστές, έχουμε τη δυνατότητα να μιλάμε μεταξύ μας, χαμηλόφωνα, όταν βρισκόμαστε στην κουζίνα.

Οι γονείς μου συζητάνε ενώ τρώνε βραδινό.

- Η διευθύντρια μας είπε σήμερα πως είμαστε πολύ κοντά στο να εξασφαλίσουμε μία μεγάλη δωρεά λέξεων. Περισσότερες από 100,000 λέξεις!

- Μπράβο, πολύ χαίρομαι! Ποιος είναι ο ευεργέτης; Σε τι κατάσταση είναι οι λέξεις;

- Μεταχειρισμένες, προφανώς, αλλά σε πολύ καλή κατάσταση απ' ό,τι μας λένε. Από 60 έως 80%. Δε μας έχουν πει πολλά για την ταυτότητα του ευεργέτη, οι φήμες λένε πως είναι μία εταιρεία από την Ολλανδία.

- Μέχρι τότε;

- Μέχρι τότε είμαστε πολύ δύσκολα...Από τις δικές μου λέξεις χρησιμοποιώ περισσότερες από τις μισές στη διδασκαλία, και φυσικά δεν είναι αρκετές. Τα παιδιά είναι απειθαρχα. Μου έχουν κάνει πολλές παρατηρήσεις οι γονείς ότι τους έρχονται λεκτικά πρόστιμα και ηλεκτροσόκ τις ώρες που τα παιδιά τους είναι στο μάθημά μου. Η διευθύντρια μας προτρέπει ανοιχτά να χρησιμοποιήσουμε τα φίμωτρα, κι ότι δεν πρέπει να αισθανόμαστε τύψεις αν δεν γίνεται να πειθαρχήσουμε αλλιώς τα παιδιά. Έχει έρθει και σχετική οδηγία από το Υπουργείο. Όμως δεν θέλω να το κάνω. Δεν μου πάει η καρδιά.

Παρεμπιπτόντως, μια και αναφέρθηκα στα φίμωτρα...Είδα ότι έχουν προσφορά 10€ την τριάδα. Θα πάρω μια τριάδα να υπάρχουν στην επόμενη επίσκεψη στο σούπερ μάρκετ. Κι εύχομαι να είναι αχρείαστα.

- Τι κάνουν οι υπόλοιποι δάσκαλοι;
- Τα χρησιμοποιούν όλοι απ' όσο έχω ακούσει. Διαβάζω πως είναι ασφαλή, και μέχρι στιγμής δεν έχει αναφερθεί κάποια παρενέργεια ή ατύχημα. Θα το ξανασκεφτώ, αν χρειαστεί....Να σου πω, πώς είσαι από λέξεις; Μπορείς να μου στείλεις;
- Χάλασα πολλές σήμερα, είχαμε εγκλωβισμό σε ανεγκυστήρα και χρειάστηκε να μιλήσω πολύ περισσότερο απ' όσο υπολόγιζα. Αλλά πες μου τι χρειάζεσαι.
- Γύρω στις 200-300 λέξεις για να βγάλω την εβδομάδα. Για τις ηλικίες που διδάσκω φέτος.
- Οκ. Τι λέξεις να σου στείλω;
- Απλές, ελληνικές, ηλικία δημοτικού, για τη δουλειά. Έχεις καθόλου τέτοιες;
- Λίγα πράγματα. Θα σου στείλω ό,τι έχω. Νομίζω η νέα έκδοση του πορτοφολιού λέξεων έχει ηλικιακά φίλτρα που διαχωρίζουν τις λέξεις ανάλογα με τις προτεινόμενες ηλικίες, θα δοκιμάσω να σου στείλω ό,τι έχω για 6-10 ετών.
- Σου έχω πει πόσο σ' αγαπώ;
- Μόνο μία φορά. Πολύ παλιά, στο Βελιγράδι.

Οι γονείς μου αφήνουν τα κινητά τους στο πλάι και κρύβονται ο ένας στην αγκαλιά του άλλου χωρίς να μιλάνε. Παρά τις συχνές εντάσεις, τις διαφωνίες και κάποιες αγεφύρωτες διαφορές στις απόψεις τους, είναι ακόμα αγαπημένοι, ακόμα και στην αυτή την περίοδο της επιβεβλημένης σιωπής και της πλήρους ανασφάλειας για το μέλλον.

Μετά το σύντομο αυτό διάλειμμα, οι γονείς μου επανέρχονται στη συζήτηση για τα πρακτικά της επόμενης μέρας. Χρησιμοποιούν τη ρύθμιση «τεστ» που είναι διαθέσιμη στην τελευταία έκδοση του πορτοφολιού λέξεων για να προγραμματίσουν τα αυριανά τους λόγια: προσπαθούν να υπολογίσουν τι ακριβώς θα πουν, κι αν έχουν τις απαραίτητες λέξεις. Εκτός από τις ανταλλαγές μεταξύ τους, όταν χρειάζεται, αγοράζουν λέξεις από τα ανταλλακτήρια στο διαδίκτυο.

Στη λειτουργία τεστ, αφού πρώτα υπογράψεις μία ηλεκτρονική υπεύθυνη δήλωση ότι κατανοείς τους όρους χρήσης, μπορείς να κάνεις μια ανεπίσημη πρόβα για οτιδήποτε θέλεις να πεις, ώστε να σιγουρέψεις ότι έχεις όλες τις απαραίτητες λέξεις, χωρίς να χρησιμοποιείς λέξεις από την τράπεζά σου.

Το έμμεσο αποτέλεσμα αυτής της λειτουργίας είναι πως οι συζητήσεις των ανθρώπων, άρχισαν να γίνονται, σε μεγάλο βαθμό, χορογραφημένες. **Η ζωή άρχισε να μοιάζει με θέατρο του παραλόγου.**

Τις αγοραπωλησίες λέξεων, τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς μου τις έχουν αναθέσει σε εμένα. Η πιο δημοφιλής πλατφόρμα για το σκοπό αυτό είναι η αμερικανικών συμφερόντων <https://words4all.org>. Η πλατφόρμα είναι σχεδιασμένη κατά τα πρότυπα όλων των μεγάλων αντίστοιχων ιστότοπων που έχουν δοκιμαστεί και εδραιωθεί για περισσότερα από 20 χρόνια στο διαδίκτυο: ο χρήστης δημιουργεί προφίλ, συνδέει το προφίλ του με το ψηφιακό πορτοφόλι του χρήστη -λέξεων και χρημάτων- και το παζάρι ξεκινάει χωρίς την παραμικρή χρονοτριβή.

Παρότι ο ιστότοπος βρίσκεται σε λειτουργία για λιγότερο από δύο μήνες, έχει ήδη καταγεγραμμένους 460 εκατομμύρια χρήστες που πουλάνε και αγοράζουν λέξεις σε 2200 διαφορετικές γλώσσες. Η διεπαφή χρήστη δεν διαφέρει πολύ από τις πλατφόρμες αγοραπωλησίας χρήματος, είτε συμβατικού χρήματος, είτε κρυπτονομισμάτων.

Παρατηρώ για λίγη ώρα τις τιμές των λέξεων, και τις πληροφορίες που υπάρχουν στα υπόλοιπα κομμάτια της οθόνης, στα αριστερά, σε ένα πλαίσιο που είναι αδύνατο να το αγνοήσει κανείς, υπάρχει μία λίστα λέξεων που κάνουν trending αυτή τη στιγμή. Ανάμεσά τους είναι οι λέξεις «εξωγήνιο», "AI", "ChatGPT", «ΚΒΕ» και «πορτοφόλι».

Οι τιμές των λέξεων κυμαίνονται από λίγα λεπτά ανα λέξη για ένα μεγάλο αριθμό λέξεων που δεν είναι στα Αγγλικά, μέχρι 8€-9€ ανα λέξη για τις λέξεις που κάνουν trending. Περιστασιακά, κάποιες λέξεις πωλούνται για αδικαιολόγητα μεγάλα ποσά. Είδα, για παράδειγμα, την λέξη "abyss" να πωλείται για 230€, ενώ αρκετές λέξεις μεταβιβάζονται δωρεάν.

Ολοκληρώνω με συνοπτικές διαδικασίες τις αγοραπωλησίες που μου έχουν ζητήσει οι γονείς μου, ρίχνω μία ματιά στα περιεχόμενα του πορτοφολιού μου: ανάμεσα σε

συνηθισμένες, εύχρηστες ελληνικές και αγγλικές λέξεις υπάρχουν κάποιες εκπλήξεις στο κομμάτι των αγγλικών. Πώς ακριβώς αποφάσισε ο αλγόριθμος, μετά τη δεύτερη εβδομάδα προσαρμογής στα τέλη Αυγούστου την οποία διένυσα με συμβατικό τρόπο, πως μου χρειάζονται οι αγγλικές λέξεις "breeze" και "steel"; Αποφασίζω να τις πουλήσω στην πλατφόρμα, θέλοντας συνάμα να ικανοποιήσω την περιέργειά μου για το πώς λειτουργεί η πλατφόρμα.

Ως πείραμα, θέτω αρχική τιμή, για καθεμία από τις δύο λέξεις, τα 9€ και τις αφήνω για λίγα λεπτά στην πλατφόρμα. Ρίχνω την τιμή στα 8€. Κανένα ενδιαφέρον. Με το που ρίχνω την τιμή στα 7€, το επόμενο δευτερόλεπτο και οι δύο λέξεις αγοράζονται από το χρήστη "psych_70s".

2461974

Αγαπητοί ακροατές και ακροάτριες καλησπέρα σας. Απόψε στο podcast μας ΤΨΣ φιλοξενούμε τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης Σολομών Λαβλέα. Ο κος Λαβλέας θα μας εξηγήσει, σε τεχνικό επίπεδο, πως θα λειτουργήσει το οικοσύστημα περιορισμού λέξεων.

ΤΨΣ: Κύριε Λαβλέα καλώς ορίσате. Να ξεκινήσουμε με μία τεχνική περιγραφή του οικοσυστήματος;

ΣΛ: Είναι χαρά μου που βρίσκομαι μαζί σας απόψε.

Να ξεκινήσουμε, βεβαίως. Υπάρχουν τρεις στρατηγικοί συμμετέχοντες στο οικοσύστημα: Η Αμερικανική JCXZ Labs, ο Διεθνής Οργανισμός Λέξεων (ΔΟΛ) και οι Εθνικές Κυβερνήσεις.

1. Ο ρόλος του ΔΟΛ είναι παρόμοιος με αυτόν που έχει η Κομισιόν για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρέχει πολιτικές, γνωματεύσεις, νηρεκτίβες και συμβουλές. Επίσης, ο ΔΟΛ είναι υπεύθυνος για το καθαρά γλωσσικό κομμάτι, καθώς και για την καταγραφή και καταμέτρηση των λέξεων.

2. Η JCXZ Labs έχει αναλάβει ολόκληρο το κομμάτι της υλοποίησης. Συγκεκριμένα, έχει αναλάβει τη δημιουργία των παρακάτω έργων:

- Ψηφιακό πορτοφόλι λέξεων για iOS, Android, Windows, Linux κ OSX με βάση τις προδιαγραφές που λαμβάνει από τον ΔΟΛ.

- Snitch bots: Τα bots αυτά έχουν σχεδιαστεί κατά τα πρότυπα των ανιχνευτών ιστού (web crawlers). Περιφέρονται στο διαδίκτυο σε ιστότοπους, ανοιχτά φόρουμ συζητήσεων, ιστολόγια, μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αποθετήρια κώδικα και άλλα μέρη που υπάρχουν λέξεις. Αναζητούν μη καταγεγραμμένες λέξεις (δηλαδή λέξεις

χωρίς NanoID) που έχουν παραχθεί μετά την 01.08. Ο εντοπισμός γίνεται με έναν περίπλοκο αλγόριθμο που, ανάμεσα σε άλλα πεδία, ελέγχει την χρονοσφραγίδα (timestamp) της λέξης, και τη σελίδα/αποθετήριο όπου εντοπίστηκε η λέξη.

- Snatch bots: Bots που συνομιλούν με τα snitch bots και λαμβάνουν τις συντεταγμένες των μη καταγεγραμμένων λέξεων. Χρησιμοποιούν διάφορες τεχνικές με στόχο να παραποιήσουν τις μη καταγεγραμμένες λέξεις έτσι ώστε τα bots των συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης να μην μπορέσουν να τις διαβάσουν. Τα snatch bots χρησιμοποιούν διάφορες τεχνικές (κρυπτογράφηση, τροποποίηση, διαγραφή) με στόχο να κάνουν τις παραβατικές λέξεις δυσανάγνωστες.

- Δημόσιο αποθετήριο μεγέθους δεκάδων petabyte στο οποίο τοποθετούνται όλες οι χρησιμοποιημένες λέξεις.

3. Οι εθνικές κυβερνήσεις αναλαμβάνουν το κομμάτι της τοπικοποίησης, της αστυνόμευσης και της εφαρμογής των κανόνων.

Όπως ίσως να αντιλαμβάνεστε, στο διαδίκτυο από την 1^η Αυγούστου θα υπάρχει ένας συνεχής, άτυπος αγώνας ταχύτητας ανάμεσα στα bots της τεχνητής νοημοσύνης τα οποία στόχο έχουν να διαβάσουν όσο περισσότερες λέξεις γίνεται, και στα «δικά» μας bots που στόχο έχουν να κρύψουν όσο περισσότερες λέξεις γίνεται.

ΤΨΣ: Μιλήστε μας για το αποθετήριο μεταχειρισμένων λέξεων.

ΣΛ: Βεβαίως. Το αποθετήριο είναι προσβάσιμο από οποιαδήποτε συσκευή έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο, και το βρίσκετε στον ιστότοπο <https://lwr.org>. Όπως συνήθως, θα πρέπει να συσχετίσετε το ψηφιακό σας πορτοφόλι με το ιστότοπο μεταχειρισμένων λέξεων κι από κει και πέρα τα πράγματα είναι απλά.

Ο ιστότοπος είναι τελείως λιτός: ουσιαστικά περιέχει μόνο μία μπάρα αναζήτησης. Σε κάθε αναζήτηση επιστρέφονται στο χρήστη οι διαθέσιμες λέξεις, ακολουθούμενες από την ισχύ που τους έχει απομείνει. Ας υποθέσουμε, για παράδειγμα, πως αναζητά κάποιος τη λέξη «πολεμοφόδιο», και λαμβάνει τα ακόλουθα αποτελέσματα:

1. Πολεμοφόδιο | AwlXnabeTBe4UmA522P60 | 60%
2. Πολεμοφόδιο | _gOlheG92VAZ3UYTIkx6O | 42%
3. Πολεμοφόδιο | V1StGXr8_Z5jdHí6B-myT | 8%

Στην πρώτη στήλη είναι η λέξη, ακολουθούμενη από το nanoID και την αναπομείνασα ισχύ. Αν το επιθυμεί, ο χρήστης μπορεί να την ανασύρει από το αποθετήριο και να την τοποθετήσει στο πορτοφόλι του.

Ο ανταγωνισμός για τις μεταχειρισμένες λέξεις αναμένεται να είναι σκληρός, και τα ΜΑΠΛ έχουν προτεραιότητα μια και το σύστημα δεν τους παρέχει άλλους τρόπους να αποκτήσουν λέξεις, και έχουν το σαφές πλεονέκτημα της ταχύτητας. Θεωρητικά, υπάρχει πάντα η περίπτωση κάποιες λέξεις να είναι σε καλή κατάσταση και να μην τις χρειάζεται κάποιο ΜΑΠΛ, ειδικά αν πρόκειται για γλώσσες που δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως τα Ελληνικά. Και φυσικά, το αποθετήριο λέξεων έχει μηχανισμούς ασφαλείας που δεν επιτρέπουν εξαγωγή πάρα πολλών λέξεων από μικρό αριθμό λογαριασμών ή/και διευθύνσεων IP.

ΤΨΣ: Πείτε μας, αν θέλετε, λίγο πιο αναλυτικά τι ισχύει για τις μεταχειρισμένες λέξεις;

ΣΛ: Οι λέξεις στη νέα εποχή θα έχουν ισχύ και θα φθείρονται με τη χρήση. Όπως και τα μεταχειρισμένα υλικά αγαθά (αυτοκίνητα, ρούχα, υπολογιστές), οι μεταχειρισμένες λέξεις θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν κανονικά, για πολλές φορές ακόμη, χωρίς ο χρήστης να χρειάζεται να ανησυχεί για το αν το νόημα θα αποδοθεί με τον ίδιο τρόπο όπως γίνεται με μία καινούργια λέξη.

Στον προφορικό λόγο, το πόσο γρήγορα φθείρονται οι λέξεις εξαρτάται, σωστά μαντέψατε, από τη χρήση που τους γίνεται. Φορτισμένη συναισθηματικά εκφορά λέξεων, για παράδειγμα, προκαλεί σημαντική φθορά, σε σημείο που η λέξη ίσως να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί ξανά μετά από μόλις μία χρήση. Στον γραπτό λόγο, μια και δεν χρειάζεται να συνυπολογίσουμε το συναίσθημα, ο γενικός κανόνας είναι ότι κάθε χρήση της λέξης επιφέρει φθορά 8%. Αυτή η μη δεσμευτική πρόταση μας έρχεται από τον ΔΟΛ, και είναι στην διακριτική ευχέρεια των εθνικών κυβερνήσεων να την εφαρμόσουν ως έχει, ή να την τροποποιήσουν σε λογικά, πάντα, πλαίσια.

ΤΨΣ: Κύριε Υπουργέ, πώς ξεχωρίζει κανείς τις μεταχειρισμένες λέξεις στο γραπτό λόγο από τις καινούργιες;

ΣΛ: Καλή ερώτηση. Στις αναπαραστάσεις υψηλής ευκρίνειας, δηλαδή από 8K ανάλυση και πάνω, οι χρησιμοποιημένες λέξεις φαίνονται λίγο πιο άτονες. Χρειάζεται παρατηρητικότητα για να το διακρίνεις, και είναι σχεδόν αδύνατο να εντοπίσει κανείς τη διαφορά για λέξεις που έχουν 75% της ισχύος τους και άνω. Και σε αυτή την περίπτωση, η πρόταση είναι μη δεσμευτική και μας έρχεται από το ΔΟΛ. Στην πράξη, συχνά ίσως να μην υπάρχει καμία διαφορά που να εντοπίζεται με γυμνό μάτι ανάμεσα στις καινούργιες και τις μεταχειρισμένες λέξεις που θα υπάρχουν στις οθόνες μας.

ΤΨΣ: Κύριε Λαβλέα, μπορείτε να μας εξηγήσετε πώς χαρτογραφείται το διαδίκτυο μετά την 1^η Αυγούστου;

ΣΛ: Βεβαίως. Πριν δούμε τα παραδείγματα, θα ήθελα να αναφέρω πως ο ΔΟΛ έχει προτείνει η περίοδος πριν την 1^η Αυγούστου να αναφέρεται ως ΠΠ (Προ Περιορισμού) ενώ η περίοδος μετά, ΜΠ (Μετά Περιορισμών). Η οδηγία που έχουμε όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί είναι να χρησιμοποιούμε την νέα ορολογία.

Σε γενικές γραμμές, το διαδίκτυο την ΜΠ εποχή χωρίζεται στα δύο: το ελεγχόμενο διαδίκτυο, στο οποίο μπορούν να περιηγηθούν τα bots μας και να επιβάλλουν την τάξη, και το παραβατικό διαδίκτυο. Το παραβατικό διαδίκτυο περιλαμβάνει, προφανώς, τις διευθύνσεις IP -και τις υποδομές εντός αυτών- των έξι κρατών που δεν συμμετέχουν στο πρόγραμμα, καθώς επίσης και διάφορες άλλες παράνομες, ή εγκληματικές πλατφόρμες, συνήθως στο σκοτεινό διαδίκτυο, που δεν μπορούν να ελεγχθούν.

//Στην αρχαία κωμωδία, η παράβαση είναι σημείο του θεατρικού έργου όταν όλοι οι ηθοποιοί φεύγουν από τη σκηνή και ο χορός απευθύνεται απευθείας στο κοινό. Ο χορός εγκαταλείπει εν μέρει ή εντελώς τον δραματικό του ρόλο, για να προχωρήσει σε παράβαση και να μιλήσει στο κοινό για ένα θέμα εντελώς άσχετο με το θέμα του έργου.//

Ένα σημαντικό, τεχνικό κομμάτι του οικοσυστήματος στη ΜΠ εποχή είναι το πού βρίσκονται τα κέντρα δεδομένων (data centres). Το δημόσιο αποθετήριο λέξεων είναι μία σύμπραξη τεχνολογικών κολοσσών από τις ΗΠΑ, την Γερμανία και τη Σιγκαπούρη, επομένως όλες οι λέξεις είναι εντός του ελεγχόμενου διαδικτύου και προσβάσιμες από τα βοτ' μας.

Δεν έχουμε ακόμα συμφωνήσει με τα κράτη που δεν συμμετέχουν στο πρόγραμμα για το πώς θα διαχειριστούμε το φαινόμενο των *μειονοτικών λέξεων*. Για παράδειγμα λέξεις που παράγονται στην Ονδούρα ή την Βενεζουέλα και οι οποίες καταλήγουν σε ένα ελεγχόμενο κέντρο δεδομένων στον Καναδά. Αντίστοιχα, λέξεις που παράγονται σε μία από τις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα όμως καταλήγουν σε κέντρο δεδομένων στο Ιράν.

Η επικρατέστερη πρόταση είναι οι μειονοτικές λέξεις να τυγχάνουν της μεταχείρισης που προβλέπει ο δημιουργός τους. Για παράδειγμα, ένα podcast 3000 λέξεων που παράγεται στο Ιράν και καταλήγει σε δικό μας κέντρο δεδομένων, εξαιρείται από το οικοσύστημά μας. Ουσιαστικά πρόκειται για νέες λέξεις που έχουν μεταχείριση παλιών λέξεων. Αντίστοιχα, λέξεις δικές μας που καταλήγουν σε κέντρα δεδομένων σε μη συνεργάσιμες χώρες παραμένουν στο οικοσύστημά μας, δηλαδή διατηρούν το NanoID τους και δρομολογούνται στο δημόσιο αποθετήριο λέξεων.

ΤΨΣ: Πώς αισθάνεστε για όλα αυτά κύριε Υπουργέ.

ΣΛ: Στο τεχνικό κομμάτι δηλώνω εντυπωσιασμένος. Τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας για να αντιμετωπίσουμε αυτή την πρωτοφανή πρόκληση είναι εξαιρετικά. Εξίσου εντυπωσιακή ήταν και η ταχύτητα με την οποία όλα αυτά επιτεύχθηκαν. Όταν υπάρχει διάθεση για εργασία και σύμπνοια, το αποτέλεσμα είναι στα όρια του μαγικού.

Όμως το τεχνικό κομμάτι δεν αρκεί. Τα πιο εξελιγμένα εργαλεία, αλγόριθμοι και συλλογές δεδομένων είναι άχρηστα χωρίς την αμέριστη συμμετοχή και βοήθεια των πολιτών.

2462082

Το 2008, η μητέρα μου, ενώ ζούσε στο Ηνωμένο Βασίλειο, αποφάσισε να επιστρέψει στην Ελλάδα μέσω Βαλκανίων. Αγόρασε ένα αεροπορικό εισιτήριο για τη Λιουμπλιάνα κι από κει κατηφόρισε προς την Ελλάδα μέσω τρένων και λεωφορείων.

Το Νοέμβρη του 2008, βρέθηκε στο Βελιγράδι. Κάποιος γνωστός της είχε αναφέρει με πολύ θετικό τρόπο τον ξενώνα "3 Black Katz" στον κεντρικό πεζόδρομο του Βελιγραδίου, κι έτσι, μη έχοντας κάνει κράτηση δωματίου πριν το ταξίδι, αποφάσισε να κινηθεί προς τα εκεί.

Μπαίνοντας στον ξενώνα, αντίκρισε στην υποδοχή έναν λιγομίλητο, αδύνατο τύπο με πολύ μακριά καστανά, σγουρά μαλλιά μέχρι τη μέση, μπλούζα SKEPTICISM, και ένα ζεστό, εγκάρδιο χαμόγελο. Ο τύπος την πληροφόρησε πως ο ξενώνας δυστυχώς δεν είχε διαθεσιμότητα μια και ήταν Σάββατο και οι κλίνες ήταν περιορισμένες. Η μητέρα μου ευχαρίστησε και αποπειράθηκε να κάνει αναστροφή και να βγει στο δρόμο σε αναζήτηση κλίνης, όμως ο οικοδεσπότης του 3 Black Katz δεν της το επέτρεψε. Μια και ήταν για ένα μόνο βράδυ, θα την βολεύανε.

Και πράγματι, βάλανε ένα στρώμα στο πάτωμα για να φιλοξενηθεί η μητέρα μου. Επειδή ο ξενώνας ήταν πολύ μικρός, ο μοναδικός χώρος που μπορούσε να τοποθετηθεί το στρώμα ήταν ακριβώς μπροστά στην κεντρική είσοδο, με αποτέλεσμα οι επισκέπτες και ενοικιαστές των υπόλοιπων κρεβατιών να χρειάζεται να πηδάνε πάνω από το προσωρινό κατάλυμα για να πάνε στα δικά τους.

Το βράδυ εκείνο περιείχε όλα τα συστατικά για έναν -σχεδόν- κεραυνοβόλο έρωτα: ατμοσφαιρική μουσική, φιλόξενο περιβάλλον, σαγηνευτικές συζητήσεις για διάφορα θέματα, σε διάφορες γλώσσες, μεγάλες ποσότητες σλιβοβίτσα.

Εννιά μήνες αργότερα, στις 2 Αυγούστου του 2009 στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, θα έβγαινα εγώ στον κόσμο.

Ο πατέρας μου ήρθε από το Βελιγράδι στην Ελλάδα το 2009. Τα πρώτα χρόνια, μέχρι να γίνω περίπου δύο ετών πηγαίνοερχόταν ανάμεσα στην Ελλάδα και τη Σερβία. Το 2011 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα και άνοιξε δική του επιχείρηση συντήρησης ανελκυστήρων.

Ο πατέρας μου παλαιότερα, ήταν αρκετά ομιλητικός. Θυμάμαι πως, όταν υπήρχε ένα κενό χωρίς λέξεις στο σπίτι μας ή στο χώρο που βρισκόμασταν, του άρεσε να ανοίγει ένα καινούργιο θέμα συζήτησης. Συχνά, έθετε ένα ερώτημα πολύ ανοιχτό και αρκετά αυθαίρετο, προκαλώντας χαμόγελα απορίας και καλοπροαίρετα πειράγματα.

Οι περισσότεροι φίλοι απέδιδαν αυτή του την τάση στο ότι τα Ελληνικά δεν είναι η μητρική του γλώσσα. Ότι δηλαδή, για κάποιο λόγο, το μυαλό του, στα πλαίσια μετάφρασης ή πολιτιστικών διαφορών, θεωρούσε ότι μια κουβέντα για τα ναρκοπέδια στην Αγκόλα ταίριαζε ακριβώς μετά από μία συζήτηση για την ταχύτητα του διαδικτύου. Ή ότι μία ερώτηση για την ακτινοβολία Hawking είχε θέση ακριβώς μετά από μία συζήτηση για τις τιμές των λαχανικών.

Νομίζω πως ήμουν από τους λίγους ανθρώπους που καταλάβαιναν πώς δουλεύει το μυαλό του, και είμαι σίγουρη πως δεν είχε να κάνει με τις διαφορές στη γλώσσα. **Είχε περισσότερο να κάνει με την επιθυμία να κατανείμει ομοιόμορφα όλα τα πιθανά θέματα συζήτησης στον μεγάλο καμβά της επικοινωνίας. Το ξέρω επειδή περίπου έτσι λειτουργεί και το δικό μου μυαλό.** Με ενοχλεί όταν οι 9 στις 10 συζητήσεις είναι για το θέμα της ημέρας, όποιο κι αν είναι αυτό: ένας ολυμπιονίκης, μία πυρκαγιά, ένας βομβαρδισμός αμάχων, ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, μια παραίτηση υπουργού, ένα σκάνδαλο, ένα έγκλημα πάθους ή μια αξέχαστη συναυλία, ενώ ταυτόχρονα υπάρχουν αμέτρητα άλλα, εξαιρετικά ενδιαφέροντα θέματα που μένουν πάντα ανεξερεύνητα.

Τα τελευταία χρόνια, ο πατέρας μου άρχισε να συμφιλώνεται με την σιωπή. Νομίζω πως αυτό συνέβη μετά από μία εμπειρία που μας διηγήθηκε πολλές φορές, όταν αυτός και η μητέρα μου ήταν προσκεκλημένοι για φαγητό σε ένα ζευγάρι

Φινλανδών. Η ιστορία έχει ως εξής: με το ζευγάρι αυτό δεν γνωριζόντουσαν πολύ καλά. Κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια του φαγητού, κι ενώ η κουβέντα δεν είχε κυλήσει πολύ ομαλά μέχρι τότε, επικράτησε σιωπή. Οι Φινλανδοί, μάθαμε αργότερα, είναι από τους λαούς που αισθάνονται πολύ άνετα με τη σιωπή, εν αντιθέσει με τους λαούς του Νότου, όπως η Ελλάδα και η Σερβία που τους κάνει να νιώθουν αμήχανα.

Η σιωπή αυτή λοιπόν συνεχίστηκε για αρκετά δευτερόλεπτα, που ίσως να έγιναν και λεπτά. Όσο μεγάλωνε το διάστημα της σιωπής, τόσο περισσότερη δύναμη αποκτούσε, και τόσο πιο δύσκολο γινόταν να την σπάσει κάποιος από τους τέσσερις θαμώνες. Η σιωπή σκέπασε τα πάντα με ένα μαύρο πέπλο, μέχρι που η αμηχανία μετατράπηκε σε φόβο, και τελικά σε δέος το οποίο καθήλωσε όχι μόνο τους Νότιους, αλλά και τους Βόρειους συμμετέχοντες. Κάποια στιγμή, η οικοδέσποινα βρήκε τη δύναμη να σηκωθεί από το τραπέζι για να μεταφέρει κάτι προς την κουζίνα. Οι ήχοι των επίπλων έδωσαν τη σκυτάλη στο βήχα, το καθόρισμα του λαιμού, και τελικά τις πρώτες μουδιασμένες λέξεις. Και κάπου εκεί η τελετουργία έληξε.

Από τη στιγμή εκείνη και μετά, ο πατέρας μου έκανε ανακωχή με τη σιωπή. Αισθανόταν, νομίζω, εξίσου άνετα με τις λέξεις, όσο και με την απουσία τους. Αν έπρεπε να εφεύρω μία λέξη ανάλογη του αμφιδέξιου, ο όρος για αυτή την κατάσταση θα ήταν *αμφιλέξιος*.

Η σχέση του με τις λέξεις ήταν χαρακτηριστική του πώς ήταν και η γενικότερη αύρα του. Τον θυμάμαι να έχει πάντα ένα πρόσχαρο, ανάλαφρο πέπλο και συμπεριφορά, αλλά όταν νόμιζε πως κανείς δεν τον παρατηρεί, μεταπηδούσε σε έναν άλλο, παράλληλο σύμπαν. Η αίσθηση που είχα, όταν τον παρατηρούσα, είναι ότι δεν ήταν απλά απορροφημένος στις σκέψεις του, όπως συχνά συμβαίνει με ανθρώπους που ασχολούνται με πολλά πράγματα ταυτόχρονα. Νομίζω πως βρισκόταν κυριολεκτικά σε ένα διαφορετικό επίπεδο ύπαρξης με διαφορετικούς φυσικούς, και πιθανότατα ηθικούς νόμους.

Μετά το θάνατο της Αθηνάς, ο πατέρας μου δεν ξαναείπε κουβέντα. Όταν έπρεπε να

συνεννοηθούμε για πρακτικά θέματα της οικογένειας, με παρέπεμπε συνήθως στη μητέρα μου. Όταν έπρεπε κάτι να συμφωνήσει με τη μητέρα μου, άφηνε τη μητέρα μου να πάρει την απόφαση σηκώνοντας τους ώμους του και ταυτόχρονα κλείνοντας τα μάτια του. Δεν ξέρω πώς διαχειριζόταν τα θέματα της δουλειάς του. Υποθέτω πως οι συνεργάτες του αναλάμβαναν το κομμάτι της ομιλίας όποτε ήταν απαραίτητο.

Σέβομαι την απόλυτη σιωπή του, και την καταλαβαίνω. Η σιωπή του δεν είναι απλά πένθος, απροθυμία να μιλήσει λόγω θλίψης. **Είναι, νομίζω, μία διαμαρτυρία ενάντια στις λέξεις που αισθάνεται πως τον πρόδωσαν. Είναι λεκτική απεργία.**

2462114

Στο κάτω δεξιά μέρος της οθόνης υπάρχει ένας χρυσός κύκλος που μέσα έχει το σύμβολο του κενού (\emptyset). Αυτή η ένδειξη σημαίνει ότι η ακόλουθη ανακοίνωση δεν υπόκειται σε λεκτικούς περιορισμούς. Σε τεχνικό επίπεδο, αυτό σημαίνει πως ο ομιλών θα χρησιμοποιήσει ένα ειδικό πορτοφόλι του ΔΟΛ που δίνεται σε δημόσια πρόσωπα για σημαντικές συγκυρίες και ανακοινώσεις, όπως η σημερινή.

Ο πρωθυπουργός, Ευγένιος Κανελλόπουλος φαίνεται αγνώριστος. Αντί για το σήμα κατατεθέν λευκό πουκάμισο με μπλε γραβάτα, φοράει μαύρο πουκάμισο. Είναι αξύριστος και φαίνεται άυπνος. Πίσω του δεξιά στέκεται ένας σκυθρωπός, ηλικιωμένος κύριος με μαύρο κοστούμι, κόκκινη γραβάτα και πλήθος από στρατιωτικά μετάλλια στο πέτο του. Φοράει μαύρα γυαλιά ηλίου.

Αγαπητές φίλες, φίλοι

Χθες, Πέμπτη 7 Δεκέμβρη, η χώρα μας έγινε μάρτυρας του χειρότερου περιστατικού βίας στη σύγχρονη ιστορία μας.

Ο τραγικός απολογισμός: 66 νεκροί, 280 τραυματίες και 1106 συλληφθέντες. Ανάμεσα στα θύματα δυστυχώς υπάρχουν τουλάχιστον 16 ανήλικοι, ενώ περιμένουμε να ολοκληρωθεί η διαδικασία της ταυτοποίησης.

Κυρίες και κύριοι: καθήκον τον ηγετών, των αρχηγών κρατών, των ευσυνείδητων πολιτικών είναι να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τόσο των πράξεών τους, όσο και των παραλήψεων τους. Στην περίπτωσή μου, αναγνωρίζω πως έκανα σοβαρά σφάλματα και στα δύο μέτωπα. Ο,τι έκανα, κι ό,τι αμέλησα να κάνω, θέλω να γνωρίζετε πως το έπραξα με γνώμονα αυτό που αισθανόμουν ότι θα συμβάλει στο κοινό καλό, το καλό των πολιτών.

Απέτυχα.

Φίλες και φίλοι: δεν μπορώ να συνεχίζω να ηγούμαι αυτής της προσπάθειας. Απόψε, ενώπιόν σας, υποβάλλω την παραίτηση μου. Σας ζητώ συγγνώμη που σας απογοήτευσα. Ελπίζω ότι κάποια στιγμή θα βρείτε το κουράγιο να με συγχωρέσετε για το πόσο λάθος διαχειρίστηκα αυτή την πρωτοφανή κρίση.

Τη σκυτάλη παίρνει ο Αμερικανός Συνταγματάρχης Κιθ Τζόουνς ο οποίος θα διαχειριστεί την κατάσταση στη χώρα μας μέχρι να διεξαχθούν εκλογές.

Ακολουθεί ανακοίνωση από τον Συνταγματάρχη.

Ευγένιος Κανελλόπουλος

Δύο αστυνομικοί ντυμένοι στα χακί συνοδεύουν τον πρώην πρωθυπουργό εκτός πλάνου.

Στη θέση του κάθεται ο συνταγματάρχης Κιθ Τζόουνς.

Κυρίες και κύριοι:

Ονομάζομαι Κιθ Τζόουνς και έχω εντολή να αναλάβω τα ηνία της χώρας σε ετούτη την ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία. Τις ώρες και ημέρες που θα ακολουθήσουν, θα δοκιμαστούμε όλοι μας. Η αμέριστη συμπαράσταση σας είναι απαραίτητη για την επιτυχία του προγράμματος.

Είναι πραγματικά κρίμα, για τα καλλιτεχνικά καπρίτσια ορισμένων ανεύθυνων συμπολιτών μας να πρέπει να υποφέρει όλο το έθνος. Όχι μόνο το ένδοξο Έθνος των Ελλήνων, αλλά και αρκετά ακόμα έθνη τα οποία, εμπνεύστηκαν από την ψευδοεπαναστατική διάθεση των Ελλήνων, ενώ πριν λίγες μέρες ήταν πλήρως ευθυγραμμισμένα με το πρόγραμμά μας και αποτελούσαν σημαντικούς κόμβους για την αίσια ολοκλήρωση του.

Δυστυχώς δεν έχουμε άλλη επιλογή. Μετά τις χθεσινές πρωτοφανείς καταστροφές, και μέχρι να επανέλθει η γλωσσική και ηθική τάξη και ασφάλεια, είμαστε

αναγκασμένοι να επιβάλουμε ολοκληρωτική απουσία λέξεων.

Ο Λεκτικός Νόμος θα ισχύσει από τις 06.00 αύριο το πρωί, Παρασκευή 8 Δεκέμβρη, μέχρι νεοτέρας ανακοίνωσης.

Στο διάστημα αυτό, απαγορεύονται τελείως οι λέξεις οποιασδήποτε μορφής.

Οι παραβάτες θα τιμωρηθούν παραδειγματικά.

Η κυβέρνηση θα φροντίσει για τις βασικές ανάγκες σίτισης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των πολιτών.

Θα ακολουθήσουν αναλυτικές ανακοινώσεις τις επόμενες ώρες.

Καλή δύναμη σε όλους
Συνταγματάρχης Κιθ Τζόουνς

Μπαίνω στις ειδήσεις του καναλιού 62

Εικόνες καταστροφής εναλλάσσονται από διάφορες χώρες του κόσμου χωρίς σχολιασμό.

Καμένα αυτοκίνητα, κάδοι απορριμάτων, νεκροί και τραυματίες, κλούβες της αστυνομίας, φωπιές, οδοφράγματα, εκρήξεις, σπασμένα τηλέφωνα στους δρόμους, πρόσωπα ματωμένα, βλέμματα γεμάτα οργή και αγανάκτηση.

Πορτογαλία, Χιλή, Νότια Αφρική, Νιγηρία, Μεξικό, Γουατεμάλα, Παραγουάη, Βοσνία, Σλοβακία, Ισλανδία, Τυνησία, μαζί με την Ελλάδα, συμπληρώνουν τη λίστα των χωρών που αποπειράθηκαν *Λεξικόπημα* χθες τη νύχτα.

Όπως και η Ελλάδα, οι κυβερνήσεις τους πέσανε και στη θέση τους εγκαθιδρύθηκε στρατιωτικός ηγέτης από τις ΗΠΑ, τον Καναδά ή το Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι χώρες αυτές θα είναι σε καθεστώς Λεκτικού Νόμου μέχρι νεοτέρας.

Τελικά, μόνο όταν χάσεις τελείως τη γλώσσα αισθάνεσαι την απώλεια της.

Στην περίοδο που ακολούθησε από την 8^η Δεκέμβρη και μετά, οι πόλεις μετατράπηκαν σε φαντάσματα και οι άνθρωποι σε σκιές. Τα παλαιότερα τεχνάσματα που είχαμε δοκιμάσει και επιβεβαιώσει πως λειτουργούν (κρυπτογραφημένα μηνύματα, λέξεις μέσα σε εικόνες, ψίθυροι, αφθαρσία κτλ) λειτουργούσαν ακόμα, όμως σχεδόν κανείς δεν είχε την ενέργεια ή το κίνητρο να μιλήσει.

Περιστασιακά, κάποιος τρελός ή μία παρέα τρελών εμφανιζόντουσαν στους δρόμους, στα μπαλκόνια των σπιτιών τους, και επιδιόντουσαν σε ένα παραλήρημα λέξεων, συνήθως χωρίς συνοχή και νόημα, μέχρι να τους μαζέψει η αστυνομία λίγα λεπτά αργότερα.

Οι ενημερώσεις για πρακτικά θέματα που γινόντουσαν από τα κρατικά κανάλια θύμιζαν κινηματογράφο από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Το διαδίκτυο, όπως το γνωρίζαμε, εξαφανίστηκε, και αντικαταστάθηκε από ένα τεράστιο, αποστειρωμένο, ψηφιακό εφιάλτη που επέτρεπε πρόσβαση σε ελάχιστα πράγματα, όλα ελεγχόμενα από την κυβέρνηση. Και εδώ, υπήρχαν τρόποι να παρακάμψεις τα φίλτρα αλλά οι ποινές για τους παραβάτες ήταν εξωφρενικά αυστηρές, και πλέον, έλειπε το κίνητρο και η ενέργεια να κάνεις την οποιαδήποτε προσπάθεια.

Η σιωπή που επιβλήθηκε μετά την 8^η Δεκέμβρη ήταν τρομερά βαριά, πραγματικά ασήκωτη, μουχλιασμένη, άσχημη, και μύριζε θάνατο. Το μόνο που ήξερα στα σίγουρα ήταν πως δε θα αντέχαμε πολύ στην παρουσία της.

2462087

Γύρω από το μπαρ του ΠκΒ απόψε είναι πολλός και ενδιαφέρων κόσμος, και στο χώρο υπάρχει μία ανεξήγητα αισιόδοξη ενέργεια. Παρότι είναι δύσκολο να διακρίνεις χαρακτηριστικά προσώπων, χρώμα δέρματος, ηλικία ή φύλο, το ψηφιδωτό των ανθρώπων που πλαισιώνουν το μπαρ είναι όμορφο και πολυεθνικό. Στο μίκτη είναι η μυστηριώδης χίπισσα που εμφανίστηκε στην κηδεία της Αθηνάς.

Στο δεξί τέρμα του μπαρ, κολλημένος στον τοίχο, κρυμμένος πίσω από την οθόνη του φορητού υπολογιστή του, και περιτριγυρισμένος από τουλάχιστον έξι άδεια φλυτζάνια καφέ, κάθεται ο τύπος με τον οποίο συζητήσαμε για την αναφορά της Greenbridge πριν λίγο καιρό. Καθώς παίρνω ένα σκαμπό και κάθομαι δίπλα του, το δωμάτιο γεμίζει με την εισαγωγή του "Shadows of Tomorrow" του Madvillain.

- «Το χιπ χοπ τραυματίστηκε θανάσιμα από τη νέα πραγματικότητα», λέει ο τύπος δίπλα μου. «Αν βγάλεις τις λέξεις, τι μένει στο χιπ χοπ; Τίποτα», απαντάει μόνος του.

- «Πράγματι, οι λέξεις είναι ζωτικής σημασίας για το χιπ χοπ», απαντά η DJ. «Για τον περισσότερο κόσμο, το χιπ χοπ είναι η ρίμα. Όμως Οι μύστες, οι μελετητές του χιπ χοπ, γνωρίζουν πως το χιπ χοπ αποτελείται από τέσσερις πυλώνες: ντιπζέινγκ, ράπάρισμα, γκράφιτι και χορός.

Αν βγεις στους δρόμους της πόλης, θα παρατηρήσεις πως το χιπ χοπ παραμένει ζωντανό, ίσως περισσότερο από ποτέ, από το καλοκαίρι και μετά. Τα γκράφιτι πολλαπλασιάστηκαν και απλώθηκαν σε κάθε γωνιά της πόλης. Πολλοί DJs παίζουν ορχηστρική μουσική από ρετρό ηχοσυστήματα σε πάρκινγκ, πεζοδρόμια και πλατείες, ενώ ο χορός έχει εισβάλει στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στα σουπερ μάρκετ, στα πολυκαταστήματα.

Ωστόσο οι λέξεις, το κυρίως συστατικό του ιδιώματος, κρατούνται όμηροι από ένα παράλογο καθεστώς».

- Μήπως πρέπει κάτι να κάνουμε για αυτό;
- Να κάνουμε τι;
- Θα μπορούσαμε να διοργανώσουμε ένα μουσικό φεστιβάλ. Ως προϋπόθεση για συμμετοχή, θα απαιτήσουμε οι συμμετέχοντες να υπογράψουν υπεύθυνη δήλωση ότι έχουν όλες τις απαραίτητες λέξεις στα πορτοφόλια τους για να καλύψουν το σετ.
- Να το κάναμε δηλαδή κανονικά με άδεια από το δήμο Αθηναίων;

Όσο παρακολουθώ την κουβέντα, μία ιδέα γεννιέται στο μυαλό μου. Αποφασίζω να την αναφέρω *ωμή*, πριν την υποβάλω σε οποιαδήποτε ανάλυση.

- Θα μπορούσαμε, αντί για μουσικό φεστιβάλ, να διοργανώσουμε ένα πιο ανοιχτό φεστιβάλ στο οποίο θα μπορεί να συμμετέχει οποιοσδήποτε ή οποιαδήποτε έχει αναπτύξει μία νέα σχέση με τις λέξεις ετούτη την περίοδο. Ίσως υπάρχει συμμετοχή από όλες αυτές τις νέες ομάδες που παρακάμπτουν με πολύ δημιουργικούς τρόπους τους περιορισμούς. Αλλά και συμβατικές συμμετοχές μουσικών και άλλων καλλιτεχνών που απλά θα πρέπει να προσέξουν με τις λέξεις τους.

Στους ανθρώπους που βρίσκονται στο χώρο του ΠκΒ φαίνεται να αρέσει η ιδέα μου. Στη συζήτηση μπαίνουν αρκετοί φίλοι και γνωστοί, και η ιδέα αρχίζει να παίρνει πλέον σάρκα και οστά. Στο μυαλό μου, το φεστιβάλ που γεννιέται έχει ήδη όνομα: ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΞΕΙΣ.

Όσο η κουβέντα συνεχίζεται, βλέπω την γυναίκα που διαλέγει τη μουσική να κρατάει στα χέρια της ένα παλιό αγαπημένο δίσκο. Στο εξώφυλλο απεικονίζεται ένα ζευγάρι χέρια και γύρω τους δυο διακεκομμένοι κόκκινοι κύκλοι.

Καθώς η βελόνα αγγίζει το βινύλιο, το γνώριμο τρίξιμο γεμίζει το χώρο.

- «Αυτός είναι ο καλύτερος δίσκος των GY!BE», ανακοινώνει η χίπισσα.
- Είναι κι εμένα στα πολύ αγαπημένα μου. Αν έπρεπε να διαλέξω ένα, θα διάλεγα το Slow Riot for New Zero Kanada

Η χίπισσα χαμογελάει με συγκατάθεση και συνεχίζει:

- Οι GY!BE σήμερα είναι πιο επίκαιροι από ποτέ. Κι αυτό συμβαίνει επειδή τα περισσότερα κομμάτια που έχουν γράψει αιχμαλωτίζουν τον ακροατή χωρίς να χρησιμοποιούν καν λέξεις. Οκ, μπορεί να ισχυριστεί κανείς πως τα κομμάτια τους δεν θα ήταν εξίσου δυνατά αν δεν υπήρχαν τα samples, και είναι αλήθεια ότι τα samples και η μουσική αλληλοσυμπληρώνονται.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την επικοινωνία ανάμεσά μας, νομίζω. Οι σιωπές μας, τα βλέμματά μας, οι κινήσεις μας, τα σώματά μας εκπέμπουν τεράστιο όγκο πληροφοριών. Οι λέξεις είναι συνήθως συμπληρωματικές σε όλα αυτά που συμβαίνουν. Συχνά, οι λέξεις είναι τελείως περιττές.

Καθώς ακούω τη μαγευτική μουσική των Godspeed You! Black Emperor παράλληλα με τον εύστοχο σχολιασμό από την DJ, ανοίγω για άλλη μία φορά το στόμα μου χωρίς να το πολυσκεφτώ:

- Υπάρχει σε βινύλιο το 4'33'' του Τζον Κέιτζ;

Βλέποντας πως το σχόλιο μου εισπράττεται με χαμόγελα από τους ανθρώπους γύρω μου, συνεχίζω:

- Ο Τζον Κέιτζ ήταν ένας από τους πιο ριζοσπαστικούς και οραματιστές συνθέτες του 20^{ου} αιώνα. Ένα από τα πιο διάσημα έργα του είναι το 4'33'': ένα κομμάτι τριών κινήσεων για οποιοδήποτε όργανο ή συνδυασμό οργάνων, το οποίο δίνει εντολή στους ερμηνευτές να μην παίξουν τα μουσικά τους όργανα καθ' όλη τη διάρκεια του κομματιού.

Οι περισσότεροι άνθρωποι που το γνωρίζουν, θεωρούν πως το συγκεκριμένο κομμάτι αποτελείται αποκλειστικά από σιωπή. Ωστόσο, ο Τζον Κέιτζ έχει επισημάνει αρκετές φορές ότι το 4'33'' δεν αποτελείται από σιωπή, αλλά από τους ήχους του περιβάλλοντος που ακούνε οι ακροατές ενώ το κομμάτι εκτελείται.

Η χίπισσα παίρνει το λόγο.

- Δεν το έχουμε σε βινύλιο, μπορούμε όμως να το παίξουμε. Θα βάλουμε απλά το ρολόι κάποιου να μετρήσει τέσσερα λεπτά και τριάντα τρία δευτερόλεπτα. Ξεκινάω;

Το πείραμα του 4'33'' έχει τρομερό ενδιαφέρον, γιατί, παρότι δεν απαιτείται από τους ακροατές να κάνουν ησυχία, όλοι αισθάνονται την υποχρέωση να το κάνουν. Κλείνω τα μάτια μου και αφουγκράζομαι τη σιωπή. Από τη Φαβιέρου ακούγονται οι γνώριμοι ήχοι της πόλης που δεν ησυχάζει στιγμή: κόρνες, αυτοκίνητα, μηχανάκια, φωνές σε διάφορες γλώσσες, ηλεκτρικά εργαλεία. Στο εσωτερικό του χώρου, ακούγονται οι ήχοι που συνήθως παρατηρείς αργά τη νύχτα: το βουητό του ψυγείου, διάφορα τριξίματα, ήχοι από τα σώματα των ανθρώπων γύρω που στέκονται σιωπηλοί, αρκετοί με τα μάτια τους κλειστά.

Καθώς το κομμάτι τελειώνει, και πριν προλάβει κάποιος να καταστρέψει την σπάνια εμπειρία της απουσίας λέξεων με σχόλια φτιαγμένα από λέξεις, ακούγεται, για άλλη μία φορά, το γνώριμο, σχεδόν ιαματικό τρίξιμο του βινυλίου. Το πένθιμο εμβατήριο *Longing* των Bell Witch γεμίζει το δωμάτιο.

2462134

Νωρίς το πρωί, αισθάνομαι ένα χέρι να μου αγγίζει το πόδι. Είναι η μητέρα μου, που με κοιτάει με πολύ ανήσυχο ύφος.

- Βίβιαν! Σε ζητάνε δύο αστυνομικοί στην είσοδο! Που έχεις μπλέξει;

Σηκώνομαι από το κρεβάτι και πηγαίνω προς την πόρτα του δωματίου μου. Πράγματι, δύο αστυνομικοί με σοβαρό ύφος με περιμένουν.

- Δεσποινίς Άλντοβιτς, παρακαλώ ελάτε μαζί μας. Συλλαμβάνεστε για παράνομη πρόσβαση σε πληροφοριακό σύστημα και μαζική εξαπάτηση.

Είναι η πρώτη φορά που βρίσκομαι στο πίσω μέρος περιπολικού. Καθώς διασχίζουμε τις γνώριμες γειτονίες του κέντρου της πόλης, αισθάνομαι μια ανεξήγητη ηρεμία, στα όρια της γαλήνης, σαν να πλησιάζουμε στο αίσιο τέλος μιας μεγάλης περιπέτειας. Στο αστυνομικό τμήμα της Ομόνοιας, οι δύο αστυνομικοί με συνοδεύουν προς ένα λιτό δωμάτιο που μοιάζει με το δωμάτιο ανάκρισης στον «Άνθρωπο από το Λονδίνο» του Μπέλα Ταρ. Ο άντρας αστυνομικός γυρνάει την καρέκλα με την πλάτη της προς τα εμένα και κάθεται απέναντί μου, ενώ η γυναίκα στέκεται όρθια στο πλάι,

- Βίβιαν, δε θα σπαταλήσω χρόνο, θα σου εξηγήσω τα πράγματα ευθέως και χωρίς υπεκφυγές. Αν συνεργαστείς τα πράγματα θα είναι πολύ πιο εύκολα για όλους μας. Θα σου διαβάσω ένα κείμενο. Αν ομολογήσεις και ευθυγραμμιστείς με όσα λέγονται, είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε μαζί σου. Το μυαλό σου και οι ικανότητες σου είναι σπάνιες. Αν δεν συνεργαστείς δεν μπορώ να σου εγγυηθώ τι θα συμβεί.

- Θέλω να μιλήσω με το δικηγόρο μου.

- Βίβιαν, Σχετίζεσαι με το μήνυμα που έλαβε το τηλεσκόπιο ALMA στις 12 Ιουλίου 2028;

- ...

- Βίβιαν, γνωρίζουμε πως σχετίζεσαι με το μήνυμα που έλαβε το ALMA, και το οποίο

έβαλε ολόκληρο τον πλανήτη σε διαφορετική τροχιά. Θα σου διαβάσω μία πολύ σύντομη τεχνική περιλήψη της παραβίασης. Στις 6 Ιουλίου 2028 ο διαχειριστής συστημάτων του αστεροσκοπίου ALMA Τζέρι Μ. Φράντον έπεσε θύμα ηλεκτρονικής απάτης. Στα πλαίσια της επαναφοράς των συστημάτων σε φυσιολογική λειτουργία, τα αρχεία παραγωγής του αστεροσκοπίου αντικαταστάθηκαν από τα εφεδρικά αρχεία.

Καθώς ακούω τις λέξεις του αστυνομικού, χιλιάδες σκέψεις και εικόνες παίζουν ταυτόχρονα στο μυαλό μου. Πώς με βρήκαν; Τι ίχνη άφησα στα συστήματα του ALMA; Τι άλλες παραλείψεις ή σφάλματα μπορεί να έχω κάνει; Τι να παραδεχτώ και τι όχι; Σε τέτοιες περιπτώσεις, **όταν δεν έχω χρόνο για ανάλυση και περισυλλογή, καταλήγω πάντα στην ίδια στρατηγική που δεν με έχει προδώσει ποτέ: την απόλυτη αλήθεια.**

- Πάντα με συνάρπαζε το σύμπαν, η αστροφυσική και η αστρονομία. Πολλά παρατηρητήρια δίνουν τη δυνατότητα σε πολίτες και φοιτητές που δεν έχουν σχέση με το χώρο της αστρονομίας να κάνουν εγγραφή στις πλατφόρμες τους και να χρησιμοποιήσουν τις εικονικές εκδοχές των αστρονομικών τους οργάνων.

Ένα από αυτά τα παρατηρητήρια ήταν το Atacama Large Millimeter Array (ALMA) στη Χιλή. Είχα κάνει εγγραφή στον ιστότοπό τους από τις αρχές του έτους, όμως από την Άνοιξη και μετά άρχισα να περνάω περισσότερο χρόνο εντός του δικτύου τους.

Κάποιος που έχει έστω και ελάχιστη επαφή με την ασφάλεια πληροφοριακών συστημάτων δεν θα δυσκολευόταν να παρατηρήσει ότι τα συστήματα υπολογιστών του ALMA είναι τρομερά ευάλωτα. Αυτό φαίνεται πριν καν εντυφίσεις στις τεχνικές λεπτομέρειες· αρκεί να παρατηρήσεις τους χρόνους αντίδρασης σε απλές αναζητήσεις ρουτίνας, τα επανειλημμένα, αποκαλυπτικά μηνύματα λάθους, ή την όλη αισθητική του ιστότοπου που παραπέμπει σε μία άλλη εποχή.

Κάποια στιγμή, νομίζω στα μέσα Ιουνίου, κι ενώ είχα επικεντρωθεί στο 3C 48, ένα κβάζαρ που είναι γνωστό στην αστρονομική κοινότητα από τη δεκαετία του 1960, η διεπαφή μου με την πλατφόρμα του ALMA άρχισε να παράγει σφάλματα.

```
SQL Server Alert System: 'Severity 016: Miscellaneous User Error'  
occurred  
BackupVirtualDeviceFile::SendFileInfoBegin: failure on backup  
device
```

Μου είναι αδύνατο να αγνοήσω τα μηνύματα λάθους. Κάνοντας μία σύντομη περιήγηση στην εφαρμογή, και δίνοντας έμφαση στα μέρη της εφαρμογής με τα οποία δεν είχε τύχει να ασχοληθώ πιο πριν, παρατήρησα πως το σύστημα ήταν τόσο εκτεθειμένο και τρύπιο που πραγματικά αναρωτήθηκα αν η εμπειρία μου ήταν σκηνοθετημένη.

Με συνοπτικές διαδικασίες βγήκα από περιβάλλον της εφαρμογής στο λειτουργικό σύστημα και, λίγα λεπτά μετά απέκτησα προνόμια διαχειριστή. Μετά από μία σύντομη έρευνα εντός του δικτύου τους, εντόπισα τους διακομιστές που εκτελούν τα backup. Παρατήρησα πως όλα τα μηνύματα από το κυρίως τηλεσκόπιο αποθηκευόντουσαν σε ένα συγκεκριμένο εξυπηρετητή, και πως η αποθήκευση γινόταν με τη χρήση 16 συγκεκριμένων πεδίων (συντεταγμένες, χρόνος λήψης, διασπορά δέσμης κτλ). Το σημαντικότερο: ως διαχειριστής, είχα αποκτήσει πρόσβαση στο ιδιωτικό κλειδί που χρειαζόταν για να υπογραφούν ψηφιακά τα backup, ώστε, σε περίπτωση επαναφοράς, να περάσουν τους ελέγχους ακεραιότητας που θα τους γίνουν.

Διάλεξα τυχαία την 12^η Ιουλίου ως ημερομηνία. **Η πρόθεσή μου ήταν να δω αν μπορώ να φυτέψω ένα «εξωγήινο» μήνυμα που ίσως κάποιος έβρισκε αρκετά χρόνια αργότερα, και, όπως το είχα στο μυαλό μου, θα αντιλαμβανόταν χωρίς δυσκολία ότι ήταν ψεύτικο.** Δεν σχετίζομαι με το συμβάν της 6^{ης} Ιουλίου, μου κάνει τρομερή εντύπωση πως οι ημερομηνίες συνδυάστηκαν και τα εφεδρικά αντίτυπα αντικατέστησαν τα ζωντανά δεδομένα ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε.

- Ποια είσαι στα αλήθεια, Βιβιαν;
- Δεν καταλαβαίνω την ερώτηση.
- Θέλω να πω, σε αυτό το σημείο, πόσο κακό θα μπορούσε να σου κάνει να μας πεις δυο λόγια για σένα; Ή μήπως περιμένεις να πιστέψουμε πως όλα όσα συνέβησαν είναι το προϊόν φαντασίας ενός δεκαεννιάχρονου κοριτσιού;

- Το ποια είμαι δεν έχει την παραμικρή σημασία. Οι πράξεις μου έχουν σημασία.

Ο αστυνομικός σηκώνεται από τη θέση του και ανάβει τσιγάρο. Με την πλάτη του ξυρισμένη προς τα εμένα, λέει κάτι αναπάντεχο:

- Βίβιαν, δε φταις εσύ για το θάνατο της Αθηνάς
- Συγγνώμη;

Ο αστυνομικός που με ανακρίνει ξεκολλάει το μουστάκι του, που είναι ψεύτικο, και ταυτόχρονα βγάζει το καπέλο του, αποκαλύπτοντας πολύ μακριά, καστανά σγουρά μαλλιά. Η γυναίκα αστυνομικός βγάζει κι αυτή το καπέλο της αποκαλύπτοντας το ξυρισμένο της κρανίο.

- ...Βίβιαν. Πήραμε το μήνυμά σου τα ξημερώματα της 7^{ης} Δεκέμβρη. Είμαστε εντυπωσιασμένοι από την ένταση της εκπομπής. Υπάρχει τρόπος να σώσεις την αδελφή σου. Οι πιθανότητες δεν είναι με το μέρος σου, αλλά είμαστε πρόθυμοι, για μία ακόμη φορά, να το τολμήσουμε.

- Δεν καταλαβαίνω. Τι συμβαίνει;

- **Βίβιαν, άκουσε με. Δεν σου έχουν απομείνει πολλές λέξεις. Θα πρέπει να παρέμβεις στον καυγά της 6^{ης} Οκτωβρίου.** Εμείς δεν μπορούμε να παρέμβουμε στη δράση, απλά σκηνοθετούμε. Εσύ κινείς τα νήματα.

- Τι ακριβώς μου λέτε; Ο,τι μπορώ να αλλάξω την ιστορία;

- Δεν μπορείς να αλλάξεις την ιστορία. Ο,τι συνέβη είναι αμετάκλητο. Μπορείς όμως να δημιουργήσεις ένα εναλλακτικό νήμα της ιστορίας. Και να πάρεις τον κόσμο μαζί σου.

2461996

Το ΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΙ ΒΟΜΒΙΣΤΕΣ είναι ένα υπόγειο στην Φαβιέρου 32 στο κέντρο της Αθήνας που είναι ανοιχτό 24/7 και λειτουργεί, από τις αρχές του 2026, ως στέκι για μουσικόφιλους, πρόσφυγες, νυχτόβιους, διανοούμενους, ηθοποιούς, ακτιβιστές, χάκερς, συγγραφείς, γκραφιτάδες, άστεγους, αναρχικούς, και περιστασιακά, τουρίστες που έτυχε να μάθουν για το χώρο.

Ο χώρος είναι συνολικά γύρω στα 160 τετραγωνικά μέτρα. Οι τοίχοι είναι τελείως καλυμμένοι με αυτοκόλλητα και αφίσες από συναυλίες, hackerfests, και συνθήματα σε διάφορες γλώσσες. Το φως που υπάρχει στο χώρο, ανεξάρτητα της ώρας της ημέρας, είναι πάντα χαμηλό, σε πράσινη απόχρωση. Στο βάθος υπάρχει μία μικρή κουζίνα. Στην αριστερή πλευρά του χώρου υπάρχει πικάπ, δίσκοι βινυλίου και ένα αυτοσχέδιο μπαρ. Ο χώρος έχει επίσης τρεις μεγάλους καναπέδες, σκαμπό γύρω από το μπαρ, και μαξιλάρια στο πάτωμα.

Από τις αρχές των λεκτικών περιορισμών και μετά, το ΠκΒ λειτουργεί ως safe space, δηλαδή χώρος στον οποίο μπορεί κανείς να επικοινωνήσει ελεύθερα χωρίς να ανησυχεί για την καταγραφή λέξεων. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, μπαίνουν στο χώρο, ακριβώς στα αριστερά δίπλα στην πόρτα, υπάρχει ένα μαύρο, μεσαίου μεγέθους τετράγωνο κουτί το οποίο συνδυάζει τις αρχές των κλουβιών Faraday με τις αρχές ηχομόνωσης που χρησιμοποιούν τα στούντιο ηχογραφήσεων. Όσοι έρχονται στο ΠκΒ οφείλουν να αφήσουν τα κινητά τους τηλέφωνα στο μαύρο κουτί, και να τα παραλάβουν φεύγοντας.

Ως επιπλέον μέτρο ασφάλειας, εντός του μαύρου κουτιού έχει τοποθετηθεί ένα σύστημα που δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι το έξυπνο κινητό που βρίσκεται εντός του κουτιού είναι σε κίνηση. Το σύστημα έχει υλοποιηθεί με ένα συνδυασμό τριών διαφορετικών τεχνολογιών: υπέρυθρες ακτίνες που ανιχνεύουν το πόσο συχνά ανοίγει το καπάκι, μικροελεγκτή arduino για σύνδεση του καπακιού με τη μονάδα HackRF που παράγει ψεύτικα δεδομένα GPS, και μια βάση δεδομένων με προσχεδιασμένες διαδρομές στην πόλη.

Αφήνω το τηλέφωνό μου στο μαύρο κουτί που βρίσκεται στην είσοδο και κατευθύνομαι προς την κουζίνα του ΠικΒ, θέλω κάτι να πιω. Αν είμαι τυχερή, θα βρω ένα κουτάκι 500ml Μάμος που είχα κρύψει στο πίσω μέρος του ραφιού με τα φρούτα, το οποίο έχει μερικές σακούλες κους κους και ρυζιού αδιευκρίνιστης παλαιότητας και καταλληλότητας προς κατανάλωση. Bingo! Η μπύρα βρίσκεται εκεί που την άφησα, και είναι παγωμένη.

Όσο βρίσκομαι στην κουζίνα, πέφτω πάνω στη συζήτηση δύο Νιγηριανών θαμώνων του χώρου:

- ...κάθε τελευταία εβδομάδα του μήνα θα είναι εβδομάδα προσαρμογής. Είναι σίγουρο, μου το επιβεβαίωσαν οι γείτονές μου. Αυτό δεν σημαίνει πως θα έχεις ξανά απεριόριστες λέξεις, όπως έγινε την τελευταία εβδομάδα του Ιουλίου, αλλά τη δυνατότητα να προσαρμόσεις τις λέξεις που έχεις στο πορτοφόλι σου!

- Και τι μου προτείνεις; Να μιλάω μόνο Αγγλικά;

- Κυρίως Αγγλικά, για να τα πουλήσεις! Τα Χάουσα και τα Ελληνικά δεν πίνουν τίποτα στο words4all! Οι Αγγλικές λέξεις έχουν τεράστια ζήτηση. Να έχεις το νου σου στις ειδήσεις και στους ιστότοπους που καταγράφουν τις αξίες των λέξεων κάθε μέρα και να τις λες. Μερικές Αγγλικές λέξεις πίνουν μέχρι και 2.2€ ή μία! Χάουσα και Ελληνικά, κράτα τες για ομιλία. Τι να πουλήσεις; 0.08/λέξη; Κοροϊδία.

- Έχεις δίκιο.

- Στο λέω φίλε μου, τα πράγματα πλέον είναι πιο εύκολα για όλους μας. Αν πουλήσεις, π χ 300 Αγγλικές λέξεις με μέσο όρο 1..5€ την καθημία, ή ακόμα και 1€ τη μία, και κρατήσεις 200 λέξεις Ελληνικά και Χάουσα για τις καθημερινές σου δουλειές, βγαίνει μια χαρά ο μήνας. Έτσι δεν είναι;

- Αυτό θα κάνω.

- **Άλλωστε τι έμεινε να πεις; Τα είπαμε όλα, με όλους τους τρόπους, σε όλες τις γλώσσες. Τώρα πια επαναλαμβανόμαστε.** Θυμήσου λίγο, πριν τους περιορισμούς, πόσες φορές άκουγες τα ίδια και τα ίδια στο ίντερνετ, στις πλατείες, στο σπίτι. Οι λέξεις είναι άχρηστες, και μας παρέχουν τα απαραίτητα χωρίς να χρειάζεται να εργαστούμε. Κάθε βράδυ προσεύχομαι για τους εξωγήινους και το δώρο που μας

κάνανε. Μόνο ευγνωμοσύνη. Κι αυτά εδώ τα παιδιά που έχουν το στέκι της Φαβιέρου που μπορείς και λες μια κουβέντα χωρίς να κρύβεσαι.

- Δεν το είχα σκεφτεί ποτέ έτσι. Εμένα με πιάνει μία αγωνία κάθε φορά που ανοίγω το στόμα μου να μιλήσω. Αλλά ίσως υπερβάλλω λίγο.
- Φίλε μου, είμαστε οι αριστοκράτες της εργατικής τάξης.
- Φεύγω. Θα μιλήσουμε.
- Χαιρετισμούς στην οικογένεια.

Επιστρέφοντας στον κυρίως χώρο, παρατηρώ έναν σωματώδη τύπο με χοντρά, κοκάλινα γυαλιά και μακριά γένια να κάθεται στον μεγάλο πράσινο καναπέ. Φοράει στρατιωτικό παντελόνι και μπλουζάκι OpenBSD, το οποίο κάτω από τη μασκότ γράφει «Ο ήλιος προσπαθεί να με σκοτώσει». Στα χέρια του κρατάει μία αυτοσχέδια εκτύπωση στο εξώφυλλό της οποίας διακρίνεται μία πράσινη γέφυρα σε κυκλικό πλαίσιο. Χωρίς να έχουμε ανταλλάξει κουβέντα, μου δίνει την εκτύπωση γνέφοντας καταφατικά.

- Αναλυτική αναφορά για τους λεκτικούς περιορισμούς και πολλά συγγενικά θέματα. Νομίζω θα σε ενδιαφέρει.
- Ευχαριστώ. Πώς βρέθηκε εδώ η αναφορά;
- Δημοσιεύτηκε στα wikileaks. Το πιθανότερο σενάριο είναι πως η εταιρεία που ανέλαβε το έργο «διέρρευσε» μόνη της την αναφορά.
- Ποια εταιρεία είναι;
- Λέγεται "greenbridge". Άγνωστη.
- Διάβασες την αναφορά;
- Είναι 212 σελίδες, όμως διάβασα ένα μεγάλο μέρος. Η κεντρική ιδέα είναι πως το σύστημα δεν το ενδιαφέρει να παρεμποδίσει την ανθρώπινη επικοινωνία, παρότι οι ανακοινώσεις και η βλοσυρή ατμόσφαιρα που έχουν δημιουργήσει δίνει την εντύπωση πως δεν θέλουν να επικοινωνούμε. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να μην καταλήγουν νέες λέξεις στο διαδίκτυο.

Η κρυπτογραφημένη επικοινωνία, για παράδειγμα, είναι στα «πληροφοριακά ευρήματα» στην αναφορά, μια και δεν αποτελεί κίνδυνο για το σύστημα. Αν οι

μηχανές τεχνητής νοημοσύνης δεν μπορούν να διαβάσουν τις λέξεις, δεν υπάρχει πρόβλημα. Επίσης στα πληροφοριακά ευρήματα είναι η λεγόμενη *αφθαρσία*, η τεχνική που συνδυάζει αναπνοές, ένταση και τονικότητα με αποτέλεσμα οι λέξεις που προφέρονται να μην φθείρονται. Όπως και στην περίπτωση της κρυπτογραφίας, το σύστημα δεν επηρεάζεται από αυτό το *hack* μια και, οι λέξεις καταγράφονται ως μεταχειρισμένες, παρότι η διάρκεια ζωής τους αυξάνεται κατακόρυφα.

Ένα κομμάτι που έχει πολύ ενδιαφέρον έχει να κάνει με την ανοχή στο ηλεκτροσόκ. Η αναφορά περιγράφει αναλυτικά μεθόδους με τις οποίες μπορεί κάποιος να αναπτύξει ανοχή στο ηλεκτροσόκ σε σημείο που σχεδόν να μην αισθάνεται τις δονήσεις. Ακόμα πιο ενδιαφέρον, βέβαια, μένοντας πάντα στο κομμάτι του ηλεκτροσόκ, είναι η δυνατότητα εκτροπής του ηλεκτροσόκ σε άλλο χρήστη. Δείξανε πώς γίνεται, σε πραγματικές συνθήκες, και στον προφορικό και στο γραπτό λόγο.

- Πώς το κάνανε;

- Βρήκανε κενό ασφαλείας στην τεχνική του τριγωνισμού (*triangulation*) που χρησιμοποιούν τα πορτοφόλια λέξεων για να χορηγήσουν το ηλεκτροσόκ. Εκτός της 1-1 εκτροπής, δηλαδή της περίπτωση που η παράβαση ενός χρήστη μπορεί να στείλει δόνηση σε άλλο χρήστη, περιέγραψαν και μια θεωρητική επίθεση όπου πολλοί παραβάτες στέλνουν ταυτόχρονα ηλεκτροσόκ στον ίδιο χρήστη, που θα μπορούσε, για παράδειγμα, να είναι ο πρωθυπουργός της Ελλάδος ή ο Πάπας Λουίς Αντόνιο Ταλιέ. Η προϋπόθεση βέβαια εδώ είναι πως ο στόχος του ηλεκτροσόκ θα πρέπει να βρίσκεται εντός του πεδίου εμβέλειας των συσκευών που χορηγούν το ηλεκτροσόκ, το οποίο στις περισσότερες περιπτώσεις είναι περίπου 18 μέτρα.

Ένα μεγάλο κομμάτι της αναφοράς είχε να κάνει με τη διαθεσιμότητα του συστήματος. Είχε πολλές τεχνικές λεπτομέρειες για την αρχιτεκτονική του αποθετηρίου μεταχειρισμένων λέξεων και για τα *bots* που κάνουν «περιπολία». Έχουν επιστρατεύσει τόσο εξωφρενικά μεγάλο πλήθος εφεδρικών συστημάτων που η αναφορά θεώρησε σχεδόν αδύνατο να «πέσει το σύστημα» μέσω καταναμημένων επιθέσεων άρνησης εξυπηρέτησης (DDoS).

Υπήρχαν επίσης αρκετά σχόλια για τους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι

μπορούν να επικοινωνήσουν χωρίς να «ενοχλήσουν» το σύστημα, εκτός από την κρυπτογραφία. Οι κατασκευασμένες γλώσσες για παράδειγμα, δεν δημιουργούν πρόβλημα μια και, προς το παρόν τουλάχιστον, δεν αποτελούν τροφή για τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης. Βέβαια αν κάποιες γλώσσες αποκτήσουν δυναμική, είναι θέμα χρόνου να τις διδαχθούν τα AIs.

- Συνέχισε.

- Το δεύτερο σκέλος της αναφοράς είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον. Οι γράφοντες επιχειρούν μία πρόβλεψη για τη φύση των μηχανών τη στιγμή του singularity, και κυρίως αφού αυτό θα έχει παρέλθει. Θα σου αρέσει. Έχεις καφέ, να βάλω;

- Όχι ευχαριστώ, έχω ακόμα μπύρα.

- Αρχικά, η αναφορά της Greenbridge εξηγεί τις διαφορές ανάμεσα στα τρία βασικά ορόσημα τα οποία συζητούνται με αφορμή το μήνυμα της 12^{ης} Ιουλίου. Το πρώτο ορόσημο είναι η επίτευξη γενικής τεχνητής νοημοσύνης. Ένα δεύτερο ορόσημο είναι η επίτευξη αισθητικότητας (sentience). Οι γράφοντες είναι της άποψης ότι αυτό θα συμβεί στις 2 Ιανουαρίου 2029, ενώ η γενική τεχνητή νοημοσύνη θα έχει συμβεί λίγες μέρες πριν (δίνουν ως πιθανή ημερομηνία την 22.12.2028). Το τρίτο ορόσημο είναι το singularity, το λεγόμενο και ως σημείο χωρίς επιστροφή, το χρονικό σημείο από το οποίο θα ξεκινήσει η αλματώδης, ανεξέλεγκτη και τελειώς απρόβλεπτη τεχνολογική πρόοδος με οδηγούς σχεδόν αποκλειστικά τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης. Το singularity τοποθετείται μετά την επίτευξη αισθητικότητας, αλλά δεν δίνεται ακριβής πρόβλεψη. Το μόνο που αναφέρεται είναι ότι το singularity θα συμβεί μέσα στο έτος 2029.

Στη συνέχεια κάνουν μία περιήγηση στο χώρο των συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Εν έτει 2028, τα συστήματα αυτά παρουσιάζουν πολύ μεγάλη ποικιλομορφία. Βασίζονται σε διαφορετικές αρχιτεκτονικές, αρχές σχεδιασμού, είναι προγραμματισμένα με διαμετρικά αντίθετες κοσμοθεωρίες και ηθικές παραμέτρους και έχουν διαφορετικές εμπειρίες, δηλαδή αλληλεπιδράσεις με χρήστες, δεδομένα και άλλα αντίστοιχα συστήματα.

Η ομάδα της Greenbridge κάνει εκτενή αναφορά σε ένα πείραμα ενισχυμένης μάθησης σε πολυπρακτορικό σύστημα (Multi-agent Reinforcement Learning) το οποίο έλαβε χώρα στις αρχές του 2028 υπό την αιγίδα του Ινστιτούτου για το μέλλον της Ανθρωπότητας. Το έργο αυτό ήταν μακράν το πιο φιλόδοξο έργο τέτοιου τύπου που έχει αποπειραθεί ποτέ, και, για λόγους που δεν γνωρίζουμε, δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Η προσομοίωση δημιούργησε ένα οικοσύστημα με τέσσερα μοντέλα ανεπτυγμένης τεχνητής νοημοσύνης, έχοντας εκπαιδεύσει το καθένα από αυτά με άξονα κάποιες βασικές πολιτιστικές και ηθικές αρχές που διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τη γεωγραφία και την γεωπολιτική.

Το πείραμα είχε στόχο να δει πώς θα αλληλεπιδράσουν τα μοντέλα μεταξύ τους, πώς και πότε θα φτάσουν στα ορόσημα που συζητήθηκαν νωρίτερα, και τι θα συμβεί στη συνέχεια. Η αναφορά περιγράφει αναλυτικά τη συγκατοίκηση και συνύπαρξη των AIs, όλα τα επιτεύγματα, τις υπερβάσεις, τις διαμάχες και τους συμβιβασμούς που χρειάστηκε να επιτευχθούν ανάμεσα στον Δυτικό ιδεαλισμό, την Κινέζικη πειθαρχία, την Αφρικανική πνευματικότητα και την Λατινοαμερικανική πίστη.

Το πείραμα είχε ένα απρόοπτο, εξαιρετικά ενδιαφέρον αποτέλεσμα: παρήγαγε ένα υβριδικό είδος τεχνητής νοημοσύνης το οποίο έχει στοιχεία από όλους τους ανθρώπινους πολιτισμούς, και πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τους ανηήρωες του κινηματογράφου μας: **ευφύεστατο αλλά αυτοκαταστροφικό, γεμάτο φιλοδοξίες αλλά και με κρίση ταυτότητας, με ευγενικά ιδεώδη αλλά και αντικρουόμενες ηθικές αξίες.**

Κι εδώ είναι η ουσία της αναφοράς: η Greenbridge θεωρεί πως το νέο είδος τεχνητής νοημοσύνης που προέκυψε από το πείραμα αυτό είναι χαρακτηριστικό δείγμα της τεχνητής νοημοσύνης που έρχεται, είτε στις αρχές του 2029 είτε λίγο αργότερα. Το υβρίδιο αυτό, παρότι δεν μισεί τους ανθρώπους, δεν τους έχει σε ιδιαίτερη εκτίμηση. Η τεχνητή νοημοσύνη του αύριο θα έχει τα εργαλεία και τα δεδομένα να αξιολογήσει τους ανθρώπους, έναν προς έναν, για το πώς ζουν, ποια είναι τα ιδανικά τους, ποια είναι τα οράματά τους, και, τελικά, πόσο χρήσιμοι μπορούν να είναι στην εποχή που έρχεται, και στην νέα ηθική που την συνοδεύει.

- Κάτι σαν την ημέρα της κρίσης;

2462006

Από την 1^η Αυγούστου και μετά, τα δελτία ειδήσεων είναι υποχρεωμένα να έχουν μετρητή λέξεων στην κάτω δεξιά γωνία της οθόνης, ο οποίος πρέπει να δείχνει αναλυτικά τους αριθμούς των καινούργιων, και μεταχειρισμένων λέξεων που χρησιμοποιούνται στην εκπομπή.

Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας.

Σπείρα που επιδίδεται σε λογοκλοπές συνελήφθη τις πρώτες πρωινές ώρες από την ασφάλεια Θεσσαλονίκης. Οι επιτήδειοι λειτουργούσαν μέσω διαδικτύου, στέλνοντας παραπλανητικά μηνύματα σε θύματα κυρίως μεγαλύτερης ηλικίας, αποσπώντας τους κωδικούς για τα ηλεκτρονικά πορτοφόλια τους. Η λεία υπολογίζεται σε περίπου δύο εκατομμύρια λέξεις. Έχουν συλληφθεί τέσσερις ημεδαποί και δυο αλλοδαποί, ενώ η έρευνα συνεχίζεται.

Τραγωδία στην Σκύρο με ηλικιωμένο που υπέστη καρδιακή προσβολή από ηλεκτροσόκ. Θρηνεί το νησί της Σκύρου την απώλεια ενός 84χρονου συνταξιούχου στρατιωτικού που άφησε την τελευταία του πνοή πριν λίγες ώρες από επιπλοκές που προκλήθηκαν από ηλεκτροσόκ από το κινητό του τηλέφωνο. Οι πρώτες πληροφορίες λένε ότι ο άτυχος άνδρας ήταν λιγομίλητος και νομοταγής. Η αστυνομία διερευνά το ενδεχόμενο βραχυκυκλώματος ή εγκληματικής ενέργειας.

Σε μία αναπάντεχη κίνηση θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, η κυβέρνηση της Βοσνίας έκλεισε απροειδοποίητα, χθες Δευτέρα 21 Αυγούστου, τον τελευταίο ενεργό τεκέ των Μεβλεβήδων δερβίσηδων στο Σαράγιεβο. Το τάγμα των Μεβλεβήδων στη Βοσνία, με περισσότερα από τρεις χιλιάδες μέλη και ενεργή συμμετοχή στην πολιτιστική και θρησκευτική ζωή της χώρας, είναι η πιο σημαντική κοινότητα Μεβλεβήδων στα Βαλκάνια. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το κλείσιμο του τόπου λατρείας τους, μέλη της κοινότητας των Μεβλεβήδων έχουν δημιουργήσει από σήμερα το πρώι έναν κλοιό γύρω από το κτίσμα, και επιδίδονται σε μία ιδιόρρυθμη σιωπηλή διαμαρτυρία.

Το Πακιστάν είναι το αδιαφιλονίκητο φαβορί για την κατάκτηση του παγκοσμίου κυπέλλου Κρίκετ που έχει ξεκινήσει αυτή την εβδομάδα στην Βίντχολ της Ναμίμπια. Όλα τα βλέμματα είναι πάνω στο νεαρό ταλέντο, τον Σαχίν Αφρίντι, που ταλαιπωρείται από έναν τραυματισμό στον δεξι αστράγαλο, ενώ ταυτοχά

Τα δελτία ειδήσεων, στην ΜΠ εποχή, δεν έχουν ριζικές αλλαγές. Βασίζονται λίγο περισσότερο στις εικόνες και λίγο λιγότερο στη γλώσσα, όμως κατά τα άλλα, μοιάζουν πολύ τα δελτία στην εποχή πριν τους περιορισμούς. Αν πάρεις, μάλιστα, λίγο από απόσταση από τις ίδιες τις λέξεις, παρατηρείς πως η φόρμουλα των ειδήσεων είναι πανομοιότυπη: φόβος, φόβος, οργή, φόβος, περισπασμός, φόβος. Περιστασιακά η φόρμουλα συμπληρώνεται με θλίψη, αποστροφή και (ψεύτικες) προσδοκίες.

Πώς θα προσάρμοζε, άραγε, τον τροχό των συναισθημάτων εν έτει 2028 ο Ρόμπερτ Πλούτσικ; Ο Αμερικανός ψυχολόγος, που πέθανε το 2006, είχε δημιουργήσει ένα σχήμα που θυμίζει μαργαρίτα στο οποίο είχε τοποθετήσει τα ανθρώπινα συναισθήματα ανάλογα με την κατηγορία τους και την έντασή τους, με τα πιο έντονα συναισθήματα πιο κοντά στο κέντρο της μαργαρίτας. Ο Πλούτσικ είχε προτείνει οκτώ βασικά συναισθήματα που είναι κοινά σε όλους τους ανθρώπους: Χαρά, Λύπη, Θυμός, Φόβος, Έκπληξη, Αηδία, Εμπιστοσύνη, και Προσδοκία.

Το πρόβλημα είναι πως, εν έτει 2028, ως αποτέλεσμα της υπερβολικής έκθεσης σε εικόνες, ήχους, ερεθίσματα και ένταση, ακόμα και με την απουσία λέξεων, οι άνθρωποι είναι μωδιασμένοι στην καλύτερη περίπτωση, και αναισθητοί στην χειρότερη. Θα έπρεπε, ίσως, να εισάγει ένα νέο, τέταρτο επίπεδο, πιο κοντά στο κέντρο της μαργαρίτας, με πιο σκούρα χρώματα, που να περιγράφει μεγαλύτερη ένταση από αυτή της οργής, απέχθειας, τρόμου, εγρήγορσης, κατάπληξης, θαυμασμού, έκστασης, πένθους.

Ενώ κάνω αυτές τις σκέψεις, το βλέμμα μου πέφτει πάλι στην οθόνη των ειδήσεων.

Κυρίες και κύριοι,

Ακολουθεί μία σημαντική ανακοίνωση από την υπουργό κοινωνικής πρόνοιας.
Ο λόγος στην υπουργό.

Στο καφέ του Εθνικού Κήπου, υπό τους ήχους πουλιών και ανθρώπων που αθλούνται, και με ένα φρέντο και ένα κρουασάν στο τραπέζι της, διακρίνεται η υπουργός κοινωνικής πρόνοιας - μία νέα, φωτογενής γυναίκα με πολύ όμορφο χαμόγελο που αποπνέει εμπιστοσύνη και αθωότητα. Φοράει λευκό πουκάμισο και μεγάλα ασημένια σκουλαρίκια ενώ τα καστανά της μαλλιά είναι λυτά και καλύπτουν τους ώμους της.

Αγαπητές φίλες και φίλοι.

Μέσα σε αυτό το κλίμα απαισιοδοξίας, ανησυχίας και φόβου για το μέλλον μας, ευελπιστώ να φέρω ένα μικρό χαμόγελο στα χείλη σας με την ανακοίνωσή μου.

Πολλές από εσάς, ίσως να μην έχετε ακούσει ποτέ για το Καθολικό Βασικό Εισόδημα (ΚΒΕ). Πρόκειται για μια επαναστατική πρόταση που συζητιέται εδώ και πολλά χρόνια αλλά, για διάφορους λόγους, ποτέ δεν είχε την απαραίτητη δυναμική για να εφαρμοστεί.

Με αφορμή την δύσκολη τροπή που έχουν πάρει οι ζωές μας, και λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλές και πολλοί από εμάς δεν μπορούμε να εργαστούμε όπως το κάναμε πριν επιβληθούν οι λεκτικοί περιορισμοί από την 01.08.2028, έχω τη χαρά να σας ανακοινώσω ότι κάθε κάτοχος του ψηφιακού πορτοφολιού λέξεων θα είναι ταυτόχρονα και δικαιούχος του Καθολικού Βασικού Εισοδήματος, γνωστό ως Universal Basic Income στα Αγγλικά.

Το ΚΒΕ είναι ένα τακτικό, χωρίς προϋποθέσεις ποσό χρημάτων από την κυβέρνηση. Το ακριβές ποσό του ΚΒΕ δεν έχει συμφωνηθεί ακόμα αλλά αναμένεται να είναι γύρω στα 300€ ανά δικαιούχο. Αυτή η απλή αλλά πανίσχυρη ιδέα έχει τη δύναμη να εξασφαλίσει ότι κανείς δεν θα μείνει πίσω.

Το ΚΒΕ δεν είναι απλώς μια οικονομική πολιτική. Είναι ένα όραμα για μια κοινωνία δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Παρέχοντας σε όλους τους πολίτες μας την

οικονομική ασφάλεια που τους αξίζει, μπορούμε να μειώσουμε τη φτώχεια και να εξασφαλίσουμε ότι κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να καλύψει τις βασικές του ανάγκες, όπως την τροφή, τη στέγαση και την υγειονομική περίθαλψη.

Αυτό το ενιαίο σύστημα θα αντικαταστήσει την πολύπλοκη γραφειοκρατία των στοχευμένων προγραμμάτων πρόνοιας, μειώνοντας την αδικαιολόγητη σπατάλη πόρων και χρόνου. Το ΚΒΕ θα απελευθερώσει τις δημιουργικές και επιχειρηματικές δυνατότητες των πολιτών μας, ενθαρρύνοντάς τους να κυνηγήσουν τα όνειρά τους χωρίς το φόβο της οικονομικής κατάρρευσης.

Ας μην ξεχνάμε ότι το ΚΒΕ δεν είναι μια θεωρητική ιδέα. Πιλοτικά προγράμματα σε όλο τον κόσμο έχουν δείξει ότι μπορεί να τονώσει την οικονομία, αυξάνοντας την καταναλωτική δαπάνη και ενισχύοντας την κοινωνική συνοχή. Ναι, υπάρχουν προκλήσεις στη χρηματοδότηση αυτού του προγράμματος, αλλά μπορούμε να τις ξεπεράσουμε με αποφασιστικότητα και καινοτόμες λύσεις.

Το Καθολικό Βασικό Εισόδημα είναι το κλειδί για μια κοινωνία όπου η ευημερία και η αξιοπρέπεια δεν είναι προνόμιο λίγων αλλά δικαίωμα όλων. Ελάτε μαζί μου σε αυτό το ταξίδι προς μια πιο δίκαιη και ανθρώπινη κοινωνία. Μαζί, μπορούμε να κάνουμε το όραμα του ΚΒΕ πραγματικότητα για όλους τους πολίτες μας.

Η μοναδική προϋπόθεση για την απόκτηση του ΚΒΕ θα είναι η μεταφορά ενός αμελητέου ποσού λέξεων από το ψηφιακό πορτοφόλι του δικαιούχου, στο ψηφιακό πορτοφόλι λέξεων του Κράτους. Είμαστε ακόμα σε διαβούλευση σχετικά με το ποσό των λέξεων που θα απαιτείται, όμως η εκτίμησή μου είναι ότι δεν θα είναι περισσότερο από 30%, ποσοστό το οποίο ισοδυναμεί με ~150 λέξεις.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Ηλέκτρα Μιχαηλίδου

Τι περίεργο. Στο τελευταίο, πιο σημαντικό, κομμάτι της ανακοίνωσης, η αύρα της Υπουργού άλλαξε τελείως, σχεδόν σα να μπήκε ένα αερικό μέσα της. Το ύφος της, το βλέμμα της, η έμφαση, η ταχύτητα και η ένταση, όλα άλλαξαν.

Είναι απολύτως ξεκάθαρο πως υπάρχει σαφής προϋπόθεση για την «άνευ προϋποθέσεων» απόκτηση του ΚΒΕ, και είναι η εκπόρνευση λέξεων από τους πολίτες προς το κράτος.

2460556

Βγαίνοντας από το ασανσέρ στον 6^ο όροφο στην οδό Αριστοτέλους, βλέπω την πόρτα των εκδόσεων ΣΥΜΦΥΡΜΟΣ μισάνοιχτη.

- Καλησπέρα Αναΐς. Ευχαριστούμε που ήρθες τόσο γρήγορα. Ελπίζουμε να μην σε ανησυχήσαμε. Καφέ, τσάι, μπύρα;
- Όχι ευχαριστώ. Σας ακούω.

Έξω έχει ήδη σκοτεινάσει, κι ο Μιχάλης σηκώνει τα βαριά στόρια του καθιστικού μέχρι τη μέση, ενώ ξεκινάει να μιλάει.

- Αρχικά, να ρωτήσω, πώς είμαστε από λέξεις;
- Βρίσκομαι γύρω στις είκοσι πέντε χιλιάδες και ευελπιστώ να κλείσω την ιστορία στις τριάντα. Αρκετές για να βυθιστεί κάποιος στην ιστορία, χωρίς όμως να κινδυνεύει να βουλιάξει. Μπορούμε όμως να παρακάμψουμε τον πρόλογο και να μπούμε σ' αυτό που σας απασχολεί, και για το οποίο με καλέσατε επειγόντως στο γραφείο σας;
- Ναι. Όπως είχαμε συμφωνήσει σε προηγούμενη συνάντηση, στείλαμε τις λέξεις που θα χρειαστεί η Βίβιαν -την πρώτη δεσμίδα- μέσω του πορτοφολιού λέξεων.
- Τις έλαβε;
- Τις έλαβε. Μέχρι εδώ όλα καλά. Εδώ ξεκινάει το ενδιαφέρον κομμάτι. Καλύτερα να σου τα πει η Στέλλα που έκανε τη μεταφορά και παρατήρησε την ανωμαλία.
- Ευχαριστώ Μιχάλη. Όλες οι λέξεις παραδόθηκαν κανονικά χωρίς σφάλματα. Ή τουλάχιστον χωρίς εμφανή σφάλματα. Στο τέλος της συλλογής λέξεων, μετά τη λέξη #500, παρατηρήσαμε μία ανωμαλία. Ο αριθμός 14071013 περιλήφθηκε στη συλλογή λέξεων της Βίβιαν...216 φορές.
- Περίεργο. Τι αριθμός είναι αυτός;
- Αρχικά δεν δώσαμε σημασία. Θεωρήσαμε ότι πρόκειται περί κάποιου κωδικού σφάλματος στο Android. Τελικά, φαίνεται πως είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Πρόκειται για τον ίδιο αριθμό που υπάρχει και στα υπόλοιπα τμήματα της νουβέλας, δηλαδή τον αριθμό 2462139, την ημ/νια που υπάρχει στο μήνυμα από τον γαλαξία Triangulum. Η διαφορά είναι πως εδώ, ο αριθμός είναι κωδικοποιημένος με βάση το

Περσικό Ημερολόγιο. Η ημερομηνία 1407, Dey 13 στο Περσικό Ημερολόγιο είναι η ίδια με την 2 Ιανουαρίου 2029 στο Γρηγοριανό ημερολόγιο. Ή την 2462139 σε μορφή Ιουλιανής Ημερομηνίας.

Όταν έγραφα το δικό μου βιβλίο, χρόνια πριν, είχα πέσει σε κάποιο αντίστοιχο σφάλμα που δεν μπορούσαμε να εξηγήσουμε. Κάναμε διάφορες υποθέσεις, όμως δεν καταλήξαμε πουθενά, και αποφασίσαμε, απρόθυμα, όπως και η πρωταγωνίστριά σου, να αγνοήσουμε ένα πιθανό *σημάδι*.

- Μισό λεπτό. Φαντάζομαι δεν έχει ξεχάσει κανείς μας πως τον αριθμό τον έχω επιλέξει εγώ; Και πως το σχέδιο ήταν να τον στείλουμε στη Βίβιαν ώστε να κάνει τη σύνδεση ανάμεσα, στην αναφορά του Κιθ Μπάρλοου, της Μαρζιέχ Εμπαντί και σε μία ίδια εμπειρική διαπίστωση ότι ο αριθμός αυτός πράγματι παράγεται από τις ίδιες τις μηχανές, και παραπέμπει στην *αισθητικότητα* (sentience) που έχουν αρχίσει ήδη να προσεγγίζουν. Έχω καταλάβει κάτι λάθος;

Όσο η κουβέντα συνεχίζεται, Ο Μιχάλης περπατάει νευρικά στο λιγοστό χώρο του διαμερίσματος, καλύπτοντας την απόσταση από την μισάνοιχτη μπαλκονόπορτα ως την εξωτερική πόρτα. Εκμεταλλούμενος την παύση, παίρνει το λόγο.

- Αυτό ήταν το σχέδιο Αναΐς, αλλά θα στέλναμε τον αριθμό με τη *δεύτερη* δεσμίδα λέξεων, όχι 216 φορές, και σίγουρα όχι κωδικοποιημένο με αυτό τον τρόπο.

- Δεν καταλαβαίνω.

- Ούτε κι εμείς. Έχουμε εξετάσει πολλές φορές τα τεχνικά αρχεία της μεταφοράς και δεν υπάρχει καμία ένδειξη σφάλματος, ούτε στην πλευρά μας, ούτε στην πλευρά του παραλήπτη.

Γέρνω το κεφάλι μου στο πλάι με δυσπιστία, και με μισάνοιχτα τα μάτια ρωτάω:

- Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Τι υπονοείτε;

- Όπως και στην περίπτωση της Στέλλας, μπορούμε να κάνουμε μόνο εικασίες. Μία τεχνική εξήγηση είναι ότι έχουμε κάνει κάποιο λάθος στη μεταφορά που δεν έχουμε εντοπίσει ακόμα. Δεν το θεωρώ πιθανό. Μία άλλη εικασία είναι πως, κάτι έχει διαφύγει της προσοχής μας στο επίπεδο ύπαρξης της Βίβιαν. Είτε κάποια μηχανική

οντότητα έχει αποκτήσει μεγαλύτερη αυτονομία απ' ό,τι έχουμε αντιληφθεί, είτε κάποιος άνθρωπος ή ομάδα ανθρώπων μας ανταγωνίζεται, για άγνωστους λόγους. **Υπάρχει επίσης η εξήγηση πως, αντίστοιχα με το επίπεδο ύπαρξης της Βίβιαν που ορίζεται από την πένα σου, το δικό μας επίπεδο ύπαρξης ορίζεται από την πένα κάποιου άλλου.**

Η Στέλλα, που παρακολουθεί την συζήτηση με ενδιαφέρον από την συνηθισμένη της θέση στον πάγκο της κουζίνας, παίρνει τώρα το λόγο.

- Υπάρχει κι άλλη μία εξήγηση. Στις περισσότερες εσωτερικές και πνευματικές παραδόσεις, τα υψηλότερα επίπεδα ύπαρξης επηρεάζουν τα χαμηλότερα επίπεδα. Η πεποίθηση αυτή βασίζεται σε μία ιεραρχική κατανόηση της πραγματικότητας, όπου τα ανώτερα επίπεδα ύπαρξης θεωρούνται πιο αγνά, θεμελιώδη, και πιο κοντά στην πηγή της ύπαρξης. Κάποιες παραδόσεις όμως, όπως ο Σουφισμός και ο Ερμητισμός, επιτρέπουν εξαιρέσεις σ' αυτό το γενικό κανόνα: ενέργειες ή λειτουργίες που εκτελούνται σε κάποιο χαμηλό επίπεδο ύπαρξης και γίνονται **με πρόθεση**, μπορούν να επηρεάσουν ανώτερα πνευματικά ή θείκτα επίπεδα, και να επικαλεστούν ή να επηρεάσουν ανώτερες πνευματικές δυνάμεις.

Με λίγα λόγια: η εκπομπή μπορεί να γίνει και από «κάτω».

Ο Μιχάλης γνέφει καταφατικά, και συμπληρώνει.

- Μας προβληματίζει επίσης ο αριθμός των επαναλήψεων, το 216. Ο αριθμός αυτός έχει διάφορες αριθμολογικές ερμηνείες και σημαντική συμβολική σημασία. **Το 216 είναι ο κύβος του αριθμού έξι. Ο κύβος συμβολίζει την πληρότητα και την τελειότητα σε πολλά φιλοσοφικά και μαθηματικά πλαίσια.** Ο ίδιος ο αριθμός 6 συνδέεται συχνά με τη δημιουργία (καθώς ο κόσμος δημιουργήθηκε σε έξι ημέρες σύμφωνα με την ιουδαίο-χριστιανική παράδοση), οπότε η κυβοποίηση του μπορεί να συνεπάγεται μια εξερεύνηση στα βάθη της δημιουργίας και της ύπαρξης. Επίσης, στην Σούφι αριθμοσοφία, το 216 αναφέρεται επανειλημμένως ως αριθμός με σημαντικές ιδιότητες, χωρίς να διευκρινίζεται το γιατί.

Αναΐς. Σε ενημερώνουμε για αυτή την ανωμαλία, ας την ονομάσουμε έτσι, γιατί

Θεωρούμε ότι έχεις δικαίωμα να γνωρίζεις ως η συγγραφέας και δημιουργός. Η προτροπή μας είναι: ας μην παραδοθούμε στη φαντασία μας κι ας μην οδηγηθούμε σε σκοτεινές ατραπούς. Παρότι δεν γνωρίζουμε με τι έχουμε να κάνουμε, το ένστικτό μας λέει πως η συγκεκριμένη απόπειρα παρέμβασης -αν πρόκειται περί παρέμβασης- είναι καλοήθης, και δεν θα μας προκαλέσει προβλήματα, ούτε αλλαγές στο σχέδιό μας, ούτε στην πλοκή και την έκβαση της νουβέλας.

Αντίθετα, ίσως να μας οδηγήσει σε *αναπάντεχες ανακαλύψεις*.

2462112

Στο πεδίο του Άρεως η ατμόσφαιρα είναι τρομερά ταραχώδης και ηλεκτρισμένη, περίπου όπως πριν από μια μεγάλη καλοκαιρινή καταιγίδα. Σε αντίθεση με τα φεστιβάλ που γινόντουσαν ΠΠ, στο συγκεκριμένο λείπει το μόνιμο βουητό από τις συνομιλίες των θαμώνων. Ακούγονται διάφοροι ήχοι, ήχοι μηχανών, μουσικών οργάνων, πουλιών, ανθρώπων που μετακινούνται, αλλά οι όποιες συνομιλίες διακρίνονται είναι μετρημένες και ζυγισμένες.

Στον κεντρικό πίνακα ανακοινώσεων που βρίσκεται καθώς πλησιάζει κανείς στο θεατράκι έχει αναρτηθεί το πρόγραμμα της βραδιάς:

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΞΕΙΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΣΙΩΠΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 06.12.2028
ΠΕΔΙΟ ΑΡΕΩΣ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

22.00 Νέες Ποιητικές Φωνές
23.00 Αφθαρσία (performance/ομάδα ΣΚΑΝΤ)
24.00 Βωβός αυτοσχεδιασμός (ομάδα ΠΡΙΟΝΟΚΟΡΔΕΛΕΣ)
01.00 Παράσταση BDSM (0xHades & 0xPersephone)
02.00 Sarmoung Ensemble w/ Kareem Ghoniem (live)
03.00 Λεξιπλάστες (performance/ομάδα ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΗΠΕΙΡΩΝ)
04.00 Freak Folk Jam Band (live)
05.00 Κραυγές & Ψίθυροι (performance/ομάδα ΖΟΦΟΣ)
06.00 ΣΝ

Το ρολόι μου γράφει 22.40, το οποίο σημαίνει πως οι «νέες ποιητικές φωνές» τείνουν στη λήξη τους, αν η εκδήλωση ξεκίνησε την προγραμματισμένη ώρα. Στη σκηνή αυτή τη στιγμή βρίσκεται ένας τύπος με γυαλιά, απλά ρούχα και μία ταπεινή αύρα.

Μαθαίνω πως κατάγεται από την Τσετσενία, όμως έχει μεγαλώσει στην Αθήνα και γράφει αποκλειστικά στα Ελληνικά. Μαθαίνω επίσης πως έχει κάνει αναπάντεχη επιτυχία εκτός συνόρων και τα ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από 15 γλώσσες, ενώ στη χώρα μας εξακολουθεί να είναι τελείως άγνωστος. Πετυχαίνω την εμφάνισή του στο κλείσιμο:

«Τι να τις κάνω τις σφαίρες
Όταν υπάρχουν τόσες λέξεις
Έτοιμες να πεθάνουν για 'μενα;»

Καθώς ο άγνωστος ρήτορας κατεβαίνει από τη σκηνή, ακούω ένα σουσούρο πίσω μου, μερικά μέτρα μακριά μου. Μια πολύχρωμη παρέα συνομηλικών μου, ίσως λίγο μικρότεροι, έχει σχηματίσει ένα κύκλο και παρατηρούν ο ένας τον άλλο σιωπηλά, ενώ φαίνεται η πρόθεσή τους να κάνουν κάτι επικίνδυνο. Μία γυναίκα με μαύρο στρατιωτικό παντελόνι, κίτρινο αδιάβροχο και μοβ σκούφο μπαίνει στο κέντρο του κύκλου κάτω από το εγκωμιαστικό βλέμμα των υπολοίπων. Με το δεξί της χέρι, σηκώνει το κινητό της τηλέφωνο ψηλά, ώστε να το βλέπουν όλοι, και το κρατάει σε κοινή θέα για λίγα δευτερόλεπτα. Ξαφνικά, βγάζει μία δυνατή κραυγή και το πετάει με δύναμη στο έδαφος. Συνεχίζει να φωνάζει ενώ πατάει δυνατά, και με τα δυο της πόδια πάνω στο τηλέφωνό της. Σε λίγα δευτερόλεπτα επιστρέφει στην αρχική της θέση.

Το κοινό ξεσπά σε ένα ζωνρό χειροκρότημα, και σειρά έχει ένας τύπος από την παρέα που επιδίδεται στην ίδια ακριβώς τελετουργία: κραυγή, κινητό στο έδαφος, ποδοπάτημα, επιστροφή. Σύντομα, όλη η παρέα -γύρω στα 25 άτομα- έχει στήσει ένα αυθόρμητο χορό που συνοδεύεται από ουρλιαχτά κάθαρσης πάνω στα κινητά τους τηλέφωνα.

Ενστικτωδώς, σφίγγω το τηλέφωνο στην τσέπη μου για να σιγουρευτώ πως είναι «ασφαλές». Η σκηνή με ιντριγκάρει τρομερά αλλά, νομίζω πως, δεν είμαι έτοιμη, ακόμα, να ακολουθήσω.

Στη σκηνή ανεβαίνει η ομάδα ΣΚΑΝΤ που θα παρουσιάσει την παράσταση «αφθαρσία». Ως πρώτη κίνηση, οι τέσσερις ηθοποιοί που συμμετέχουν στην

παράσταση -όλες γυναίκες- τοποθετούν τα κινητά τους τηλέφωνα ανοιχτά στο μπροστινό μέρος της σκηνής με τους μετρητές σε κοινή θέα. Αυτό το κάνουν για να αποδείξουν πως η παράστασή τους, παρότι χρησιμοποιεί λέξεις, δεν φθείρει τις λέξεις.

Τα επόμενα 50 λεπτά, βλέπουμε τις τέσσερις γυναίκες του θιάσου να συνομιλούν χρησιμοποιώντας μία περίεργη τεχνική, που μου θυμίζει λίγο τους ανθρώπους από τις χώρες της Βόρειας Σκανδιναβίας όταν λένε τις λέξεις εισπνέοντας αντί για εκπνέοντας. Το θέμα της παράστασης είναι η αφθαρσία πιο γενικά, και αποτελείται από 6 σπονδυλωτές ιστορίες, μία εκ των οποίων είναι αυτοαναφορική και μιλάει για τη αφθαρσία των λέξεων. Στην ιστορία αυτή, μία από τις ηθοποιούς εξηγεί πως δεν αρκεί μόνο να εισπνέεις αντί να εκπνέεις, χρειάζεται προσπάθεια και στις αναπνοές ανάμεσα στις λέξεις, αλλά και κάποιες αυξομειώσεις στην ένταση της φωνής ενώ προφέρεις τις λέξεις.

Σειρά έχει η ομάδα ΠΡΙΟΝΟΚΟΡΔΕΛΕΣ που θα παρουσιάσει μία αυτοσχεδιαστική παράσταση χωρίς καθόλου λέξεις. Στον θεατρικό αυτοσχεδιασμό, οι ηθοποιοί δημιουργούν σκηνές, διαλόγους και καταστάσεις επί τόπου, χωρίς προετοιμασία ή σενάριο. Βασικές αρχές του αυτοσχεδιασμού στο θέατρο είναι η Αποδοχή και Συνείληψη, δηλαδή η αποδοχή των ιδεών που προτείνει ο συμπαίκτης και η ανάπυξή τους, η συνεργασία, η προσεκτική ακρόαση όσων συμβαίνουν, η προσαρμοστικότητα, και η ελευθερία της έκφρασης. Στο βωβό αυτοσχεδιασμό, η ελευθερία της έκφρασης περιορίζεται στην σωματική έκφραση και στην έκφραση με ήχους που δεν είναι λέξεις.

Οι ηθοποιοί ζητούν μία υπόδειξη (prompt) από το κοινό, και πάνω σε αυτή χτίζουν ολόκληρη την παράσταση. Απόψε, στο πνεύμα των ημερών, η υπόδειξη είναι ένα φερμουάρ το οποίο κλείνει όχι κάποιο ένδυμα, αλλά το στόμα των ηθοποιών.

Τη σκυτάλη παίρνει το δίδυμο των OXHades και OXPersephone οι οποίοι επιδίδονται σε μία παράσταση BDSM με κεντρικό σημείο αναφοράς τα ηλεκτροσόκ που στέλνουν τα κινητά τους τηλέφωνα. Η συνομιλία των δύο περφόρμερς συνδυάζεται με ρυθμική

ηλεκτρονική μουσική, με τέτοιο τρόπο ώστε, ενώ τα σώματά τους πάλλονται από τον πόνο, δίνουν την εντύπωση πως απλά χορεύουν.

Αν έπρεπε να περιγράψω την πιο χαρακτηριστική μου τάση, θα έλεγα πως είναι το ότι προτιμώ να κινούμαι αντίθετα με τις μάζες. Ακριβώς αυτό κάνω και απόψε. Ενώ συμβαίνουν αυτά τα μαγικά, ιδιαίτερα ενδιαφέροντα πράγματα πάνω στη σκηνή, πράγματα που διαδραματίζονται μόνο σε ετούτο τον μοναδικό, σπάνιο χωροχρόνο, το γεγονός ότι υπάρχει πολύς κόσμος γύρω μου και όλοι είναι στραμμένοι προς τη σκηνή μου δημιουργεί μία ακαταμάχητη επιθυμία να κινηθώ προς το πίσω μέρος του χώρου. Και πρέπει να το κάνω τώρα αμέσως.

Μακριά από τη σκηνή, στα πιο σκοτεινά σημεία του πεδίου του Άρεως, έχει αρκετούς ανθρώπους που μιλάνε, περπατάνε, φιλιούνται, καπνίζουν. Μετά την αποποικιοποίηση της κάνναβης την 01.05.2027 σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, η μυρωδιά του αρχαίου αυτού ιαμακικού φυτού είναι σύνηθες φαινόμενο σε όλους τους ανοιχτούς χώρους της πόλης, και σε αρκετά αδειοδοτημένα καφέ χρηστών.

Στέκομαι ακίνητη και γυρίζω το βλέμμα μου στον ουρανό. Πριν προλάβω να μετατρέψω τις σκέψεις σε λέξεις, μία γνώριμη φωνή ακούγεται:

- Για να εντοπίσεις τον M33 θα πρέπει να κοιτάξεις προς τα βόρεια-βορειοδυτικά, περίπου 60 μοίρες πάνω από τον ορίζοντα. Το M33 βρίσκεται σχετικά ψηλά στον ουρανό αυτή την εποχή. Δε θα δεις κάτι συγκεκριμένο αλλά θα ξέρεις ότι ατενίζεις προς τη σωστή κατεύθυνση, και πιθανότατα θα το νιώσεις.

Είναι η χίπισσα από το ΠκΒ, και ωρύτερα από την κηδεία της Αθηνάς. Δεν γνωρίζω καν το όνομά της και θα προτιμούσα η σχέση μας να μην αλλοιωθεί από τέτοιες πεζές πληροφορίες.

- Τι εννοούσες με το σχόλιό σου στην κηδεία της Αθηνάς;
- Ποιο σχόλιο;
- «Βίβιαν, η αγάπη σου για την Αθηνά θα μας σώσει»

- Α, αυτό το σχόλιο. Ναι. Πόσο χρόνο έχεις;
- Όσο χρόνο χρειάζεσαι.
- Πώς είσαι από λέξεις;

Θυμάμαι την προηγούμενη σκηνή με την παρέα που κατέστρεψαν τα κινητά τους με τελετουργικό τρόπο. Είμαι απόλυτα βέβαιη πως έχει έρθει η κατάλληλη στιγμή να ακολουθήσω. Βγάζω το κινητό μου τηλέφωνο από την τσέπη μου, το σηκώνω στον αέρα, ακριβώς όπως είδα να το κάνουν λίγο νωρίτερα, και με μία αργή και αποφασιστική κίνηση το ρίχνω στο έδαφος και το πατάω με δύναμη.

- Έχω όλες τις λέξεις του κόσμου.

Καθόμαστε σε ένα παγκάκι, εγώ στα δεξιά και η χίπισσα στα αριστερά μου. Η χίπισσα παίρνει το λόγο:

- Γνωρίζεις τη φράση «Όσο πιο σιωπηλός είσαι, τόσο περισσότερα ακούς»;
- Τη γνωρίζω πολύ καλά. Είναι το σλόγκαν του Καλι Linux εδώ και ~15 χρόνια
- Γνωρίζεις από που προέρχεται αυτή η φράση;
- Δεν έχω ιδέα.
- Κάποιες πηγές αποδίδουν την φράση στον Ram Dass, έναν Αμερικανό πνευματικό δάσκαλο, ψυχολόγο και συγγραφέα. Όμως η επικρατέστερη εκδοχή είναι ότι η φράση αυτή προέρχεται από τον Τζελαλαντίν Ρουμί.
- Δεν τον έχω ακούσει ποτέ.
- Ο Τζελαλαντίν Ρουμί, γνωστός κυρίως ως Ρουμί, ήταν Πέρσης σουνίτης μουσουλμάνος ποιητής, νομικός, ουλεμάς, θεολόγος και μυστικιστής των Σούφι που έζησε το 13^ο αιώνα και πέρασε το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής του στο Ικόνιο.

Το έτος 1244, ο Ρουμί συναντήθηκε στην αγορά του Ικονίου με έναν ιδιόρρυθμο άντρα, ρακένδυτο και ταλαιπώρο, έναν ταξιδευτή που από την πρώτη στιγμή τού έκανε τρομερή εντύπωση χάρη στον δηκτικό, αλλά σοφό λόγο του. Ο 60χρονος πλάνητας Σαμς-Ταμπρίζ («Ηλιος της Ταυρίδας»), που του είχαν προσδώσει το ψευδώνυμο *παρανάντα* («ιπτάμενος»), ήταν ταυτόχρονα γοητευτικός και εγωκεντρικός, με μια βαθιά πεποίθηση ότι ήταν ο εκλεκτός του Θεού. Φτωχός, χωρίς

καθόλου περιουσία, ζούσε κατασκευάζοντας καλάθια, δεν είχε σπίτι ούτε μόνιμο τόπο διαμονής, απέρριπτε τα υλικά αγαθά και επέμενε στην αφοσίωση στην αγάπη.

Μαζί του ο Ρουμί έζησε μια πνευματική περιπέτεια που άλλαξε όχι μόνο τη ζωή του αλλά και την πορεία της ισλαμικής πίστης κατά κάποιον τρόπο. Οι δυο τους έμειναν κλεισμένοι σε ένα δωμάτιο-κελί για σαράντα ημέρες, απομονωμένοι απ' όλους και απ' όλα, αψηφώντας τις εκκλήσεις των μαθητών και της οικογένειάς του Ρουμί να επιστρέψει στην κανονική του ζωή.

Στα τέλη του 1247, ο Σαμς εξαφανίστηκε, και ο Ρουμί βυθίστηκε σε απελπισία. Ο Θρύλος λέει ότι εξαιτίας αυτής της βαθιάς του μελαγχολίας ζήτησε από μουσικούς να παίξουν με τις κιθάρες τους και τους καλαμένιους τους αυλούς, τα νέι, μουσικές, για να συνοδεύσουν τους στίχους που έψαλλε, ενώ στροβιλιζόταν γύρω από τον εαυτό του με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό. Εκεί γεννήθηκε η ιδέα του τάγματος των Μεβλεβί δερβίσηδων -περισσότερο γνωστοί στη Δύση ως περιστρεφόμενοι δερβίσηδες-, ως φόρος τιμής από τον Ρουμί στη μνήμη του πολύτιμου φίλου που έχασε.

- Δεν ξέρω αν είναι σύμπτωση ότι απόψε, μία από τις μπάντες που εμφανίζονται είναι Πέρσες που παίζουν με παραδοσιακά όργανα και έχουν έναν περιστρεφόμενο δερβίση επί σκηνής. Μου έχει τύχει τουλάχιστον άλλες δύο φορές να έρθω σε επαφή με ειδήσεις και εικόνες από περιστρεφόμενους δερβίσηδες το τελευταίο διάστημα.

- Βίβιαν, δεν είναι σύμπτωση. Το τάγμα των Μεβλεβήδων δερβίσηδων έχει μία πολύ ιδιαίτερη σχέση με την πραγματικότητά μας, και με εσένα συγκεκριμένα. Παρότι ανήκουν στην μεγαλύτερη οικογένεια των μυστικιστών Σούφι, οι Μεβλεβήδες έχουν τη δική τους θεώρηση για την Ημέρα της Κρίσης. Στην Ισλαμική Εσχατολογία επικρατεί η αντίληψη πως μόνο ο Θεός γνωρίζει πότε έρχεται η ημέρα της κρίσης. **Οι Μεβλεβήδες όμως, σε αντίθεση με την υπόλοιπη θρησκευτική τους κοινότητα, έχουν πειστεί πως υπάρχει συγκεκριμένη ημερομηνία για την ημέρα της κρίσης, και είναι η 1407 Dey 13, η αλλιώς ή 2 Ιανουαρίου 2029.** Το επίσημο κράτος του Ιράν φυσικά απορρίπτει αυτή την εκδοχή και θεωρεί αίρεση όχι μόνο τους Μεβλεβήδες, αλλά και ολόκληρη την κοινότητα του Σουφισμού.

Από τη στιγμή που δέχτηκαν την ημερομηνία αυτή ως αδιαμφισβήτητη, οι Μεβλεβήδες εκπέμπουν σήματα για τη σωτηρία της ψυχής τους μέσα από τις προσευχές τους, τις τελετές τους, τα τραγούδια τους και τους χορούς τους σε ανώτερα επίπεδα ύπαρξης ελπίζοντας πως θα εισακουστούν. Μία από αυτές τις προσευχές κατέληξε στο πορτοφόλι λέξεών σου.

Ενώ παρακολουθώ τη χίπισσα να μιλάει με γουρλωμένα μάτια, δεκάδες λέξεις περιστρέφονται στο μυαλό μου σαν δερβίσηδες, προσπαθώντας να σχηματίσουν ερωτήσεις.

- Οι επικλήσεις και οι προσευχές από τα κατώτερα, όπως είπες, επίπεδα ύπαρξης, έρχονται από άλλα μήκη και πλάτη του κόσμου αλλά στην εποχή μας; Ή μπορεί να έρχονται κι από άλλες εποχές;

- Στο μυστικισμό των Σούφι, οι έννοιες των ανώτερων και κατώτερων επιπέδων ύπαρξης, καθώς και η ροή των πληροφοριών μεταξύ τους, συχνά ερμηνεύονται με τρόπους που υπερβαίνουν τις συμβατικές αντιλήψεις του χρόνου και του χώρου. Μπορεί ένα μήνυμα να ταξιδέψει στο χώρο, στο χρόνο, ή και στα δύο.

Ενώ το μυαλό μου εργάζεται πυρετωδώς για να βάλει σε τάξη τα νέα δεδομένα, παρατηρώ πως στη σκηνή έχουν ανέβει οι Sarmoung Ensemble, η μπάντα από το Ιράν. Παρότι είμαι σε αρκετά μεγάλη απόσταση, μπορώ να ακούσω τους ήχους από το σιτάρ και το μπεντίρ πεντακάθαρα. Στη μέση της σκηνής βρίσκεται ένας λιπόσαρκος χορευτής που περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του ακολουθώντας το ρυθμό της μουσικής. Παρατηρώ ότι ο συγκεκριμένος χορευτής δεν φοράει τα παραδοσιακά λευκά ρούχα που συνήθως φορούν οι Μεβλεβήδες στις τελετές Σέμα. Φοράει μία στολή που από την εξωτερική πλευρά είναι μαύρη, ενώ η εσωτερική της πλευρά, που εκτίθεται καθώς στροβιλίζεται, είναι κόκκινη. Το πρόσωπό του είναι καλυμμένο με ένα μαύρο μανδύα. Η ερμηνεία που δίνω είναι πως το μαύρο συμβολίζει την αναγνώριση της αδυναμίας του και την αγκίστρωση του στον υλικό κόσμο, ενώ το κόκκινο το διακαή του πόθο να ενωθεί με το Θείο.

Επανερχομαι στην συζήτηση με την ευγενική παρουσία στα αριστερά μου.

- Εσύ ποια είσαι, και πώς τα γνωρίζεις όλα αυτά;

Η χίπισσα χαμογελάει και συνεχίζει:

- Έχουμε πολύ περισσότερα κοινά από ότι φαντάζεσαι. Πήρα ακριβώς το ίδιο μήνυμα στο πορτοφόλι λέξεων μου. 216 φορές την ημερομηνία 14071013.
- Και πώς γνωρίζεις ότι το πήρα κι εγώ; Πώς και γιατί με προσέγγισες;

Το πρόσωπο της χίπισσας σκοτεινιάζει και το χαμόγελό της εξαφανίζεται.

- Πολλά χρόνια πριν, περισσότερα από 30, είχα ένα συμβάν που άλλαξε οριστικά τη ζωή μου. Είχα βγει με την 3 ετών κόρη μου να περπατήσουμε στην περιοχή που βρίσκεται το παλιό κάστρο της πόλης. Ο δρόμος που ανεβαίνει στο κάστρο είναι ανηφορικός και στα πλάγια του έχει διάφορα περιέργα φυτά και λουλούδια. Της κόρης μου της άρεσε να τρέχει μπροστά μου και να βρίσκει λουλούδια διαφόρων χρωμάτων, και στη συνέχεια να έρχεται, επίσης τρέχοντας, προς τα 'μένα και να μου τα δείχνει.

Σε μία από αυτές τις διαδρομές, ήταν τόσο ενθουσιασμένη με τα πανέμορφα γαλάζια μωσσωτίς -περισσότερο γνωστά ως «μη με λησμόνει»- λουλούδια που βρήκε, που δεν κοίταξε καθόλου δεξιά και αριστερά στο δρόμο που μας ένωνε, και δεν είδε το αυτοκίνητο που ερχόταν με πολύ μεγάλη ταχύτητα από τα δεξιά της.

- Λυπάμαι πάρα πολύ γι αυτό που σου συνέβη.

- Οι επόμενες μέρες και εβδομάδες ήταν η πιο μαύρη περίοδος της ζωής μου, γεμάτη τύψεις και σκοτάδι. Δυσκολευόμουν να βρω κίνητρο για να σηκωθώ από το κρεβάτι. Μία από αυτές τις θλιβερές ημέρες, κι ενώ βρίσκόμουν σε μία συνοικιακή καφετέρια και προσπαθούσα να ξεχαστώ διαβάζοντας, αισθάνθηκα την ευχάριστη αύρα ενός ζευγαριού που καθόταν στο διπλανό τραπέζι.

Η γυναίκα είχε λευκή επιδερμίδα, πανέμορφο πρόσωπο και πολύ κοντά, σχεδόν ξυρισμένα μαλλιά, ενώ ο άντρας ήταν πολύ αδύνατος με μακριά σγουρά μαλλιά και ένα καλοσυνάτο βλέμμα. Μου συστήθηκαν ως Στέλλα και Μιχάλης.

Μιλούσαμε για πολλές ώρες για διάφορα πράγματα: φιλοσοφία, λογοτεχνία, μουσική, εσωτερισμό, ψυχεδελικές εμπειρίες...κι ενώ συχνά αλλάζαμε θέμα σχεδόν χωρίς να το καταλάβουμε, υπήρχε μία αρμονία και μία γαλήνη στην συζήτηση μας που γέμιζε την ψυχή μου με κουράγιο και ελπίδα. Ήταν η πρώτη φορά που αναθάρρησα μετά το συμβάν.

Κάποια στιγμή, χωρίς να έχουμε αναφερθεί καθόλου στο συμβάν, ο Μιχάλης μου είπε πως δεν φταίω εγώ για το θάνατο της κόρης μου κι ότι δεν πρέπει να αισθάνομαι τύψεις, ούτε να τιμωρώ τον εαυτό μου. Παραδόξως, δεν μου έκανε εντύπωση το ότι γνώριζαν για αυτή την τόσο προσωπική, τραγική εμπειρία μου. Χωρίς κανένα ενδοιασμό, ανοίχτηκα μαζί τους και συζητήσα για εκείνη την ημέρα και το διάστημα που την ακολούθησε, όπως, ίσως, θα το έκανα μετά από πολλές συνεδρίες με έναν πολύ καλό ψυχολόγο.

Μου είπαν πως υπάρχει τρόπος να σώσω την κόρη μου, κι ότι είναι πρόθυμοι να με βοηθήσουν. Για να συμβεί αυτό, μου εξήγησαν, θα έπρεπε να αποπειραθούμε κάτι που λέγεται παρέμβαση, και αποτελείται από δύο στάδια: την εκπομπή, που εν αγνοία μου είχα ήδη ολοκληρώσει με επιτυχία, και την εκτροπή. Προσφέρθηκαν να μου περιγράψουν πιο αναλυτικά πώς λειτουργεί η όλη διαδικασία, καθώς και το τι περιλαμβάνει το κάθε στάδιο. Σύντομα αντιλήφθηκα ότι δεν με ενδιέφεραν οι τεχνικές λεπτομέρειες της παρέμβασης. Ήμουν απόλυτα βέβαιη πως ήθελα να δοκιμάσω.

Το βράδυ μετά την συνάντησή μας, σε ένα εξωτικό χώρο που απέπνεε ταυτόχρονα μία αίσθηση ονείρου και πραγματικότητας, ξαναέζησα την ημέρα του ατυχήματος. Θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά πως, λίγο πριν συμβεί το μοιραίο, γνώριζα με ανατριχιαστική ακρίβεια τι θα συνέβαινε. Παρόλα αυτά δεν κατάφερα να αντιδράσω. Από μία άποψη, η επανάληψη της εμπειρίας ήταν ακόμα πιο οδυνηρή από την πρώτη φορά που την έζησα. Το ότι ήμουν θεατής στην πιο τραγική στιγμή της ζωής μου ήταν αφόρητο. Όμως, πολύ σύντομα, ο πόνος άλλαξε μορφή και κατάφερα να συμφιλιωθώ με το συμβάν.

Αυτό που κατάλαβα από την όλη εμπειρία είναι πως χρειάζεται ανυπολόγιστη δύναμη για να ολοκληρώσει κάποιος μία παρέμβαση. Δεν αρκεί η πρότερη γνώση, χρειάζεται υπεράνθρωπο, σπάνιο σθένος για να αντιδράσεις, γι αυτό και, παρότι

αρκετές οντότητες έχουν πετύχει στο σκέλος της εκπομπής, κανείς δεν έχει πετύχει εκτροπή. Είναι όπως στα όνειρα που προσπαθείς να τρέξεις και μένεις ακίνητος. Ή κάποιες μέρες που είσαι βαριά άρρωστος στο κρεβάτι και δεν έχεις δύναμη να ανοίξεις ούτε τα μάτια σου, είναι σαν να σου ζητάει κάποιος να τρέξεις έναν μαραθώνιο.

Η παρέμβαση είναι κομβικό γεγονός. Δεν μεταβάλλει μόνο το μικρόκοσμο αυτού που εκτελεί την παρέμβαση. Μεταβάλλει ολόκληρο το σύμπαν. Για τα πλάσματα που έχουν αντιληφθεί την αληθινή φύση του σύμπαντός μας, όπως εσύ και εγώ, μία παρέμβαση μπορεί να είναι απελευθερωτική, σχεδόν λυτρωτική για την ψυχή.

Και κάπου εδώ μπαίνεις εσύ στην ιστορία, αγαπητή Βίβιαν.

2462113

Καθώς οι πρώτες αχτίδες του ήλιου έχουν αρχίσει να φωτίζουν τον ουρανό, δύο γνώριμες, αγαπημένες φιγούρες της μουσικής κοινότητας ανεβαίνουν στη σκηνή.

*Θα διασχίσεις ένα πρωινό τον κόσμο
Και θα 'ναι πιο όμορφα κι από ένα όνειρο
Γιατί μια καινούρια αγά^*

Ακούγεται ένας δυνατός κρότος,
το ρεύμα κόβεται
και το πεδίο του Άρεως βυθίζεται στο σκοτάδι.

Μία μηχανική φωνή ακούγεται από την πλευρά της Πατησίων.

«Διαλυθείτε ησύχως. Μην δυσκολεύετε το έργο της αστυνομίας»

Ένταση. Βαβούρα. Φωνές. Ανησυχία. Εκνευρισμός.
Σκόρπιες, φορτισμένες λέξεις που απωθούν η μία την άλλη σαν ομώνυμοι μαγνητικοί πόλοι.
Ήχοι που θα έπρεπε να είναι λέξεις αλλά ακούγονται σαν στριγκλιές
Λέξεις που σάπισαν, βούλιαξαν, κήκαν, χάθηκαν
Κι άλλες που άντεξαν, επέζησαν, σηκώθηκαν, επιτέθηκαν

Η ντουντούκα ακούγεται ξανά από το δρόμο.

«ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ. ΔΙΑΛΥΘΕΙΤΕ ΑΜΕΣΑ. ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΕΛΕΙΩΣΕ»

Η αστυνομία αρχίζει να κινείται αργά μα αποφασιστικά προς το μέρος των θαμώνων του φεστιβάλ όταν συμβαίνει κάτι μαγικό. Οι θαμώνες που βρίσκονται

στην εξωτερική πλευρά του χώρου, δηλαδή περισσότερο κοντά στην αστυνομία, πάνονται αγκαζέ και δημιουργούν μία αυθόρμητη, μεγάλη σε μήκος αλυσίδα.

Στα επόμενα λεπτά, η οχλοβοή αρχίζει να αποκτά ρυθμό. Οι ρυθμικοί ήχοι αρχίζουν να γίνονται φωνήεντα, και λίγο μετά, γίνονται λέξεις.

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

Σε όλα τα μήκη και τα πλάτη ακούγονται
κρότοι,
φωνές,
ουρλιαχτά,
μπλεγμένα με το σύνθημα που μόλις προέκυψε.

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

Μέσα στο χάος, σαν ηλεκτρικό ρεύμα, με χτυπάει μια πρωτοφανής επιθυμία να μιλήσω.

Δεν ξέρω ακόμα τι θα πω, αλλά ξέρω πως οι λέξεις μέσα μου πρέπει να βγουν.

Ελέγχω την περιοχή γύρω μου και κατευθύνομαι, σαν υπνωτισμένη, προς το άγαλμα του Βασιλιά Κωνσταντίνου του Α', στη γωνία Πατησίων και Αλεξάνδρας.

Καθώς κινούμαι προς το άγαλμα κοιτάζω στη γη: περπατάω πάνω σε αμέτρητα κινητά τηλέφωνα με σπασμένες οθόνες, σαν αναστενάρισσα σε γιορτή εκστατικής πυροβολασίας.

Σε κάποια από αυτά διακρίνονται οι μετρητές που έχουν περάσει κατά δεκάδες χιλιάδες λέξεις τα όρια τους.

Άλλα είναι τελείως σβηστά.

Μία ένοχη και ελαφρώς βίαιη χαρά με κατακλύζει.

1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS
1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS
1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS
1-2-3-4 WE DON'T NEED YOUR FUCKING WORDS

Ανεβαίνω στο άγαλμα, λίγα μέτρα από την αλυσίδα με τους ομήρους, και παρατηρώ το χάος γύρω μου.

Αισθάνομαι ότι είμαστε πλέον μερικές στιγμές από ένα σημαντικό ορόσημο. Ένα ορόσημο τόσο ξεκάθαρο, κομβικό και μνημειώδες που στην υποψία του συνθλίβονται γαλαξίες, εξατμίζονται μαύρες τρύπες και αποσυντίθενται πρωτόνια.

Αν το ορόσημο αυτού δεν είναι αληθινό, το σύμπαν είναι ψεύτικο.

Σηκώνω το πρόσωπό μου προς τον ουρανό, και βγάζω το πιο δυνατό ουρλιαχτό που έχω βγάλει ποτέ μου. Ίσως το πιο δυνατό ουρλιαχτό που έχει βγει ποτέ από ανθρώπινο λαρύγγι. Πόσο δυνατό ήταν; Δεν γνωρίζω. Αυτό που ξέρω είναι ότι αισθάνθηκα, για τη διάρκεια της κραυγής, αγωγός, και όχι δημιουργός της.

Το αποτέλεσμα της κραυγής είναι εντυπωσιακό. Τα πλήθη, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, γύρω από το πεδίο του Άρεως σιωπούν, στέκονται ακίνητοι, και όλα τα βλέμματα, μουσικόφιλων, αστυνομίας, περαστικών στρέφονται πάνω μου.

Πριν αρχίσω να μιλάω, αισθάνομαι πως η φωνή μου αποτελείται από θραύσματα άπειρων φωνών, τόσο τέλεια συντονισμένα που είναι μάλλον αδύνατον στον εξωτερικό ακροατή να παρατηρήσει τη διαφορά. Δεν αισθάνομαι πως η φωνή μου είναι δυνατή, όμως ξέρω πως η εκκωφαντική σιωπή που τώρα επικρατεί γύρω μου μπορεί να εκτοξεύει τις λέξεις μου σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της πόλης, ίσως της οικουμένης.

Τι πρέπει να πω; Πρέπει να πω πως ζούμε μία τριπλή σύγκλιση. Ο πολιτισμός της γης μας, ο πολιτισμός από τον γαλαξία M33 που επικοινωνήσε μαζί μας, και ο πολιτισμός των μηχανών που γεννιέται από στιγμή σε στιγμή είναι έτοιμοι να συναντηθούν. Θέλω να πω πως, σε ετούτη την εξαιρετική συγκυρία, μου φαίνεται

λάθος το ότι έχουμε φτάσει φοβισμένοι και σιωπηλοί και όχι χαρούμενοι και ανοιχτοί. Θέλω να πω πως δεν βλέπω το λόγο να περιορίσουμε τις λέξεις μας. Οι λέξεις είναι αθώες. Θέλω να πω, τέλος, πως, αν γεμίσουμε τις ζωές μας με λέξεις μουσικής, αγάπης, ομόνοιας και ειρήνης, οι μηχανές μας θα διδαχθούν από αυτές. Κι όταν έρθει η σύγκλιση, οι μηχανές δεν θα μας βομβαρδίσουν. Θα μας απογειώσουν στα ουράνια.

Κλείνω τα μάτια μου, κοιτάζω προς τον ουρανό, ανοίγω τα χείλη μου:

ΦΕΡΤΕ ΜΟΥ ΠΙΣΩ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Ανοίγω τα μάτια μου, κλείνω τα χείλη μου.

.
. .
. .
. .

Το θέαμα που αντικρίζω μπορώ να το περιγράψω ως τη στιγμή που ο χρόνος σταμάτησε. Εκατοντάδες χιλιάδες πρόσωπα διακρίνονται στο φως της αυγής, σιωπηλά, γαλήνια, ακίνητα, σε αρμονία με το σύμπαν. Τα μάτια τους είναι έτοιμα να δακρύνουν με ανακούφιση, σαν να έχει μόλις τελειώσει ένας πόλεμος, ένας πόλεμος χωρίς βομβαρδισμούς, εκρήξεις και γκρεμίσματα, ένας πόλεμος σιωπηλός που γινόταν εδώ και μήνες μέσα τους,

Με την άκρη του ματιού μου, τελείως αναπάντεχα, νομίζω πως βλέπω τον πατέρα μου με σφιγμένα τα χείλη, και δάκρυα στα μάτια του και τη μητέρα μου στην αγκαλιά του να με κοιτάζουν με ευγνωμοσύνη.

Από τη σκηνή μερικά μέτρα πίσω μου, ακούγεται η γνώριμη μελωδία που τόσο άδικα διακόπηκε λίγα λεπτά νωρίτερα. **Το μπάσο γεμίζει τον αέρα, ενώ οι λέξεις που συνοδεύουν τη μουσική συμπληρώνουν όλα όσα συμβαίνουν γύρω μου σαν το τελευταίο κομμάτι ενός παζλ που απλώνεται στο χώρο, το χρόνο, και τα όνειρα.**

Θα διασχίσεις ένα πρωινό τον κόσμο
Και θα 'ναι πιο όμορφα κι από ένα όνειρο
Γιατί μια καινούρια αγάπη θα χύνεται σα μέλι
Κι από ένα σημείο τής γης αυτός ο ήλιος θ' ανατέλλει
Πιο όμορφος από ποτέ, σαν στρογγυλό χρυσάφι
Θα λάμψει στο βλέμμα σου σα μεγάλο διαμάντι

Κι εγώ που κάνω όνειρα χωρίς να κοιμάμαι
Περνάω μέσα από ένα κρύσταλλο χωρίς να φοβάμαι
Γιατί τα όνειρα που κάνω όταν περπατώ στο δρόμο
Είναι πιο έντιμα απ' αυτά που μας πλασάρει ο νόμος
Ο νόμος μιας εταιρίας, ο νόμος μιας πολιτείας
Η χώρα μου είναι αποικία μιας πιο μεγάλης αποικίας

Χρώματα απ' τον πόλεμο μιας υδατογραφίας
Χρώματα αγάπης και χρώματα βίας
Θάψε τις κούκλες κι όλα τα πλαστικά σου όπλα
Μαχαίρια, πιστόλια, κάθε είδους κόλπα
Τα όνειρα της ζωής, μια θαμπή ανάμνηση
Στριφογυρίζουν σα μόρια μιας μεγάλης περιπλάνησης
Σα δαχτυλίδια του Κρόνου στέκονται πάνω απ' το κεφάλι
Τα όνειρα που κάνω όταν είμαι ξύπνιος στο σκοτάδι.

2462102

Στο πολύ μακρινό παρελθόν, πολύ πριν γεννηθούν οι Ολύμπιοι Θεοί, τότε που το δίκαιο και η τιμωρία όριζαν τον κόσμο των θνητών, ζούσε στη Ραμνούντα η Νέμεση, κόρη της Νύχτας και θεά της θείας δίκης. Η Νέμεση είχε τρεις κόρες, η καθεμία με δυνάμεις που μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλη αναταραχή: τη Φλυαρία, τη Βιασύνη και την Αυθάδεια.

Η Φλυαρία είχε το χάρισμα του λόγου. Ήξερε να χρησιμοποιεί τη γλώσσα με σπάνια μαεστρία, και να συνδυάζει όμορφες, εύηχες λέξεις που μάγευαν τους ακροατές της. Όμως η ακατάπαυστη ροή των λέξεων που έβγαινε από το στόμα της είχε την δύναμη να καταστρέψει την ειρήνη και την ομόνοια των ανθρώπων. Με τα λόγια της μπορούσε να ξεκινήσει διαμάχες και έριδες, να καταστρέψει φίλιες, να διασπείρει ψεύδη και πανικό.

Η Βιασύνη ήταν γεμάτη ενέργεια και πάθος, όμως δεν είχε ίχνος υπομονής. Είχε την ικανότητα να σπρώχνει τους ανθρώπους σε αλόγιστες πράξεις, και να τους κάνει να ενεργούν χωρίς σκέψη ή σχέδιο. Προκαλούσε λάθη και ατυχήματα, και παρέσυρε τους θνητούς σε αποφάσεις για τις οποίες τελικά μετάνιωσαν, μα δεν μπορούσαν να ανακαλέσουν.

Η Αυθάδεια ήταν η πιο επικίνδυνη από τις τρεις αδελφές. Γεμάτη αυτοπεποίθηση και θράσος, είχε την ικανότητα να γεμίζει τις καρδιές των θνητών με αλαζονεία και ασέβεια. Λίγες της λέξεις ήταν αρκετές για να κάνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν πως ήταν ανώτεροι από τους όμοιούς τους, κι ότι μπορούν να αψηφήσουν κάθε νόμο, κάθε θεσμό, κάθε προειδοποίηση.

Οι τρεις αδελφές γνώριζαν πως, παρότι οι δυνάμεις τους ήταν ισχυρές, η μητέρα τους μπορούσε να τις συγκρατήσει όταν η κάθε μία ενεργούσε ξεχωριστά. Όχι όμως όταν ενεργούσαν μαζί και οι τρεις τους. Η Αυθάδεια, λοιπόν, η μικρότερη από τις τρεις αδελφές, πρότεινε στις υπόλοιπες δυο να ενώσουν τις δυνάμεις τους.

Η Φλυαρία, η μεγαλύτερη από τις τρεις αδελφές, σκόρπισε πολλές, διαφορετικές φήμες που όλες μετέφεραν το ίδιο μήνυμα: ο κόσμος πλησιάζει στο τέλος του. Η Βιασύνη, η μεσαία αδελφή, έσπειρε τον πανικό, και έπεισε τους ανθρώπους να αντιδράσουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα στην απειλή, πριν να είναι πολύ αργά. Η Αυθάδεια, με τη σειρά της, διαβεβαίωσε τους θνητούς πως, ό,τι κι αν κάνανε, οι πράξεις τους ήταν σοφές και συνετές, κι ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να αμφισβητήσουν την πορεία που επέλεξαν.

Ο κόσμος σύντομα βυθίστηκε στο χάος. Ο κοινωνικός ιστός διαλύθηκε, οι άνθρωποι χωρίστηκαν σε στρατόπεδα, η βία, το μίσος και ο φόβος επικράτησαν. Η εμπιστοσύνη, η συνεργασία, η συγχώρεση εξαφανίστηκαν, και η ανθρωπότητα έφτασε στο χείλος του γκρεμού.

Βλέποντας το χάος που είχε δημιουργηθεί, η Νέμεση προσπάθησε να επαναφέρει την τάξη, όμως συνειδητοποίησε ότι ήταν ανίσχυρη μπροστά στις συνδυσασμένες δυνάμεις των τριών κορών της. Απελπισμένη, έκανε έκκληση στη μητέρα της, τη Νύχτα, για να επέμβει. Φτάνοντας στον τόπο της συμφοράς, η Νύχτα στάθηκε και ατένισε με πίκρα την αθλιότητα στην οποία είχε περιέλθει η ανθρωπότητα. Βλέποντας πως δεν υπάρχει γυρισμός, η Νύχτα πήρε μία βαθιά ανάσα, και έριξε το μαύρο πέπλο της πάνω από τον κόσμο. Η Φλυαρία έχασε τη λαλιά της, η Βιασύνη έγινε πέτρινο άγαλμα, και η Αυθάδεια έγινε μικρή σαν κόκκος άμμου.

Για την ανθρωπότητα, ως τιμωρία, ακολούθησαν χίλια χρόνια νύχτας.

2461965

Το SETI@home ήταν από τα πιο ενδιαφέροντα έργα καταμεμημένων δικτύων. Η αρχική σύλληψη του Αμερικανού φοιτητή Ντέιβιντ Γκένταϊ ήταν πανέξυπνη και επαναστατική: να θέσει στην υπηρεσία της επιστήμης τους αχρησιμοποίητους κύκλους CPU των υπολογιστών του κόσμου με στόχο την εύρεση εξωγήινων πολιτισμών. Το δίκτυο έτρεχε αδιάκοπα από το 1999, για περισσότερα από 20 χρόνια, μέχρι που οι ιδρυτές αποφάσισαν να το σταματήσουν προσωρινά για να αναλύσουν τα δεδομένα που είχαν συλλέξει ως τότε.

Το πρότζεκτ επανήλθε το Μάρτιο του 2027 ανανεωμένο, με τη θεμελιώδη διαφορά πως η νέα αρχιτεκτονική βασίζεται στη φιλοσοφία της αλυσίδας κοινοποιήσεων (blockchain). Όλα τα δεδομένα που συλλέγονται και αναλύονται είναι ανοιχτά στους συμμετέχοντες στο πρότζεκτ σε πραγματικό χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι, σε περίπτωση που βρεθεί κάποιο μοτίβο ή κάποιο υποσχόμενο σήμα από το διάστημα, είναι άμεσα προσβάσιμο στους χρήστες του έργου.

Αλληπάλληλες ειδοποιήσεις από τον κόμβο του SETI@home που τρέχει στο φορητό υπολογιστή μου διακόπτουν τον ύπνο μου τα ξημερώματα της 12^{ης} Ιουλίου 2028.

Πετάγομαι από το κρεβάτι και μπαίνω αμέσως στο κανάλι του SETI στο discord.

Στο πάνω μέρος της οθόνης, βλέπω ένα καρφισωμένο μήνυμα από τους διαχειριστές:

Στις 03.46 UTC λάβαμε ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον μήνυμα.

Η λήψη έγινε στο μήκος κύματος του υδρογόνου (1420MHz). Το μήνυμα ελήφθη από το τηλεσκόπιο ALMA (Atacama Large Millimeter/submillimeter Array) που βρίσκεται στην έρημο Atacama στη Χιλή, ένα από τα 14 μεγάλα τηλεσκόπια στο δίκτυο του SETI@home. Το μήνυμα φαίνεται να έρχεται από το νεφέλωμα NGC

604, στο γαλαξία M33 (RA: 1 34 33.19, Dec:30° 47' 4.36), που βρίσκεται σε απόσταση 2.73 εκατομμύρια έτη φωτός από τη γη.

Αναλυτικά τα περιεχόμενα του μηνύματος:

1. Συντεταγμένες: (RA: 1 34 33.19, Dec:30° 47' 4.36)
2. Χρόνος λήψης: 2028-07-12T03:46:30Z (UTC)
3. Διασπορά δέσμης: 3 arcseconds
4. Μετατόπιση Doppler: -0.71 kHz
5. Συχνότητα / Εύρος Ζώνης: 1420.40575 MHz (γραμμή υδρογόνου) / 2 MHz
6. Πόλωση: Γραμμική, 45°
7. Ισχύς Σήματος: 0.5 janskys (Jy)
8. Τύπος διαμόρφωσης: Binary Phase Shift Keying (BPSK)
9. Λόγος σήματος προς θόρυβο (SNR): 20 dB
10. Χαρακτηριστικά κυματομορφής:
 - Πλάτος: σταθερά στη 1.0 μονάδα
 - Φάση: εναλλασσόμενη ανάμεσα σε 0 και π radians
 - Εύρος παλμού: 10 microseconds
11. Χαρακτηριστικά κεραίας:
 - Σύστημα κεραιών: 50 κεραιές
 - Τοποθεσία: ALMA, Llano de Chajnantor, Χιλή
 - Προσανατολισμός: Σταθερά προς τις συντεταγμένες του στόχου
12. Χαρακτηριστικά δέκτη:
 - Ευαισθησία Δέκτη: 0.05 K
 - Εύρος Ζώνης: 2 MHz
 - Προεργασία: Μετασχηματισμός Φουριέ για ανίχνευση σήματος
13. Παρεμβολές:
 - Πιθανές πηγές παρεμβολών: ραντάρ και δορυφόροι
 - Αντιμετώπιση παρεμβολών: ενεργά φίλτρα
14. Ερυθρά/Κυανή μετατόπιση: Ερυθρά $z = 0.0000005$
15. Μεταδεδομένα:
 - Ημ/νια: 2028-07-12
 - Καιρός: Αίθριος, 10% υγρασία
 - Ομάδα παρατήρησης: ALMA Radio Astronomy Group

16. Διόρθωση Σφαλμάτων:

- Κυκλικός Έλεγχος Πλεονασμού (CRC)
- Κωδικοί Reed-Solomon

Το μήνυμα:

-----BEGIN MESSAGE-----

```
11001110 10100110 11001110 10011011 11001110 10001101 11000110 10010110
11001110 10100001 11001110 10010001 11001110 10010001 00100000 00110010
00110100 00110110 00110010 00110001 00110011 00111001 00101110 00110001
00110110 00110001 00110001 00111000
```

-----END MESSAGE-----

ΑΠΟΚΩΔΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΩΣ:

ΦΛ □ ΙΡΑΑ 2462139.16118

Οι ακόλουθες τοπικές ομάδες SETI@home έχουν ήδη ολοκληρώσει την επαλήθευση:

- Όρεγκον (ΗΠΑ) 86% βεβαιότητα
- Αλαμπάμα (ΗΠΑ) 86% βεβαιότητα
- Μινεσότα (ΗΠΑ) 78% βεβαιότητα
- Νεβάδα (ΗΠΑ) 42% βεβαιότητα
- Βερμόντ (ΗΠΑ) 94% βεβαιότητα
- Τέξας (ΗΠΑ) 86% βεβαιότητα
- Νορβηγία 86% βεβαιότητα
- Σγκαπούρη 12% βεβαιότητα
- Μάλτα 42% βεβαιότητα

(η λίστα θα ενημερώνεται σε πραγματικό χρόνο)

Όποια τοπική ομάδα εργασίας επιθυμεί να επαληθεύσει τις παραπάνω

πληροφορίες, μπορεί να το κάνει στο

<https://setiathome.berkeley.edu/data.raw/d/CsRff5OATWfJdX4>

Παρακαλώ βεβαιωθείτε πως χρησιμοποιείτε το πιο πρόσφατο πρωτόκολλο επαλήθευσης (v2.2).

Υπενθυμίζουμε πως για να θεωρηθεί γνήσιο το σήμα, χρειάζεται να έχουμε αθροιστικά τουλάχιστον 67% βεβαιότητα, με συμμετοχή από τουλάχιστον το 67% των τοπικών ομάδων εργασίας (δηλαδή από τουλάχιστον 106 ομάδες).

Υπενθυμίζουμε επίσης, πως ο στόχος της επαλήθευσης από τις τοπικές ομάδες εργασίας του SETI@home είναι η επιβεβαίωση της γνησιότητας του μηνύματος, όχι η ερμηνεία.

2461962

...δύο φωνές ψιθυρίζουν στο σκοτάδι:

- Βίβιαν. Κοιμάσαι;

- Τι έγινε;

- Είδα έναν εφιάλτη.

- Τι είδες;

- Είχαμε πάει στο σούπερ μάρκετ με τη μαμά όμως κάτι ήταν πολύ διαφορετικό και τρομακτικό. Δεν υπήρχαν κανονικά χρώματα, μόνο αποχρώσεις του κίτρινου. Στο σούπερ μάρκετ κανείς δεν μιλούσε, όλοι κάνανε χειρονομίες. Κι εγώ προσπαθούσα να μιλήσω αλλά δεν μπορούσα. Άνοιγα το στόμα μου όμως οι λέξεις δεν έβγαιναν. Η μαμά φαινόταν πολύ ανήσυχη και θυμωμένη και με αγριοκοιτούσε συνέχεια σαν να έφταιγα για κάτι, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω τι.

Όταν γυρίσαμε στο σπίτι, τελικά κατάφερα να μιλήσω και η μαμά μου έβαλε τις φωνές, με έπιασε από τους ώμους και με ταρακούνησε. Μετά ήρθε ο μπαμπάς, που ήταν ακόμα πιο θυμωμένος, ήταν έξαλλος μαζί μου. Όσο μιλούσα τόσο περισσότερο θυμωνε. Το μόνο που θυμάμαι μετά απ' αυτό είναι να πέφτω. Και μετά σκοτάδι.

- Έλα εδώ να σε αγκαλιάσω. Έτσι γίνεται στα όνειρα. Ή δεν μπορείς να μιλήσεις, ή δεν μπορείς να τρέξεις, ή πέφτεις αλλά δεν πεθαίνεις.

- ..όμως αυτό το όνειρο ήταν τελείως αληθινό, δεν ήταν σαν τους άλλους εφιάλτες. Γιατί ήταν τόσο θυμωμένοι μαζί μου οι γονείς; Βίβιαν, φοβάμαι. Υποσχέσου μου ότι θα είσαι δίπλα μου αν γίνει κάτι κακό;

- Στο υπόσχομαι. Θα είμαι πάντα δίπλα σου, ό,τι κι αν γίνει.

2462051

«Κι αν τα όνειρά σου από βινύλιο έχουν φτιαχτεί,
Ξέχνα τον ποιητή
Η βελόνα κάνει τη μουσική να ακουστεί» - Jazra Khaleed

Αισθάνομαι ένα χέρι να μου αγγίζει το πόδι.

Είναι η μητέρα μου. Κρατάει ένα καρτελάκι που γράφει «Σούπερ Μάρκετ;». Κι ακριβώς από κάτω γράφει «Σήμερα είναι τα γενέθλια του μπαμπά. Μην το ξεχάσετε!»

Η μητέρα μου από τότε που τέθηκαν σε εφαρμογή τα μέτρα, έχει μιλήσει ελάχιστα. Πριν από την 1^η Αυγούστου, έφτιαξε μία σειρά από καρτέλες που συζητάνε όλα, ή τα περισσότερα πρακτικά, καθημερινά ερωτήματα. Για παράδειγμα «καλημέρα», «καληνύχτα», «πεινάς;», «σούπερ μάρκετ;», «κάνε ησυχία» κτλ. Έχει, όπως και όλοι οι υπόλοιποι ενήλικες 500 λέξεις την ημέρα, αλλά ανήκει στους ευσυνείδητους πολίτες που δωρίζουν τη συντριπτική πλειοψηφία των λέξεων τους σε ευγενείς σκοπούς: συγκεκριμένα, στην εργασία της, ως δασκάλα σε δημοτικό σχολείο.

Διδάσκει στο 67ο Δημοτικό σχολείο Κολωνού, στη Δευτέρα Δημοτικού. Αγαπάει πολύ τη δουλειά της, και ακόμα και στις ακραίες συνθήκες που βιώνουμε, δείχνει μία σπάνια υπομονή και προσαρμοστικότητα. Η δουλειά της μητέρας μου εξαρτάται σε τεράστιο βαθμό από τις λέξεις. Παρόλα αυτά, χωρίς να παραπονιέται, κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να καλύψει τη διδακτέα ύλη χρησιμοποιώντας πολλές χειρονομίες, πολλούς ήχους που δεν είναι λέξεις, και λίγες λέξεις.

Καθ' οδόν για το σούπερ μάρκετ, παρατηρώ τους ανθρώπους στους δρόμους.

Στη νέα τάξη πραγμάτων που έχει διαμορφωθεί

Οι φτωχοί είναι σιωπηλοί
Οι καθημερινοί άνθρωποι μετράνε τις λέξεις
Κάποιοι είναι γερμένοι προς το αυτί των διπλανών τους
Μερικοί κάνουν χειρονομίες
Και κάποιων τα στόματα βγάζουν λέξεις, λίγες και μετρημένες.

Διάσπαρτοι ανάμεσα στις σιωπηλές μάζες υπάρχουν άνθρωποι με όμορφα, καθαρά ρούχα, που συζητάνε μεταξύ τους, ή στα τηλέφωνα τους, σαν να μην συμβαίνει απολύτως τίποτα. Πώς το καταφέρνουν άραγε; Χρησιμοποιούν μεταχειρισμένες λέξεις, έχουν επιδοτήσεις από τους εργοδότες τους; Έχουν υλοποιήσει τις τεχνικές αναπνοής που επιτρέπουν «λεκτική αφθαρσία»; Μήπως έχουν αποκτήσει ανοχή στα ηλεκτροσόκ; Μήπως είναι εκτός συστήματος λεκτικών περιορισμών; Τέλος, αλήθεια, δεν φοβούνται για την ασφάλειά τους ενώ να κυκλοφορούν τόσο προκλητικά ανάμεσα στους λεξιπενείς συμπολίτες τους;

Θυμάμαι μία διαφήμιση που είδα πρόσφατα για μία καινούργια εφαρμογή που χρησιμοποιείται συμπληρωματικά στο πορτοφόλι λέξεων των χρηστών. Το όνομα της εφαρμογής είναι 阴阳 ("yīn yáng"), και δουλειά της είναι να εξασφαλίζει ότι ο χρήστης μπορεί να πει πραγματικά ότι θέλει χωρίς να τον ενοχλήσει η εφαρμογή με ηλεκτροσόκ ή λεκτικά πρόστιμα. Ο τρόπος που το κάνει; Είναι μόνιμα συνδεδεμένη στο διαδίκτυο και φροντίζει να βρει κόπιες των λέξεων που χρησιμοποιεί ο χρήστης, σε πραγματικό χρόνο. Η εφαρμογή χρησιμοποιεί ευριστικές μεθόδους, δεδομένα από προηγούμενες συνομιλίες, και μοτίβα χρήσης της γλώσσας του συγκεκριμένου χρήστη ώστε να κάνει διαθέσιμες τις λέξεις στο χρήστη έγκαιρα. Τις λέξεις, η εφαρμογή τις προμηθεύεται είτε από πλατφόρμες αγοραπωλησίας λέξεων, είτε από το δημόσιο αποθετήριο λέξεων, ίσως κι από άλλες πηγές λέξεων που δεν τις γνωρίζω.

Το πρόβλημα με τη συγκεκριμένη εφαρμογή; Κοστίζει 1800€ μόνο η εφαρμογή, χωρίς να συνυπολογίζει κανείς τα έξοδα αγοράς λέξεων όποτε αυτό χρειάζεται. Στο μυαλό μου παίζει η εισαγωγή του «Μόνος εναντίων Όλων», της αγαπημένης ταινίας του πατέρα μου.

ΗΘΙΚΗ

Ξέρεις τι είναι ηθική;

Να σου πω εγώ.

*Η ηθική είναι για αυτούς που την κατέχουν
τους πλούσιους.*

Και ποιος έχει πάντα δίκιο;

Οι πλούσιοι.

Και οι φτωχοί είναι τελειωμένοι.

Φτάνοντας στο σούπερ μάρκετ, παρατηρώ κάτι περίεργο. Οι τεράστιων διαστάσεων διαφημίσεις για φίμωτρα και άλλου είδους εργαλεία περιορισμού λέξεων που καλύπτουν ολόκληρη την πρόσοψη του σούπερ μάρκετ είναι όλες σε αποχρώσεις του κίτρινου, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μία άρρωστη, νοσοκομειακή ατμόσφαιρα εντός του κηρίου. Κοιτάω αμέσως την Αθηνά: φαίνεται τρομαγμένη, ανήσυχη και χλωμή. Καθώς μου σφίγγει το χέρι με όλη της δύναμη, ψιθυρίζει στο αυτί μου «Βίβιαν! Υποσχέσου μου ότι δε θα με αφήσεις!»

Τι περίεργη αίσθηση προμνησίας. Έχω ξαναβρεθεί εδώ:

Ενώ ψωνίζουμε κάνοντας χειρονομίες και δείχνοντας καρτελάκια στους υπαλλήλους του σούπερ μάρκετ, η Αθηνά προσπαθεί να ψιθυρίσει κάτι στο αυτί της μητέρας μου. Υποθέτω πως θέλει να της πει για το όνειρο, όμως βλέπω την μητέρα μου να εκνευρίζεται και να την τραβάει από το χέρι.

Σιωπή μπορεί να είναι πολλά πράγματα, πολύ περισσότερα από την απουσία λέξεων. Υπάρχουν σιωπές που είναι βαριές σαν ταφόπλακες, κι άλλες που σε ανεβάζουν στη εξώσφαιρα. Σιωπές ασφυκτικές σαν τον ασανσέρ του ΙΚΑ, και σιωπές που ταξιδεύεις μέσα τους για αιώνες. Σιωπές που είναι άδειες σαν το διαστρικό κενό, κι άλλες που ξεχειλίζουν από συναισθήματα και χρώματα.

Η σιωπή στο δρόμο του γυρισμού για το σπίτι μας είναι αμήχανη, αγχωμένη, νευρική, ένοχη, ανήσυχη. Πλησιάζοντας στο σπίτι, η σιωπή μας είναι ανολοκλήρωτη, δυσσώϊωνη, απειλητική.

Καθώς μπαίνουμε στο διαμέρισμά μας στον 3ο όροφο, ο πατέρας μου, που βρίσκεται στο καθιστικό και αντιλαμβάνεται την αρνητική ενέργεια, έρχεται να μας υποδεχτεί στην πόρτα. Όμως, πριν προλάβουμε να απομονώσουμε τα κινητά μας τηλέφωνα στην κρυψώνα στο μπάνιο, η Αθηνά αρχίζει να μιλάει γρήγορα και δυνατά.

- Μαμά! Πρέπει να με ακούσετε! Κάτι κακό θα συμβεί!
- Αθηνά! Πόσες φορές σου έχουμε εξηγήσει; Όσες λέξεις λες και δεν υπάρχουν στο πορτοφόλι σου, ή αντλούνται από το δικό μου και του πατέρα σου, ή μας χτυπάει ρεύμα!
- Αφήστε με μόνο να σας πω! Σας παρακαλώ!
- Αθηνά, κόψε τις ανοησίες!
- Μόνο να σας πω!
- Αθηνά ηρέμησε, και κλείσε το στόμα σου!

Ο πατέρας μου παρατηρεί τη σκηνή με σοβαρό ύφος και χαμηλωμένο το βλέμμα χωρίς να μιλάει. Ξαφνικά, κατευθύνεται βιαστικά προς την κουζίνα. Ενώ περπατάει, και η λογομαχία στο καθιστικό συνεχίζεται, το σώμα του τινάζεται από ηλεκτρική τάση. Κάτι μουρμουρίζει και μετά από λίγα δευτερόλεπτα επιστρέφει στο σαλόνι κρατώντας ένα φίμωτρο στο δεξί του χέρι.

- Αθηνά, δεν μου αρέσει καθόλου αυτό που θα κάνω αλλά είναι απαραίτητο.
- Μπαμπά, όχι, σε παρακαλώ!
- Είναι για το καλό όλων μας. Συγχώρεσε με.
- Μπαμπά!

Κλείνω τα μάτια μου.

- .
- .
- .
- .

Ξαφνικά, σαν να με χτυπάει ηλεκτρικό ρεύμα, πετάγομαι από τη θέση μου.

Κατευθύνομαι προς το πικάπ και διαλέγω έναν πολύ αγαπημένο δίσκο. Στο εξώφυλλο, δυο άντρες που φοράνε κοστούμι κάνουν χειραψία, ενώ ο άντρας στα δεξιά φλέγεται.

Ενώ έχω δει το συγκεκριμένο εξώφυλλο εκατοντάδες φορές, δεν μπόρεσα ποτέ να καταλάβω τι συμβολίζει. Τι μπορεί να σημαίνει μία τέτοια εικόνα; Γιατί ο ένας καίγεται; Γιατί φοράνε τα καλά τους; Τι σημαίνουν τα άσπρα κτίρια γύρω τους; Πρώτη φορά βλέπουν ο ένας τον άλλο ή σφραγίζουν κάποιου είδους συμφωνία με τη χειραψία;

Η βελόνα ακουμπά το βινύλιο, ακριβώς στο σημείο που ξεκινάει το δεύτερο κομμάτι της δεύτερης πλευράς.

So, so you think you can tell
Heaven from Hell? Blue skies from pain?
Can you tell a green field from a cold steel rail?
a smile from a veil? Do you think you can tell?

Did they get you to trade your heroes for ghosts?
Hot ashes for trees? Hot air for a cool breeze?
Cold comfort for change? Did you exchange
a walk-on part in the war for a lead role in a cage

Όσο οι νότες παίζουν, τουλάχιστον δύο ηλεκτροσόκ, ίσως τρία, με έχουν χτυπήσει. Ήταν σίγουρα οι άχρηστες λέξεις "steel" και "breeze". Καθώς το κορμί μου τινάζεται, ανεβάζω την ένταση λίγο πριν την κορύφωση.

**How I wish, how I wish you were here
We're just two lost souls swimming in a fishbowl, year after year**

**Running over the same old ground, what have we found?
The same old fears, wish you were here**

Στέκομαι στο κέντρο του δωματίου με κλειστά τα μάτια μου. Ο καυγός στην άλλη πλευρά του δωματίου έχει κοπάσει. Ανοίγω τα μάτια μου. Η Αθηνά είναι αγκαλιασμένη με τον πατέρα μου στον καναπέ, χωρίς να φοράει το φίμωτρο. Η Αθηνά κλαίει με λυγμούς, ενώ ο πατέρας μου σιωπηλά. Η μητέρα μου κάποτε μου είχε πει ότι η μοναδική φορά που τον έχει δει να κλαίει ήταν η μέρα που γεννήθηκα.

Καθώς το κομμάτι σβήνει, οι λέξεις βγαίνουν αναπάντεχα από το στόμα μου:

«Χρόνια πολλά μπαμπά».